

નિર્ગમન

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38
39	40																	

પ્રકરણ 1

૧ યાકૂબે પોતાના પુત્રો તથા પુત્રોના પરિવાર સહિત મિસરની યાત્રા કરી. ઇસ્રાએલના પુત્રોનાં નામ આ પ્રમાણે છે:

૨ રૂબેન, શિમયોન, લેવી અને યહૂદા;

૩ ઇસ્સાખાર, ઝબુલોન અને બિન્યામીન;

૪ દાન અને નફતાલી, ગાદ અને આશેર.

૫ યાકૂબના પોતાના કુલ સિતેર વંશજો હતા. યૂસફ યાકૂબના બાર દીકરામાંથી એક હતો, વળી તે પહેલેથી મિસરમાં જ હતો.

૬ ત્યારબાદ સમય જતાં યૂસફનું અવસાન થયું. પછી તેના બધાજ ભાઈઓ અને તે આખી પેઢીના માંણસો અવસાન પામ્યા.

૭ પરંતુ ઇસ્રાએલની વસ્તીમાં અનહદ વધારો થતો જ રહ્યો. તેઓની સંખ્યા પુષ્કળ વધી અને તેઓ એટલા બધા શક્તિશાળી બન્યા કે સમગ્ર દેશમાં તેઓ છવાઈ ગયા.

૮ હવે મિસરમાં એક નવા રાજાનું શાસન શરૂ થયું. તે વ્યક્તિને યૂસફ વિષે કશી જ ખબર નહોતી.

૯ તે રાજાએ પોતાની પ્રજાને કહ્યું, “ઇસ્રાએલની, પ્રજાને જુઓ, તેમની વસ્તિ પુષ્કળ છે, અને આપણા લોકો કરતાં તે વધુ શક્તિશાળી છે.

૧૦ માંટે હવે આપણે તેમની વિરુદ્ધ કોઈ ચોક્કસ યોજના ઘડવી જોઈએ. જેથી તેઓમાં વધારો થતો અટકી જાય. નહિ તો યુદ્ધ ફાટી નીકળે ત્યારે તેઓ આપણા દુશ્મનો સાથે ભળી જઈને આપણી સામે લડશે અને આપણા દેશમાંથી ભાગી જશે.”

૧૧ એટલા માંટે તેમણે મજૂરી કરાવીને ઇસ્રાએલીઓને દબાવવા માંટે તેમના ઉપર મુકાદમો નીમ્યા. આ રીતે ઇસ્રાએલીઓએ ફારુનને માંટે પીથોમ અને રામસેસ નગરો વખાતે માંટે બાંધ્યાં.

૧૨ પણ જેમ જેમ તેમના પર ત્રાસ વધતો ગયો તેમ તેમ તેમની વૃદ્ધિ થતી ગઈ. વિસ્તાર વધતો ગયો અને મિસરના લોકો ઇસ્રાએલી લોકોથી વધારેને વધારે ભયભીત થવા લાગ્યા.

૧૩ આથી તે લોકોએ ઇસ્રાએલીઓ પાસે ચાકરની જેમ સખત મજૂરી કરાવવા માંડી.

૧૪ તેમની પાસે બધીજ જાતની કાળી મજૂરી કરાવવા માંડી. ઇંટ અને ચૂનો પાડવાના તથા ખેતરમાં બધીજ જાતનાં સખત કામો કરાવીને તેમનું જીવન અસહ્ય બનાવી દીધું.

૧૫ ત્યાં શિકાહ અને પૂઆહ નામની બે હિપ્સ દાયણો હતી. તે હિપ્સ દાયણોને મિસરના રાજાએ કહ્યું:

૧૬ “જ્યારે તમે હિપ્સ સ્ત્રીઓની પ્રસૂતિ કરાવવા માંટે ખાટલા પાસે જાઓ ત્યારે તેમનાં સંતાનની જાતિ પર ધ્યાન રાખો; છોકરો હોય તો તેને માંરી નાખવો, અને જો છોકરી હોય તો તેને જીવતી રહેવા દેવી.”

૧૭ પરંતુ દાયણો દેવથી ડરીને ચાલનારી અને દેવમાં વિશ્વાસ કરતી હતી, એટલે તેણે મિસરના રાજાની આજ્ઞાનું પાલન ન કરતાં તેઓ છોકરાઓને જીવતા રહેવા દેતી.

૧૮ તેથી મિસરના રાજાએ દાયણોને બોલાવીને કહ્યું, “તમે આવું શા માંટે કર્યું? તમે લોકોએ છોકરાઓને શા માંટે જીવતા રહેવા દીધા?”

૧૯ ત્યારે દાયણોએ ફારુનને કહ્યું, “હિપ્સ સ્ત્રીઓ મિસરી સ્ત્રીઓ જેવી નથી. તેઓ સશક્ત અને ખડતલ હોય છે તેથી દાયણના આવતાં પહેલાં જ બાળકને જન્મ આપી દે છે.”

20 તેથી દેવે એ દાયણોનું ભવું કર્યું.

21 અને હિબ્સ્ પ્તજ પણ સંખ્યામાં અને શક્તિમાં વૃદ્ધિ પામતી રહી.દાયણો દેવથી ડરીને ચાલતી હતી એટલે તેણે તેમને કુટુંબકબીલાવાળી ઘરવાળી બનાવી.

22 એટલા માટે ફારુને પોતાના બધા લોકોને આજ્ઞા કરી કે, “હિબ્સ્ઓને જન્મેલા પ્તયેક છોકરાને નદીમાં ફેંકી દેવા, પણ છોકરીઓને જીવતી રહેવા દેવી.”

પ્રકરણ 2

લીઓના ઘરનો એક પુરુષ જઈને પોતાની જાતની કન્યાને પરણ્યો હતો.

2 તે સ્ત્રી ગર્ભવતી થતાં તેને પુત્ર અવતર્યો. પુત્ર રૂપાળો હતો તેથી તેણે તે બાળકને ત્તણ મહિના સુધી સંતાડી રાખ્યો.

3 પણ પછી તેને સંતાડી રાખવાનું શક્ય ન રહ્યું એટલે તેણે નેતરનો એક કરંડિયો લીધો, તેને ડામરથી લીપ્યો જેથી તે તરતો રહે. તેમાં બાળકને સુવાડીને કરંડિયો તે નદી કિનારે બરુઓમાં મૂકી આવી.

4 પછી તે છોકરાનું શું થાય છે, તે જોવા માટે તેની બહેનને દૂર ઊભી રાખી.

5 હવે પછી એવું બન્યું કે ફારુનની કુવરી નદીમાં સ્નાન કરવા માટે આવી અને તેની દાસીઓ નદી કિનારે આમતેમ ફરવા લાગી. કુવરીએ બરુઓમાં પેલો કરંડિયો જોઈને પોતાની દાસીને મોકલીને તે મંગાવી લીધો.

6 પછી તેણે ઉઘાડીને જોયું, તો અંદર એક બાળક રડતું હતું, તેથી તેને તેના પર દયા આવી.

7 અને તેને કહ્યું, “આ કોઈ હિબ્સ્નું બાળક હોવું જોઈએ. પછી તે બાળકની બહેને ફારુનની દીકરીને કહ્યું, હું જઈને કોઈ હિબ્સ્ ઘાવને બોલાવી લાવું જે બાળકની સાચવણી કરે અને તેના લાલનપાલન કરવા માટે તમારી મદદ કરે?”

8 ફારુનની કુવરીએ કહ્યું, “જા, બોલાવી લાવ.” એટલે તે છોકરી જઈને બાળકની માંને બોલાવી લાવી.

9 કુવરીએ તેને કહ્યું, “આ બાળકને લઈ જા અને માંરા વતી તેની સાચવણી કર અને તેને ઘવડાવ. હું તને તે બદલ પગાર આપીશ.” તેથી સ્ત્રી તેનું બાળક લઈ ગઈ અને તેની સાચવણી કરી.

10 પછી તે બાળક મોટું થયું એટલે તે તેને ફારુનની કુવરી આગળ લઈ આવી અને તેણે તેને પુત્રની જેમ રાખ્યો. “મેં એને પાણીમાંથી બહાર કાઢ્યો હતો, “એમ કહીને કુવરીએ પુત્રનું નામ ‘મૂસા’ રાખ્યું.”

11 મૂસા મોટો થયો. અને એક દિવસ પોતાના લોકો પાસે ગયો. તેણે પોતાના માંણસો પર સખ્ત કામ કરવા માટે બળજબરી થતા જોઈ. અને તેણે એક મિસરીને એક હિબ્સ્ને માંરતા જોયો.

12 તેણે આમતેમ નજર કરી છતાં તેને કોઈ દેખાયું નહિ એટલે તેણે મિસરીને માંરી નાખીને રેતીમાં દાટી દીધો.

13 અને બીજે દિવસે તે બહાર ફરવા નીકળ્યો, ત્યારે તેણે બે હિબ્સ્ઓને લડતાં જોયા. તેણે જેનો વાંક હતો તે માંણસને કહ્યું, “શા માટે તું તારા જાતભાઈને માંરે છે?”

14 એટલે તે માંણસે તેને કહ્યું, “તને અમાંરો ઉપરી અને ન્યાયાધીશ કોણે બનાવ્યો છે? તે જેમ પેલા મિસરીની હત્યા કરી તેમ માંરી હત્યા કરવા માંગે છે?” તે સાંભળીને મૂસા ડરી ગયો તેથી વિચાર કરવા લાગ્યો કે, “હવે બધાંને બબર પડી ગઈ છે કે મેં શું કર્યું છે.”

15 આ વાતની જાણ ફારુનને થતા, તે મૂસાને માંરી નાખવા તૈયાર થયો. પણ મૂસા ફારુનને ત્યાંથી નાસી જઈને મિધાન દેશમાં જઈને વસ્યો. એક વખત તે ફૂવા પાસે બેઠો હતો

16 ત્યારે મિધાનના ચાજકની સાત પુત્રીઓ ત્યાં આવી. અને પોતાના બાપનાં ઘેટાંબકરાને પાણી પીવડાવવા માટે ફૂવામાંથી પાણી ખેંચીને હવાડા ભરવા લાગી.

17 ત્યાં તો ભરવાડો ત્યાં આવ્યા અને તેમને કાઢી મૂકવા લાગ્યા, પણ મૂસા તેમની જોડે આવી પહોંચ્યો અને તેમનાં ઘેટાંબકરાંને પાણી પાડ્યું.

18 જ્યારે તેઓ તેમના પિતા રેઉએલ પાસે ગઈ ત્યારે તે બોલ્યા, “આજે તમે આટલાં વહેલાં કેમ આવ્યાં?”

19 એટલે તેમણે જવાબ આપ્યો, “અમને એક મિસરીએ ભરવાડોથી બચાવી અને છોડાવી વળી અમને પાણી પણ કાઢી આપ્યું, અને ઘેટાંબકરાંને પાડ્યું.”

20 એટલે પછી તેણે પોતાની પુત્રીઓને પૂછ્યું, “તે કયાં છે? અને તમે તેને મૂકીને શા માટે આવ્યાં? જાઓ, તેને જમવા માટે બોલાવી લાવો.”

21 મૂસા તે માંણસ સાથે રહેવા સંમત થયો, અને પોતાની પુત્રી સિપ્પોરાહના લગ્ન મૂસા સાથે તેણે કર્યા.

- 22 પછી તેણે એક પુત્રને જન્મ આપ્યો અને તેનું નામ મૂસાએ ગર્શોમ એટલા માટે પાડ્યું કે, મૂસા બીજાનાં દેશમાં અજાણ્યો હતો.
- 23 હવે ઘણો સમય પસાર થયા પછી મિસરના રાજાનું અવસાન થયું. ઇસ્તરાએલીઓ ગુલામીમાં પીડાતા હતા. તેઓ આકરદ કરીને મદદ માટે પોકાર કરતા હતા તેથી ગુલામીમાંથી કરેલો એ પોકાર દેવ સુધી પહોંચ્યો.
- 24 દેવે તેમનું સ્નેહન અને ઊંઠકાર સાંભળ્યો અને ઇબ્રાહિમ, ઇસહાક અને યાકૂબ સાથે કરેલા કરારનું તેમને સ્મરણ થયું.
- 25 અને દેવે ઇસ્તરાએલીઓની સ્થિતિ જોઈ અને તેમને ખબર હતી કે તે વહેલા તેઓની મદદ કરવાના છે.

પ્રકરણ 3

- ૬ દેવે મૂસા પોતાના સસરાના એટલે મિધાનના યાજક થિથરોનાં ઘેટાંબકરાં ચરાવતો અને સાચવતો હતો; એક દિવસ તે ઘેટાંબકરાંને રાણી પશ્ચિમ દિશામાં દેવના પર્વત હોરેબ પર દોરી ગયો.
- ૨ ત્યાં યહોવાના દૂતે ઝાડવાંમાંથી નીકળતા ભડકારૂંપે તેને દર્શન દીધાં. તેણે જોયું તો ઝાડી સળગતી હતી, પણ બળીને ભસ્મ થતી નહોતી.
- ૩ તેથી મૂસાને વિચાર આવ્યો, “હું નજીક જઈને આ ચમત્કાર જોઉં. આ ઝાડી શા માટે બળી જતી નથી?”
- ૪ યહોવાએ જોયું કે મૂસા ઝાડીને જોવા આવી રહ્યો છે, તેથી દેવે ઝાડીમાંથી તેને બૂમ પાડી, “મૂસા, મૂસા!” અને મૂસાએ જવાબ આપ્યો, “હા, હું અહીં છું.”
- ૫ ત્યારે યહોવાએ કહ્યું, “નજીક આવીશ નહિ, પગરખાં ઉતારી નાખ, કારણ કે જ્યાં તું ઊભો છે તે ભૂમિ પવિત્ર છે.
- ૬ હું તારા પિતૃઓ ઇબ્રાહિમ, ઇસહાક અને યાકૂબનો દેવ છું.” અને મૂસાએ પોતાનું મુખ છુપાવી દીધું. કારણ કે દેવ તરફ જોતાં તેને ડર લાગતો હતો.
- ૭ પછી યહોવાએ કહ્યું, “મેં મિસરમાં મારા લોકોને દુષ્ઠ સહન કરતાં જોયા છે. તે તેમના મુકાદમો તેમને પીડા કરે છે ત્યારે તેમના સ્નેહન મેં સાંભળ્યાં છે, તેમની હાડમાંની મને ખબર છે.
- ૮ હું તેમને મિસરીઓનાં પંજામાંથી મુક્ત કરાવવા અને તેમને એ દેશમાંથી બીજા એક સારા વિશાળ દેશમાં લઈ જવા માટે હું નીચે આવ્યો છું. જ્યાં દૂધ મધની રેલછેલ છે અને જ્યાં કનાનીઓ, હિત્તીઓ, અમોરીઓ, પરીઝીઓ, હિવ્વીઓ અને યબૂસીઓ વસે છે.
- ૯ મેં ઇસ્તરાએલીના લોકોનું સ્નેહન સાંભળ્યું છે, અને મિસરીઓ તેમના ઉપર જે ત્રાસ અત્યાચાર કરે છે તે મેં નજરે નિહાળ્યા છે.
- ૧૦ ચાલ, એટલા માટે હું તને ફારુન પાસે મોકલું છું. જાઓ, તમે ઇસ્તરાએલીના મારા લોકોને મિસરમાંથી બહાર લઈ આવો.”
- ૧૧ પરંતુ મૂસાએ દેવને કહ્યું, “હું કોણ કે ફારુન પાસે જનારો અને ઇસ્તરાએલીના લોકોને મિસરની બહાર લાવનારો?”
- ૧૨ પણ દેવે કહ્યું, “હું ચોક્કસ તારી સાથે હોઈશ, અને મેં તને મોકલ્યો છે એની ઐધાણી તારા માટે એ હશે કે જ્યારે તું એ લોકોને મિસરમાંથી બહાર કાઢી લાવીશ પછી તમે સૌ આ પર્વત પર મારી ઉપાસના કરશો.
- ૧૩ મૂસાએ દેવને કહ્યું, “હું ઇસ્તરાએલીના લોકો પાસે જાઉં અને કહું કે, ‘તમારા પિતૃઓના દેવે મને તમારી પાસે મોકલ્યો છે.’ અને તેઓ મને પૂછે કે, ‘તેનું નામ શું છે?’ તો મારે તેમને શો જવાબ આપવો?”
- ૧૪ ત્યારે દેવે મૂસાને કહ્યું, “એમને કહો, ‘હું એ જ છું જે ‘હું છું.’ જ્યારે તમે ઇસ્તરાએલીના લોકો પાસે જાઓ ત્યારે તેમને કહો, ‘હું એ છું’ જેણે મને તમારી પાસે મોકલ્યો છે;’
- ૧૫ દેવે મૂસાને એ પણ કહ્યું, “તમે લોકોને જે કહેશો તે એ કે, ‘તમારા પિતૃઓના દેવ યહોવાઓ, ઇબ્રાહિમ, ઇસહાક અને યાકૂબના દેવે મને તમારી પાસે મોકલ્યો છે. મારાં નામ સદાને માટે યહોવા રહેશે અને પેઢી દરપેઢી લોકો મને એ નામે જ ઓળખશે.”
- ૧૬ યહોવાએ એ પણ કહ્યું, “જાઓ, અને ઇસ્તરાએલીના વડીલોને (આગેવાનોને) ભેગા કરો અને તેમને કહો કે, ‘તમારા પિતૃઓના દેવે, ઇબ્રાહિમ, ઇસહાક અને યાકૂબના દેવે, મને દર્શન આપ્યા અને કહ્યું કે આ સંદેશો તમને આપું, ‘હું તમારી પર નજર રાખી રહ્યો છું. મિસરમાં તમે જે મુશ્કેલીઓ સહન કરી છે તે મેં નજરે જોઈ છે;’
- ૧૭ અને મેં નિર્ણય કર્યો છે કે હું તમને દુર્દશામાંથી મુક્ત કરાવી કનાનીઓ, હિત્તીઓ, અમોરીઓ, પરીઝીઓ, હિવ્વીઓ અને યબૂસીઓના દેશમાં લઈ જઈશ, જ્યાં દૂધ અને મધની રેલછેલ છે.’
- ૧૮ “વડીલો તમારી વાણી સાંભળશે, પછી તમે અને ઇસ્તરાએલીના વડીલો મિસરના રાજા પાસે જઈને તેને કહેજો કે, ‘હિબ્સ્

લોકોના દેવ યહોવા છે. અમારા દેવ અમારા લોકો પાસે આવ્યા હતા, તેમણે અમને ત્વણ દિવસ રણમાં પ્રવાસ કરવા માટે કહ્યું હતું. અમને રજા આપો તો અમે અમારા દેવ યહોવાને યજ્ઞ અર્પણ કરી શકીએ.”

19 “પરંતુ મને ખબર છે કે મિસરનો રાજા તમને જવા નહિ દે. હા, માંતર મહાન શક્તિ જ તેને વિવશ કરશે અને તમને જવા દેશે.

20 આથી હું માંતર બળ બતાવીશ, અને ત્યાં વિવિધ પ્રકારનાં પરાકરમો કરીને મિસરને બોખરું કરીશ, ત્યાર પછી તે તમને જવા દેશે.

21 ઘસ્ટાએલી લોકો પર મિસરના લોકોને દયા થાય તેમ હું કરીશ, પરિણામે જ્યારે તમે નીકળશો, ત્યારે ખાલી હાથે નહિ નીકળો.

22 “પણ દરેક સ્ત્રી તેની મિસરી પડોશણ પાસેથી અને તેના ઘરમાં રહેનારી મિસરી સ્ત્રી પાસેથી સોનારૂપાનાં દાગીનાં અને સુંદર કિમતી વસ્ત્રો માંગી લેશે, અને તે તમે તમારાં પુત્રપુત્રીઓને પહેરવા આપશો; આમ તમે મિસરીઓનું ધન લૂંટી શકશો.”

પ્રકરણ 4

ત્યારે મૂસાએ દેવને કહ્યું, “જ્યારે હું ઘસ્ટાએલના લોકોને કહીશ કે તમે મને મોકલ્યો છે, ત્યારે એ લોકો મારા પર વિશ્વાસ નહિ કરે અને કહેશે, “યહોવા તને પ્રત્યક્ષ નથી થયા.”

2 પરંતુ દેવે મૂસાને કહ્યું, “તે તારા હાથમાં શું રાખ્યું છે?” મૂસાએ જવાબ આપ્યો, “લાકડી, એ તો મારા ફરવા માટેની છે.”

3 ત્યારે દેવે કહ્યું, “તારી લાકડીને જમીન પર ફેંકી દે.” એટલે મૂસાએ તેની લાકડી જમીન પર ફેંકી દીધી, ને તે સાપ બની ગઈ. અને તે તેનાથી ડરી ગયો ને ભાગવા લાગ્યો.

4 પરંતુ યહોવાએ મૂસાને કહ્યું, “આગળ જા, અને સાપની પૂંછડી પકડી લે.” જ્યારે મૂસાએ તેમ કર્યું તો, હાથમાં સાપ ફરી પાછી લાકડી બની ગઈ.

5 તેથી દેવે કહ્યું, “તારી લાકડીનો આ પ્રમાણે ઉપયોગ કર, એટલે લોકોને વિશ્વાસ બેસશે કે તેઓના પિતૃઓના દેવ યહોવાએ એટલે ઈબ્રાહિમ, ઈસહાક, અને યાકૂબના દેવે તને દર્શન દીધાં હતાં.”

6 પછી યહોવાએ મૂસાને કહ્યું, “હું તને બીજો એક પુરાવો આપુ છું. તારો હાથ ડગલાની અંદર છાતી પર મૂક.” તેણે હાથ અંદર મૂક્યો; અને જ્યારે પાછો કાઢ્યો ત્યારે, હાથે કોઢ થયેલો હતો, અને હાથ બરફ જેવો સફેદ થઈ ગયો હતો.

7 પછી દેવે કહ્યું, “તારો હાથ પાછો ડગલાની અંદર છાતી પર મૂક.” એટલે તેણે ફરી હાથ ડગલાની અંદર મૂક્યો, અને જ્યારે તેણે તે બહાર કાઢ્યો ત્યારે, જુએ છે તો ફરી તેના બાકીના શરીર જેવો જ સાજો થઈ ગયો હતો.

8 પછી દેવે કહ્યું, “જો લોકો તારા વિરુદ્ધ લાકડીની નિશાની પછી પણ તારો વિશ્વાસ ના કરે, તો આ બીજા પરચાથી તેમને વિશ્વાસ બેસશે.

9 અને જો આ બે નિશાની પરચાઓ બતાવ્યા પછી પણ જો તેમને વિશ્વાસ ના બેસે અને તેઓ તારી વાત ના સાંભળે, તો તારે નાઈલ નદીમાંથી થોડું પાણી લઈને જમીન પર રેડવું જેથી તે લોહી થઈ જશે.”

10 પરંતુ મૂસાએ યહોવાને કહ્યું, “હે યહોવા, હું સાચું કહું છું કે, હું કંઈ સારો વક્તા નથી. હું લોકો સાથે કુશળતાપૂર્વક વાત કરવાને યોગ્ય નથી. અને હવે તમારી સાથે વાતચીત કર્યા પછી પણ, હું કુશળ વક્તા નથી. તમને ખબર છે કે બોલવામાં હું મંદ છું અને ઉત્તમ શબ્દોનો પ્રયોગ કરી શકતો નથી.

11 ત્યારે યહોવાઓ તેને કહ્યું, “માંણસને મોઢું કોણે આપ્યું છે? અને તેને મૂંગો કે બહેરો કોણ બનાવે છે? અને માંણસને નજરે દેખતો કે આંધળો કોણ બનાવે છે? એ હું છું યહોવા, જે આ વધું જ કરી શકું છું. હું યહોવા છું.

12 માટે હવે જા, જ્યારે તું બોલીશ ત્યારે હું તારી સાથે રહીશ. હું તને બોલવા માટે શબ્દો આપીશ.”

13 છતાં મૂસાએ કહ્યું, “હે મારા યહોવા, કૃપા કરીને ગમે તે બીજા કોઈને મોકલો, મને નહિ.”

14 યહોવા મૂસા પર ગુસ્સે થયા, અને કહ્યું, “હું તને મદદ કરવા માટે એક માંણસ મોકલીશ. હું તારા ભાઈ હારુનનો ઉપયોગ કરીશ. તે કુશળ વક્તા છે અને જો, તે તને મળવા આવી રહ્યો છે, તને જોઈને તેનું હૃદય આનંદ પામશે.

15 તે તમારી સાથે ફારુનને ધેર આવશે. તારે શું કહેવાનું છે તે હું તને કહીશ, તે તું તેને કહેજે. હું તમને બંનને તમારે શું કરવાનું છે તેનો આદેશ આપીશ.

16 હારુન જ તમારા માટે લોકો સાથે વાત કરશે. તું તેમના માટે મહાન તરીકે રહીશ અને તે તારો અધિકૃત વક્તા હશે. તે તારું મોઢું અને તું તેનો દેવ.

17 એટલા માટે જા, અને તારી લાકડી સાથે લઈ જા. એના વડે તારે પેલા લોકોને ચમત્કારો કરી બતાવવાના છે.” મૂસાનું

મિસર પાછું ફરવું

- 18 પછી મૂસાએ પોતાના સસરા યિશ્ચર પાસે પાછા જઈને કહ્યું, “કૃપા કરીને મને જરા માંરા લોકો પાસે મિસર પાછો જવા દો. હું એ જોવા માંગું છું કે તેઓ હજી જીવે છે કે નહિ!” યિશ્ચરે તેને કહ્યું, “સુખશાંતિથી જા.”
- 19 તે સમયે મૂસા મિદ્યાનમાં હતો. દેવે તેને કહ્યું, “આ સમયે તારા માંટે મિસર જવું સુરક્ષિત છે. જે વ્યક્તિઓ તને માંરવા ઈચ્છતા હતા તે બધા મરી ગયા છે.”
- 20 આથી મૂસા પોતાની પત્ની અને પુત્રોને ગદ્દડા પર ચઢાવી પાછો મિસર જવા નીકળ્યો. મૂસાએ પેલી લાકડીને પોતાની સાથે રાખી, જેમાં દેવની શક્તિ હતી.
- 21 જે સમયે મૂસા મિસર પાછો જઈ રહ્યો હતો, તે વખતે દેવે તેને કહ્યું, “જ્યારે તું ફારુન સાથે વાત કરે ત્યારે મેં તને જે જે ચમત્કાર બતાવવાની શક્તિ આપી છે તે બધા ફારુન આગળ કરી બતાવજે. પણ હું તેને હઠાગરહી બનાવી દઈશ એટલે તે તારા લોકોને જવા દેશે નહિ.
- 22 ત્યારે તું ફારુનને કહેજે:
- 23 યહોવા કહે છે કે, ‘ઇસ્રાએલ માંરો પહેલો ખોળાનો પુત્ર છે. અને મેં તને કહ્યું છે કે, માંરા પુત્રને માંરી ઉપાસના કરવા જવા દે. જો તું એને જવા દેવાની ના પાડશે, તો હું તારા પહેલા ખોળાના પુત્રની હત્યા કરીશ.”
- 24 મૂસા પોતાની મિશરની ચાત્રા કરી રહ્યો હતો. મુસાફરોને વિરામ કરવા બનાવેલા એક સ્થાને તે સૂવા માંટે રોકાયો. યહોવા તે મુકામે તેને મળ્યા. અને તેને માંરી નાખવા માંટે પ્રયત્ન કર્યો.
- 25 પણ સિપ્પોરાહે એક ચક્રમકનો ધારદાર પથ્થર લઈ પોતાના પુત્રની સુન્નત કરી અને તે ચામડી મૂસાના પગે અડાડીને તે બોલી: “ખરેખર તમે તો માંરા લોહીથી વરેલા વરરાજા છો!”
- 26 સિપ્પોરાહે આ એટલા માંટે કહ્યું, કારણ કે તેને તેના પોતાના પુત્રની સુન્નત કરવી પડી હતી. એટલા માંટે દેવે મૂસાને માંફી આપી અને તેની હત્યા કરી નહિ.
- 27 યહોવાએ હારુન સાથે વાત કરી હતી. યહોવાએ તેને કહ્યું હતું, “રણમાં જા અને મૂસાને મળ.” એટલા માંટે હારુન દેવના પર્વત પર જઈને તેને મળ્યો અને ભેટી પડ્યો.
- 28 મૂસાએ પોતાને યહોવાએ જે જે કહીને મોકલ્યો હતો તે, અને તેને જે જે ચમત્કારો બતાવવાનું કહ્યું હતું તે બધું કહી સંભળાવ્યું.
- 29 ત્યારબાદ મૂસા અને હારુન ગયા અને ઇસ્રાએલના લોકોના બધા વડીલોને એકત્રીત કર્યા.
- 30 પછી હારુને લોકોને યહોવાએ જે જે કહ્યું હતું, તે બધુંજ કહી સંભળાવ્યું. તથા મૂસાએ લોકો સમક્ષ ચમત્કાર કરી બતાવ્યા.
- 31 લોકોને વિશ્વાસ બેઠો કે દેવે જ મૂસાને મોકલ્યો છે. તેઓએ મસ્તક નમાવી તેને પ્રણામ કર્યા અને દેવની સેવા કરી, કારણ કે તેઓને ખબર હતી કે, દેવ ઇસ્રાએલના લોકોની મદદ કરવા આવ્યા હતા. અને તેમણે દેવની ઉપાસના કરી કારણ કે તેઓ જાણતા હતા કે યહોવાએ તેમના દુખો જોયાં હતા.

ખરકણ 5

લોકોની સાથે વાત કર્યા પછી મૂસા અને હારુન મિસરના રાજા ફારુન પાસે ગયા. તેઓએ કહ્યું, “ઇસ્રાએલના દેવ યહોવા કહે છે, ‘માંરા લોકોને માંરા માંનમાં ઉત્સવ ઊજવવા રણમાં જવા દે.”’

2 પરંતુ ફારુને કહ્યું, “યહોવા વળી કોણ છે? હું શા માંટે તેના આદેશ માંનું? શા માંટે હું ઇસ્રાએલીઓને જવા દઉં? તમે જેને યહોવા કહો છો, તેને હું ઓળખતો નથી, તેથી હું ઇસ્રાએલીઓને જવા દેવાની ના પાડું છું.”

3 ત્યારે હારુન અને મૂસાએ કહ્યું, “હિબ્રુઓના દેવે અમને લોકોને દર્શન આપ્યાં છે, એટલા માંટે અમે તમને વિનંતી કરીએ છીએ કે તમે અમને રણમાં ત્રણ દિવસ પ્રવાસ કરવા દો. ત્યાં અમે અમારા દેવ યહોવાને એક યજ્ઞ અર્પણ કરીશું, જો અમે એ પ્રમાણે નહિ કરીએ તો તેમનો કરોધ ભભૂકી ઊઠશે અને અમારો નાશ કરશે. તે અમને મરકી કે તરવારનો ભોગ બનાવશે.”

4 પરંતુ ફારુને તેમને કહ્યું, “હે મૂસા અને હારુન, તમે લોકોને હેરાન શા માંટે કરો છો? તમે તે લોકોના કામમાં આડા આવો છો, તેમને તેમનું કામ કરવા દો. તમારે બન્નેએ પણ તમારું કામ શરૂ કરવું જોઈએ.

5 જુઓ, હમણા અહીં ઘણા મજૂરો છે અને તમે તે લોકોને કામમાંથી આરામ આપવા ઈચ્છો છો?” ફારુને લોકોને સજા કરી

6 બરાબર તે જ દિવસે ફારુને ઇસ્રાએલના લોકો પાસે સખત કામ લેવાનો આદેશ મુકાદમોને આપ્યો. અને ઇસ્રાએલના

મુખીઓને હુકમ કર્યો કે,

7 “હવે તમારે એ લોકોને ઈંટો બનાવવા માટે પરાળ આપવું નહિ; એ લોકોને જાતે જઈને પરાળ ભેગું કરવા દો.

8 પરંતુ ધ્યાન રાખજો, અત્યાર સુધી એ લોકો જેટલી ઈંટો બનાવતા આવ્યા હતા તેટલી જ ઈંટો એમની પાસે બનાવડાવજો, એમાં ઘટાડો થવો જોઈએ નહિ, કારણ કે, હવે તે લોકો આળસુ થઈ ગયા છે. તેથી બૂમો પાડે છે કે, અમને અમારા દેવના ચક્કો કરવા અમને જવા દો.

9 એટલા માટે તે લોકો પાસે વધારે સખત કામ લો. એમને કામમાં રોકી રાખો. પછી એમની પાસે મૂસાની જૂઠી વાતો સાંભળવાનો સમય જ નહિ રહે.”

10 તેથી એ લોકોના મુકાદમોએ અને મુખીઓએ લોકોની પાસે જઈને કહ્યું, “ફારુને નિર્ણય કર્યો છે કે, તે તમને લોકોને ઈંટો બનાવવા માટે પરાળ નહિ આપે.

11 તમારે જાતે જ તમારા માટે પરાળ ભેગું કરવા જવું પડશે. તેથી જાઓ, પરાળ ભેગું કરો. પરંતુ તમે લોકો પહેલા જેટલી ઈંટો બનાવતા હતા તેમાં સહેજ પણ ઘટાડો કરવામાં નહિ આવે.”

12 આથી પ્તયેક વ્યક્તિ આખા મિસર દેશમાં પરાળ બનાવવા માટે ખૂંપરા વીણવા ફેલાઈ ગયા.

13 મુકાદમો સખત કામ કરવા માટે તાકીદ કરતા જ રહ્યા. “પહેલાં પરાળ મળતું હતું, ને રોજ જેટલું કામ કરતા હતા તેટલું જ તમારે પૂરું કરવું પડશે.

14 ફારુનના મુખીઓએ ઇસ્ત્રાએલીઓ ઉપર જે મુકાદમો દેખરેખ રાખવા નિયુક્ત કર્યા હતા તેમને ખૂબ માંર માંરીને પૂછવામાં આવતું કે, ઈંટો અત્યાર સુધી જેટલી બનાવતા હતા તેટલી આજકાલ અગાઉની જેમ કેમ પૂરી કરતા નથી?”

15 એટલે ઇસ્ત્રાએલીઓના મુખીઓ ફારુનની સમક્ષ આવીને પોકાર કરવા લાગ્યા, “તમે તમારા સેવકો સાથે આવો વર્તાવ કેમ રાખો છો?

16 તમારા સેવકોને પરાળ આપવામાં આવતું નથી તેમ છતાં અમને એમ કહેવામાં આવે છે કે ઈંટો પાડો; જરા જુઓ તો ખરા, તમારા સેવકોને કેવો માંર માંરવામાં આવે છે! ખરેખર, વાંક તો તમારા માંણસોનો છે.”

17 એટલે ફારુને કહ્યું, “તમે બધા તો આળસુ લોકો છો, તેથી કહો છો કે અમને યહોવાના ચક્કો કરવા જવા દો.

18 “માટે હવે જાઓ, કામે લાગી જાઓ, તમને પરાળ આપવામાં નહિ આવે; અને નક્કી કરેલી ઈંટો તો તમારી વરદી પ્રમાણે પૂરી કરવી જ પડશે.”

19 હિબ્લ મુકાદમોને જાણમાં આવ્યું કે તેઓ તકલીફમાં છે. તેમને ખબર હતી કે તેઓ માંણસો પાસેથી પહેલા જેટલી ઈંટો તૈયાર નથી કરાવી શકતા.

20 અને પછી ફારુનની પાસેથી તેઓ નીકળ્યા ત્યારે મૂસા અને હારુન તેઓને રસ્તામાં મળ્યા. તેઓ તેમની રાહ જોતા ઊભા હતા.

21 તેઓએ મૂસા અને હારુનને કહ્યું, “તમે શું કર્યું છે એ યહોવા જુએ અને તમને સજા કરે. કારણ તમે અમને ફારુન અને તેના સેવકોની નજરમાં તિરસ્કૃત બનાવી દીધા છે; અને અમારી હત્યા કરવા માટે તેઓને એક બહાનું આપી દીધું છે.”

22 ત્યારે મૂસાએ યહોવાને પ્રાર્થના કરી અને કહ્યું, “હે યહોવા, તમે આ લોકોના આવા ભૂંડા હાલ શા માટે કર્યા? વળી તમે મને જ શા માટે મોકલ્યો?

23 કારણ કે હું તમારા નામે ફારુન સાથે વાત કરવા આવ્યો ત્યારથી તેણે આ લોકોનું ભૂંડું કરવા માંડ્યું છે, અને તમે તમારા લોકોને બચાવવાં માટે કશું જ કર્યું નથી.”

પ્રકરણ 6

પછી યહોવાએ મૂસાને કહ્યું, “હવે તું જોઈશ કે હું ફારુનની શી હાલત કરું છું. હું માંરી મહાન શક્તિનો ઉપયોગ તેના વિરોધમાં કરીશ. અને હું તેને માંરા લોકોને બહાર જવા દેવાની ફરજ પાડીશ. અને તે બળવાન હાથથી એ લોકોને તેના દેશમાંથી હાંકી કાઢશે.”

2 અને દેવે મૂસાને કહ્યું,

3 “એ હું યહોવા છું જે ઇબ્રાહિમ, ઇસહાક અને યાકૂબ સમક્ષ પ્રગટ થયો હતો; તેમણે મને એલ શદાય (સર્વસમર્થ દેવ) કહ્યો. પરંતુ મેં માંરં યહોવા નામ તેમને જણાવ્યું નહોતું.

4 મેં તેમની સાથે કરાર કર્યો, તેઓ જે દેશમાં જઈને વસ્યા હતા તે કનાન દેશનું મેં તેમને વચન આપ્યું હતું. તેઓ ત્યાં રહેતા હતા, પણ તે તેમનો પોતાનો પ્રદેશ ન હતો.

- 5 મેં ઇસ્ત્રાએલના લોકોનાં ઊઠંકાર સાંભળ્યા છે. હું જાણું છું કે તેઓ મિસરના ચાકરો છે અને મેં માંરો કરાર સંભાર્યો છે.
- 6 એટલા માટે ઇસ્ત્રાએલના લોકોને કહો કે, ‘હું તેમને કહું છું, હું યહોવા છું. હું તમારા લોકોનું રક્ષણ કરીશ. હું તમને લોકોને મિસરીઓની મજૂરીમાંથી છોડાવીશ અને ગુલામીમાંથી મુક્ત કરીશ. હું માંરી મહાન શક્તિનો ઉપયોગ કરીને મિસરીઓને ભયંકર શિક્ષા કરીશ પછી હું તમારો ઉદ્ધાર કરીશ.
- 7 “તમે બધા લોકો માંરા થશો, ને હું તમાંરા બધાનો દેવ થઈશ. હું યહોવા તમાંરા લોકોનો દેવ છું એની તમને ત્યારે ખબર પડશે જ્યારે હું તમને મજૂરીમાંથી મુક્તિ અપાવીશ.
- 8 હું યહોવા છું, મેં ઇબ્રાહિમ, ઇસહાક અને યાકૂબને જે દેશ આપવાનું પ્રતિજ્ઞાપૂર્વક વચન આપ્યું હતું, તે દેશમાં હું તમને લઈ જઈશ અને તમને તેના વારસદાર બનાવીશ.”
- 9 એટલા માટે મૂસાએ એ વાત ઇસ્ત્રાએલના લોકોને કહી. પણ તે વખતે તે લોકો આકરી ગુલામીથી એવા હતાશ થઈ ગયા હતા કે તેમણે તેની વાત સાંભળી નહિ.
- 10 ત્યારે યહોવાએ મૂસાને કહ્યું,
- 11 “જાઓ, અને મિસરના રાજા ફારુનને કહો કે, તે ઇસ્ત્રાએલના લોકોને આ દેશમાંથી જરૂર બહાર જવા દે.”
- 12 પરંતુ મૂસાએ યહોવાને કહ્યું, “ઇસ્ત્રાએલના લોકો માંરી વાત સાંભળવા પણ નથી માંગતા, તો પછી ફારુન શી રીતે સાંભળશે? મને તો સારી રીતે બોલતાં પણ નથી આવડતું.”
- 13 પરંતુ યહોવાએ મૂસા અને હારુન સાથે વાતચીત કરી. દેવે તેમને આજ્ઞા કરી કે, તમારે મિસરના રાજા ફારુન પાસે જવું અને ઇસ્ત્રાએલીઓને મિસર બહાર લઈ આવવા.
- 14 ઇસ્ત્રાએલના પરિવારોના આગેવાનોનાં નામ આ પ્રમાણે છે; ઇસ્ત્રાએલના સૌથી મોટા પુત્ર રૂબેનને ચાર પુત્રો હતા. તેઓ હનોખ, પાલુ, હેરોન અને કાર્મી હતા;
- 15 શિમયોનના પુત્રો; યમુએલ, યારીન, ઓહાદ, યાખીન, સોહારને શાઉલ, જે એક કન્યાની સ્ત્રીને પેટે અવતર્યા હતા.
- 16 લેવીના પુત્રો: ગેર્શોન, કહાથ અને મરારી હતા. તેઓ એમને નામે ઓળખાતાં પરિવારોના પૂર્વપુરુષો હતા. લેવીનું આયુષ્ય 137 વર્ષનું હતું.
- 17 ગેર્શોનના પુત્રો: લિવ્ની અને શિમઈ.
- 18 કહાથના પુત્રો: આમ્રામ, યિસ્હાર, હેરોન અને ઉઝઝીએલ, કહાથનું આયુષ્ય 133 વર્ષનું હતું.
- 19 મરારીના પુત્રો: માંહલી અને મૂશી હતા. આ બધા પરિવાર ઇસ્ત્રાએલના પુત્ર લેવીના હતા.
- 20 આમ્રામ પોતાની ફોઈ યોખેબેદ સાથે પરણ્યો, અને તેને હારુન અને મૂસાના જન્મ થયા. આમ્રામનું આયુષ્ય 137 વર્ષનું હતું.
- 21 યિસ્હારના પુત્રો: કોરાલ, નેફેગ અને ઝિખરી.
- 22 ઉઝઝીએલના પુત્રો: મીશાએલ, એલ્સાફાન અને સિથરી.
- 23 હારુનના વિવાહ આમ્મીનાદાબની પુત્રી અને નાહશોનની બહેન અલીશેબા સાથે થયા. અને અલીશેબાને નાદાબ, અબીહૂ, એલઆઝાર અને ઇથામાર અવતર્યા.
- 24 કોરાહના પુત્રો: આસ્સીર, એલ્કાનાહ અને અબિઆસાફ. આ પરિવારો કોરાહીઓનાં પિતૃઓ છે.
- 25 હારુનના પુત્ર એલઆઝારે પૂટીએલની પુત્રી સાથે લગ્ન કર્યા અને તેણે ફીનહાસને જન્મ આપ્યો. આ બધાજ પૂર્વપુરુષો લેવી વંશના પરિવારના હતા.
- 26 આ રીતે હારુન અને મૂસા આ કૂળ-સમૂહના હતા અને તે એ જ વ્યક્તિઓ છે જેની સાથે દેવે વાત કરી હતી. અને કહ્યું હતું કે, “ઇસ્ત્રાએલીઓને ટૂંકડી પ્રમાણે મિસરમાંથી બહાર કાઢો.”
- 27 હારુન અને મૂસાએ જ મિસરના રાજા ફારુન સાથે વાત કરી. તેમણે ફારુનને કહ્યું કે, “તે ઇસ્ત્રાએલના લોકોને મિસરની બહાર લઈ જવા દે.”
- 28 મિસર દેશના દેવે મૂસા સાથે વાત કરી.
- 29 તેમણે કહ્યું, “હું યહોવા છું, હું તને કહું છું, તે બધું જ મિસરના રાજા ફારુનને કહેજે.”
- 30 અને મૂસાએ કહ્યું, “હું સ્પષ્ટ રીતે બોલતો નથી તો પછી ફારુન માંરી વાત શી રીતે સાંભળશે?”

યહોવાએ મૂસાને કહ્યું, “હું તારી સાથે રહીશ. હું તારો દેખાવ એવો કરીશ કે તું ફારાનની સામે એક મહાન રાજા લાગીશ અને તારો ભાઈ હારુન તારો પ્રવક્તા બનશે.

2 હું તને જે આદેશ આપુ તે બધા તારે હારુનને કહેવા, હું જે કહું તે રાજા ફારાનને કહેશે, પછી ફારાન ઘરસાએલી લોકોને આ નગર છોડવા દેશે.

3 પણ હું ફારાનને હઠાગરહી બનાવી દઈશ, જેથી તું જે કંઈ કહીશ તેને તે માંનશે નહિ. એથી હું કોણ છું તે સાબિત કરવા હું મિસર દેશમાં અનેક ચમત્કારો કરીશ. પરંતુ તે છતાં પણ તે સાંભળશે નહિ.

4 એટલા માટે હું મિસર દેશ પર માંરો હાથ ઉગામીશ અને તેને કારમી સજા કરીને માંરાં સૈન્યોને, માંરી ઘરસાએલી પ્રજાને, મિસરની બહાર કાઢી લાવીશ.

5 ત્યારે મિસરના લોકોને બબર પડશે કે હું ચહોવા છું, હું તેમની વિરુદ્ધ થઈ જઈશ અને તેઓ જાણશે કે હું ચહોવા છું, જ્યારે હું માંરા લોકોને તેમના દેશમાંથી બહાર લઈ જઈશ.”

6 મૂસાએ અને હારુને ચહોવાએ જે આજ્ઞા કરી હતી તેનું પાલન કર્યું.

7 તે સમયે જ્યારે તેમણે ફારાન સાથે વાત કરી ત્યારે મૂસાની ઉંમર 80 વર્ષની અને હારુનની ઉંમર 83 વર્ષની હતી.

8 ચહોવાએ મૂસા અને હારુનને કહ્યું,

9 “જ્યારે ફારાન તમને એમ કહે કે, તમાંરી શક્તિ સાબિત કરવા માટે, ‘કોઈ ચમત્કાર બતાવો.’ ત્યારે તારે હારુનને કહેવું કે, ‘તારી લાકડી લઈને ફારુનની આગળ જમીન પર નાખી દે એટલે એ સાપ બની જશે.’”

10 એટલા માટે મૂસા અને હારુન મિસરના રાજા ફારુન પાસે ગયા, અને ચહોવાની આજ્ઞા પ્રમાણે તેમણે કર્યું. હારુને ફારુન અને તેના અમલદારો સમક્ષ જમીન પર પોતાની લાકડી નાખી દીધી અને તે સાપ બની ગઈ.

11 ત્યારે ફારુને જ્ઞાની પંડિતોને અને જાદુગરોને બોલાવ્યા. મિસરના જાદુગરોએ પણ તેમની મેલી વિદ્યા વડે હારુનના જેવો ચમત્કાર કરી બતાવ્યો.

12 તેઓએ તેમની લાકડીઓ જમીન પર ફેંકી અને તે સાપ બની ગઈ. પણ હારુનની લાકડી તેમની લાકડીઓને ગળી ગઈ.

13 ફારુને તેમ છતાં હઠાગરહ છોડ્યો નહિ અને લોકોને જવાની ના પાડી. અને ચહોવાએ કહ્યું હતું તેમ, મૂસા અને હારુનની વાત સાંભળી નહિ.

14 પછી ચહોવાએ હારુન અને મૂસાને કહ્યું, “ફારુને હઠ પકડી છે, એ માંરી પ્રજાને જવા દેવાની ના પાડે છે.

15 ફારુન સવારે નદી કિનારે આવશે. તમે નાઈલ નદીના કિનારે-કિનારે જાઓ. અને જે લાકડી સાપ થઈ ગઈ હતી, તે સાથે લઈને નદીકાંઠે તમે તેની રાહ જોતા ઊભા રહેજો. અને તેને કહેજો કે,

16 હિબ્રુ લોકોના દેવ ચહોવાએ મને તમાંરી પાસે મોકલ્યો છે અને કહેવડાવ્યું છે કે, માંરા લોકોને માંરી ઉપાસના કરવા માટે રણમાં જવા દે: જો અત્યાર સુધી તે ચહોવાની વાત કાને ધરી નથી.’

17 હવે, ચહોવા કહે છે કે, ‘હું ચહોવા છું એની તમને આના પરથી બબર પડી જશે. જો હું નાઈલ નદીના પાણી પર માંરા હાથમાંની લાકડી પછાડીશ એટલે તે લોહી થઈ જશે;

18 ત્યારે નાઈલ નદીની માંછલીઓ મરી જશે. અને નદીમાંથી દુર્ગંધ આવશે અને મિસરવાસીઓને માટે એનું પાણી પીવાલાયક પણ રહેશે નહિ.”

19 પછી ચહોવાએ મૂસાને કહ્યું, “તું હારુનને એમ કહે કે, તારી લાકડી લઈને મિસરનાં તમાં જળાશયો પર, નદીઓ ઉપર, નહેરો અને તળાવો ઉપર તારો હાથ ફેલાવ એટલે તે બધું જ પાણી લોહી બની જાય. અને સમગ્ર મિસર દેશમાં લાકડાના અને પથ્થરનાં બધાં વાસણોમાં પણ પાણીનું લોહી થઈ જશે.”

20 એટલા માટે મૂસા અને હારુને ચહોવાની જેવી આજ્ઞા હતી તે પ્રમાણે કર્યું. હારુને ફારુન અને તેના અમલદારોના દેખતા લાકડી ઉપાડીને નાઈલના પાણી પર પ્રહાર કર્યો. અને બધું જ પાણી લોહી થઈ ગયું.

21 નદીમાં બધી માંછલીઓ મરી ગઈ અને નદીમાંથી દુર્ગંધ આવવા લાગી. અને મિસરના લોકો માટે નદીનું પાણી પીવા માટે નકામું થઈ ગયું. સમગ્ર મિસરમાં લોહી થઈ ગયું.

22 મિસરના જાદુગરોએ પણ પોતાની મેલીવિદ્યાથી તે પ્રમાણે કર્યું, તેથી ફારુને મૂસા અને હારુનની વાત કાને ન ધરી. ચહોવાએ જેવું કહ્યું હતું બરાબર એ જ પ્રમાણે થયું.

23 આ બાબતને ધ્યાનમાં લીધા વિનાજ ફારુન પોતાના મહેલમાં પાછો ફરી ગયો. મૂસા અને હારુને જે કાંઈ કર્યું તેની તોણે ઉપેક્ષા કરી.

24 મિસરવાસીઓ નાઈલ નદીનું પાણી પી શકતા ન હતા તેથી તેમણે નદીની આજુબાજુ ચારેબાજુ કૂવાઓ ખોદ્યા અને વીરડા ગાળ્યા.

25 યહોવા દ્વારા નાઈલ નદી પર પ્લહાર કર્યાને પૂરા સાત દિવસ વીતી ગયા.

પ્રકરણ 8

પછી યહોવાએ મૂસાને કહ્યું, “ફારુન પાસે જઈને તેને કહે કે, યહોવા આમ કહે છે: ‘માંરા લોકોને માંરી સેવા કરવા જવા દે.’

2 પણ જો ફારુન તેમને જવા દેવાની ના પાડશે તો, હું મિસર દેશમાં દેડકાંઓનો ઉપદ્રવ મચાવીશ.

3 નાઈલ નદી દેડકાંઓથી ભરાઈ જશે. તે નદીમાંથી નીકળીને તમાંરાં ઘરોમાં, તમાંરા શયનખંડમાં, તમાંરા પલંગ ઉપર, તમાંરા અમલદારોના તથા તમાંરી પ્રજાનાં ઘરોમાં, તેમના રસોડામાં અને તેમના પાણીના ઘડાઓમાં ચઢી આવશે.

4 દેડકાંઓ તમાંરા ઉપર, તમાંરી પ્રજા ઉપર અને તમાંરા અમલદારો પર ફેલાશે.”

5 પછી યહોવાએ મૂસાને કહ્યું, “હારુનને કહે કે, તે પોતાના હાથની લાકડીને નહેરો, નદીઓ અને સરોવરો ઉપર ફેલાવે, જેથી મિસર દેશ પર દેડકાંઓ ચઢી આવે.”

6 ત્યારે હારુને મિસર દેશમાં જ્યાં જ્યાં જળાશયો હતા તેના ઉપર હાથ ઉઠાવ્યો અને દેડકાંઓ પાણીમાંથી બહાર આવીને સમગ્ર મિસર દેશમાં છવાઈ ગયા.

7 મિસરના જાદુગરોએ પણ એવું જ કર્યું. તેઓ પણ મિસર દેશમાં દેડકાંઓ લઈ આવ્યા.

8 પછી ફારુને મૂસા અને હારુનને બોલાવીને કહ્યું, “યહોવાને તમે પ્રાર્થના કરો કે તે મને અને માંરી પ્રજાને દેડકાંઓના ઉપદ્રવથી છોડાવે, તો પછી હું તમાંરા લોકોને યહોવાને યજ્ઞો અર્પવા જવા દઈશ.”

9 મૂસાએ ફારુનને કહ્યું, “તમે કૃપા કરીને મને કહે કે માંરે તમાંરા માંટે, તમાંરા અમલદારો માંટે અને તમાંરી પ્રજા માંટે યહોવાને પ્રાર્થના કર્યારે કરવી અને દેડકાં તમાંરી પાસેથી અને તમાંરા ઘરોમાંથી હઠી જાય અને માંતર નદીમાં જ રહે એવું કર્યું.”

10 ફારુને કહ્યું, “આવતી કાલે.” મૂસાએ કહ્યું, “તમે જેવું કહો છો તેવું જ થશે. જેથી તમને ખબર પડી જશે કે અમાંરા દેવ યહોવા સમાં બીજું કોઈ નથી.

11 દેડકાં તમાંરી આગળથી અને તમાંરા ઘરોમાંથી અને તમાંરા અમલદારો તેમજ પ્રજા આગળથી ચાલ્યા જશે, અને માંતર નાઈલ નદીમાં જ રહેશે.”

12 પછી મૂસા અને હારુન ફારુન પાસેથી વિદાય થયા. પછી મૂસાએ ફારુન સાથે નક્કી થયા પ્રમાણે દેડકાંઓ વિષે યહોવાને વિનંતી કરી.

13 અને યહોવાએ મૂસાના કહ્યાં પ્રમાણે કર્યું. ઘરોમાંના, ઘરના ચોકમાંનાં તથા ખેતરોમાંનાં દેડકાંઓ મરી ગયા.

14 તેથી મરેલાં દેડકાંઓના ઢગલા ભેગા થયા. પરિણામે તેમનાં ફોહવાઈ જવાને કારણે સમગ્ર દેશમાં દુર્ગંધ પ્રસરી ગઈ.

15 ફારુને જોયું કે, એ તો દેવનું કરેલું છે. અને દેશ દેડકાંઓથી મુક્ત છે પણ તે પાછો હઠીલો થઈ ગયો. અને મૂસા અને હારુનની વાત સાંભળી નહિ. આ તો જેમ દેવે કહ્યું હતું તેમજ બન્યું.

16 પછી યહોવાએ મૂસાને કહ્યું, “હારુનને કહે કે, તે પોતાની લાકડી ઉઠાવીને જમીન પરની ધૂળ પર માંરે. અને આખા મિસર દેશમાં સર્વત્ર ધૂળની જૂ થઈ જાય.”

17 તેમણે તે પ્રમાણે કર્યું; અને હારુને લાકડી લઈને પોતાનો હાથ ઊંચો કરીને જમીનની ધૂળ પર પ્લહાર કર્યો, એટલે સર્વત્ર ધૂળની જૂ થઈ ગઈ. અને તે જૂઓ માંણસો અને ઢોરઢાંખર પર છવાઈ ગઈ.

18 મિસરના જાદુગરોએ પોતાના જંતરમંતરનો ઉપયોગ કર્યો અને એવું જ કરવાનો પ્રયત્ન કર્યો. પરંતુ જાદુગર ધૂળમાંથી જૂઓ બનાવી શક્યા નહિ. અને મનુષ્યો તથા ઢોરઢાંખર પર જૂઓ છવાઈ ગઈ.

19 એટલા માંટે જાદુગરોએ ફારુનને કહ્યું કે, દેવની શક્તિથી જ આ બન્યું છે. પરંતુ ફારુને તેમને સાંભળ્યા નહિ અને હઠીલો જ રહ્યો. જેવું યહોવાએ કહ્યું હતું બરાબર એ જ પ્રમાણે થયું. માંખીઓ

20 યહોવાએ મૂસાને કહ્યું, “સવારે વહેલો ઊઠીને ફારુન પાસે જા, ફારુન નદી કિનારે ફરવા નીકળે ત્યારે તેની રાહ જોઈને ત્યાં ઊભો રહેજે. અને તેને કહેજે કે, યહોવા એમ કહે છે કે, ‘માંરા લોકોને માંરી ઉપાસના કરવા જવા દે.’

21 જો તું માંરા લોકોને નહિ જવા દે તો તારા ઘરમાં, તારા ઉપર, તથા તારા અમલદારો ઉપર તથા તારી પ્રજા ઉપર, ઘરોમાં

માંખીઓ મોકલીશ. અને મિસરના લોકોનાં ઘરો માંખીઓથી ભરાઈ જશે; અને માંખીઓ આખી જમીન પર પણ હશે.

22 પણ તે દિવસે હું ઇસ્રાએલના લોકો સાથે આવો વ્યવહાર કરીશ નહિ, અને ગોશેન પ્રાંતમાં જ્યાં મારા લોકો વસે છે ત્યાં કોઈ માંખી હશે નહિ, એટલે તને ખબર પડશે કે હું ચહોવા આ દેશમાં છું.

23 આમ હું મારી પ્રજા અને તારી પ્રજા વચ્ચે જુદો વર્તાવ રાખીશ; તે મારો પરચો અને એધાણ હશે.”

24 અને પછી ચહોવાએ એ પ્રમાંણે કર્યું. તેમના કલ્યા પ્રમાંણે ફારુનના મહેલમાં, અને તેના અમલદારોના ઘરોમાં તથા આખા મિસર દેશમાં માંખીઓનાં મોટાં મોટાં ઝુંડ ધસી આવ્યાં અને સમગ્ર દેશ માંખીઓથી પાયમાલ થઈ રહ્યો હતો.

25 એટલે ફારુને મૂસા અને હારુનને બોલાવ્યા, ફારુને કહ્યું, “તમે લોકો તમારા દેવને આ દેશમાં ચણો અર્પો.”

26 પરંતુ મૂસાએ કહ્યું, “એ પ્રમાંણે કરવું એ યોગ્ય નથી, કારણ કે અમે અમારા દેવ ચહોવાને પશુઓને ચણમાં અર્પીએ તેને મિસરના લોકો અપવિત્ર ગણે છે. એથી મિસરના લોકો જેને પવિત્ર ગણે છે તે પશુઓની આહુતિ આપીએ તો તેઓ અમને પથ્થરો મારીને મારી નહિ નાંખે?”

27 અમને લોકોને ત્રણ દિવસ રણમાંથી પસાર થઈ જવા દો. અને અમારા દેવ ચહોવાને ચણો અર્પવા દો. ચહોવાએ અમને આમ કરવા કહેલ છે.”

28 એટલે ફારુને કહ્યું, “હું તમને લોકોને તમારા દેવ ચહોવાને ચણો અર્પવા માટે રણમાં જવા દઈશ, પરંતુ ફક્ત તમારે બહુ દૂર જવું નહિ અને મારા માટે પણ પ્રાર્થના કરવી.”

29 મૂસાએ કહ્યું, “સારું, હું અહીંથી તમારી પાસેથી જઈને તરત જ ચહોવાને પ્રાર્થના કરીશ કે, તમે અને તમારા અમલદારો અને તમારી પ્રજા આવતી કાલે સવારે માંખીઓના ત્રાસથી મુક્ત થાઓ તેમ કરે. પણ તમારે અમને મૂર્ખ નથી બનાવવાના. ચહોવાને ચણો અર્પવા અમને રણમાં જવા દો. અમને રોકશો નહિ.”

30 એટલે મૂસા ફારુન પાસેથી વિદાય થઈને ચહોવા પાસે ગયો અને પ્રાર્થના કરી,

31 અને ચહોવાએ મૂસાએ જે કહ્યું તે પ્રમાંણે કર્યું. અને ફારુન, તેના અમલદારો અને તેની પ્રજા માંખીઓના ત્રાસથી મુક્ત થયા. એક પણ માંખી ક્યાંય જોવા મળી નહિ.

32 પરંતુ ફારુન ફરી પાછો હઠાગરહી થઈ ગયો અને ઇસ્રાએલના લોકોને જવા ન દીધા.

પ્રકરણ 9

1 ત્યારે ચહોવાએ મૂસાને કહ્યું, “ફારુનની પાસે જા અને તેને કહે કે, હિબ્સ્ઓના દેવ ચહોવા એમ કહે છે કે, ‘મારા લોકોને મારી ઉપાસના કરવા દે.’”

2 હજુ પણ જો તું ના પાડશે અને તેમને રોકી રાખશે તો ધ્યાનથી સાંભળ,

3 હું તારાં ખેતરનાં ઢોરોમાં, ઘોડાઓમાં અને ગધેડાંઓમાં, ઊંટોમાં અને ગાયબળદોમાં અને ઘેટાંબકરાંઓમાં મોટો ભયંકર રોગચાળો ફેલાવીશ અને તને સજા કરીશ.

4 પરંતુ ચહોવા ઇસ્રાએલીઓનાં ઢોર અને મિસરનાં ઢોર વચ્ચે જુદો વ્યવહાર કરશે. જેથી ઇસ્રાએલીઓની માંલિકીનું કોઈ પણ ઢોર મરશે નહિ.

5 અને ચહોવાએ સમય નક્કી કરીને કહ્યું, “હું આવતી કાલે આ દેશમાં એનો અમલ કરીશ.”

6 અને બીજે દિવસે સવારે મિસરમાં ચહોવાએ એ પ્રમાંણે કર્યું, મિસરવાસીઓનાં બધાં ઢોર મરી ગયાં પરંતુ ઇસ્રાએલીઓનું એક પણ ઢોર મર્યું નહિ.

7 ફારુને પોતાના માંણસોને તપાસ કરવા મોકલ્યા કે ઇસ્રાએલના લોકોનું એકે ઢોર મર્યું છે કે નહિ. તેને જણાવવામાં આવ્યું કે ઇસ્રાએલીઓનું કોઈ પણ ઢોર મર્યું નથી. ફારુને હઠાગરહ ચાલુ રાખ્યો, તેણે લોકોને જવા દીધા નહિ.

8 ચહોવાએ મૂસા અને હારુનને કહ્યું, “તમારા હાથમાં ભઠ્ઠીમાંથી મુઠ્ઠીઓ ભરીને રાખ લો, અને ફારુનના દેખતા મૂસાએ હવામાં ફેંકવી.

9 પછી એ ઝીણી રજની જેમ આખા મિસર દેશમાં ફેલાઈ જશે. અને તેનાથી સમગ્ર મિસરના માંણસો અને ઢોરોને ગૂમડાં થશે અને તે ફાટીને ધારાં બની જશે.”

10 એટલે મૂસા અને હારુને ભઠ્ઠીમાંથી રાખ લીધી. પછી ફારુનની આગળ ઊભા રહીને મૂસાએ આકાશ તરફ રાખ ફેંકી એટલે માંણસોને અને ઢોરોને ગૂમડાં થયાં, અને તે ફાટીને ધારાં પડી ગયાં.

11 મિસરના જાદુગરો મૂસાને આવું કરતા રોકી શક્યા નહિ, કારણ કે જાદુગરોને તથા બધાજ મિસરના લોકોને ગૂમડાં ફૂટી નીકળ્યાં હતાં.

- 12 પરંતુ યહોવાએ ફારુનને હઠે ચડાવ્યો, અને કહ્યું હતું તે પ્તમાંણે ફારુનને મૂસાની અને હારુનની વાત સાંભળી નહિ.
- 13 પછી યહોવાએ મૂસાને કહ્યું, “સવારમાં વહેલા ઊઠીને ફારુન પાસે ઊભો રહીને તેને કહેજે કે, ‘હિબ્રુઓના દેવ યહોવા એમ કહે છે કે, ‘મારા લોકોને માંરી ઉપાસના કરવા જવા દે.
- 14 જો તું આમ નહિ કરે તો હું માંરી બધી શક્તિ તારા ઉપર, તારા અમલદારો ઉપર અને તારા લોકો ઉપર વાપરીશ. ત્યારે તને ખબર પડશે કે જગતમાં માંરા જેવો બીજો કોઈ દેવ નથી.
- 15 કારણ કે અત્યાર સુધીમાં મેં કયારની, તારા ઉપર અને તારી પ્તજ ઉપર રોગચાળો મોકલી, તને સજા કરી હોત તો તું ભૂમિ ઉપરથી નષ્ટ થઈ ગયો હોત.
- 16 પણ મેં તેને એટલા માટે જીવતો રાખ્યો છે કે હું તને માંરી તાકાત બતાવી શકું. અને સમગ્ર પૃથ્વી પર માંરું નામ પ્તગટ થાય.
- 17 શું તું હજુ પણ માંરા લોકોની વિરુદ્ધ છે? તું માંરા લોકો સાથે ઘમંડી વર્તાવ રાખી તેમને જવા દેતો નથી?
- 18 યાદ રાખજે, આવતી કાલે આ જ સમયે હું એવો તો ભારે કરાનો વરસાદ વરસાવીશ કે મિસરમાં કદી પડ્યો નથી, મિસર દેશ બન્યો ત્યારથી તો નહિ જ.
- 19 એટલે અત્યારે જ માંણસ મોકલીને તારા ઢોરોને તથા ખેતરમાં જે કાંઈ હોય તે બધાંને સુરક્ષિત જગ્યાએ મંગાવી લેજે. કારણ જે કોઈ માંણસ કે ઢોર ખેતરમાં હશે, એને ઘરમાં રાખવામાં નહિ આવ્યું હોય તો તેના પર કરા વરસશે અને તેઓ મરણ પામશે.”
- 20 પછી ફારુનના કેટલાક અમલદારોએ યહોવાના વચન સાંભળ્યાં. તેઓ ગભરાઈ ગયા. તેઓએ વહેલા વહેલા પોતાના ચાકરોને અને ઢોરોને ઘરમાં લાવી દીધાં.
- 21 પણ જેમણે યહોવાના વચનને ધ્યાનમાં લીધાં નહિ તેમણે પોતાના ગુલામોને અને ઢોરોને ખેતરમાં જ રહેવા દીધાં.
- 22 પછી યહોવાએ મૂસાને કહ્યું, “તારા હાથ આકાશ તરફ લંબાવ, જેથી આખા મિસર દેશમાં માંણસો, ઢોરો અને ખેતરના બધા છોડ ઉપર કરા પડે.”
- 23 પછી મૂસાએ પોતાની લાકડી આકાશ ભણી ઊંચી કરી એટલે યહોવાએ વીજળીના કડાકા સાથે જમીન પર કરા વરસાવ્યા અને કરા આખા મિસર દેશ પર પડ્યા.
- 24 કરા પડી રહ્યાં હતા અને કરાની સાથે વીજળી ઝબકારા માંરતી હતી. મિસર દેશ રાષ્ટ્ર બન્યો ત્યારથી આજસુધી કદી ન પડ્યો હોય એવો ભારે કરાનો વરસાદ આખા દેશમાં પડ્યો.
- 25 તોફાનને કારણે મિસરના ખેતરોમાં જે કાંઈ હતું તે બધાનો નાશ થઈ ગયો. કરાના કારણે આખા મિસર દેશમાં માંણસો, પશુઓ, તથા જે કાંઈ ખેતરમાં હતું તે બધું કરાના માંરથી નાશ પામ્યું. કરાએ ખેતરમાંના એકેએક છોડને તેમ જ એકેએક ઝાડને ભોંયભેગાં કરી દીધાં.
- 26 ગોશન પ્તંતમાં જ્યાં ઘરરાએલીઓ રહેતા હતા ત્યાં જ ફક્ત કરા ન પડ્યા.
- 27 પછી ફારુને મૂસા અને હારુનને બોલાવડાવ્યા, અને કહ્યું, “આ વખતે મેં પાપ કર્યું છે, યહોવા સાચા છે અને હું તથા માંરી પ્તજ ગુનેગાર છીએ.
- 28 તમે યહોવાને અરજ કરો, કારણ કે આ કરા અને કટકાથી અમે ઘરાઈ ગયા છીએ. હું તમને જવા દઈશ, હવે તમારે અહીં રોકાવું નહિ પડે.”
- 29 મૂસાએ ફારુનને કહ્યું, “જ્યારે હું નગર છોડીશ ત્યારે હું પ્તાર્થના માટે યહોવાની આગળ માંરા હાથ લંબાવીશ. એટલે વીજળીના કડાકા બંધ થઈ જશે. અને કરા પણ નહિ પડે. આ પરથી તને ખબર પડશે કે આખા જગતનો માંલિક યહોવા છે.
- 30 પણ મને ખબર છે કે તમે અને તમારા અમલદારો હજુ પણ યહોવાથી ગભરાતા નથી અને તેમનું સન્માન પણ કરતા નથી.”
- 31 શણ અને જવનો તો ઘાણ વળી ગયો હતો. કારણ કે જવને કંટી આવી હતી અને શણને ફૂલબેઠાં હતાં.
- 32 પરંતુ ઘઉં અને કઠોળ મોડાં થાય છે એટલે તે ખૂંદાઈ ગયાં નહિ.
- 33 મૂસા ફારુનને છોડીને નગર બહાર આવ્યો. અને યહોવા સમક્ષ પોતાના હાથ લંબાવી પ્તાર્થના કરી. એટલે કડાકા અને કરા પડતા બંધ થઈ ગયા.
- 34 પછી જ્યારે ફારુને જોયું કે વર્ષા, કરા અને કડાકા બંધ થઈ ગયા એટલે ફરીથી તેણે ખોટું કર્યું. તે અને તેના

અમલદારો ફરીથી હઠે ચડયા.

35 ફારુને ઘરરાએલના લોકોને સ્વતંત્ર રીતે જવા દેવાની ના પાડી દીધી. યહોવાએ મૂસાને કહ્યું હતું બરાબર તે જ પ્રમાણે થયું.

પ્રકરણ 10

1 પછી યહોવાએ મૂસાને કહ્યું, “તું ફારુન પાસે જા. કારણ મેં તેને અને તેના અમલદારોને એટલા માટે હઠાગરહી બનાવ્યા છે કે જેથી હું તેમને માંરા શક્તિશાળી ચમત્કાર બતાવી શકું.”

2 અને તું તારા પુત્રને અને પૌત્રોને કહી શકે કે મેં આ મિસરના લોકોને કેવી સખત સજા આપી હતી, અને મેં તેમને શું ચમત્કાર બતાવ્યા હતા. આથી તમને ખબર પડશે કે હું જ યહોવા છું.”

3 એટલા માટે મૂસા અને હારુન ફારુન પાસે ગયા અને કહ્યું, “હિબ્રુઓના દેવ યહોવા આ કહે છે; ‘તું કયાં સુધી માંરી આજ્ઞાનું પાલન કરવા ના કરીશ? માંરા લોકોને માંરી ઉપાસના કરવા જવા દે.

4 ધ્યાન રાખ, જો તું માંરા લોકોને માંરી ઉપાસના કરવા જવા દેવાની ના પાડશે તો યાદ રાખજે આવતી કાલે હું તારા દેશમાં તીડો લાવીશ.

5 અને તે લોકો જમીનને એવી ઢાંકી દેશે કે કોઈ જમીન જોવા જ પામશે નહિ. અને કરાની વર્ષા પછી તારી પાસે જે કાંઈ વધ્યું છે, તે તેઓ ખાઈ જશે; તેઓ તારા ખેતરમાંનું એકેએક વૃક્ષ ખાઈ જશે.

6 તેઓ તારા મહેલોને તથા તારા અમલદારોના અને તમામ મિસરવાસીઓનાં ઘરોને ભરી દેશે. તારા પિતૃઓએ મિસરમાં રહેવાનું શરૂ કર્યું ત્યારથી કદી ન જોયા હોય તેના કરતા વધારે તીડો હશે.” ત્યારબાદ મૂસા ફારુન પાસેથી ચાલ્યો ગયો.

7 ફારુનના અમલદારોએ તેને કહ્યું, “અમે કયાં સુધી આ લોકોની જાળમાં ફસાએલા રહીશું? એ લોકોને એમના દેવ યહોવાની ઉપાસના કરવા જવા દો. તમે એમને જવા નહિ દો તો, તમને ખબર પડે તે પહેલા, મિસરનો વિનાશ થઈ જશે!”

8 એટલે મૂસાને અને હારુનને ફારુન પાસે પાછા બોલાવવામાં આવ્યા. પછી ફારુને તેમને કહ્યું, “ભલે, તમે જાઓ અને તમાંરા દેવ યહોવાની ઉપાસના કરો, પણ તમે કોણ કોણ જશો?”

9 મૂસાએ જવાબ આપ્યો, “અમાંરા યુવાન અને વૃદ્ધ બધાં જ જશે; અને અમે અમાંરા પુત્રપુત્રીઓ તથા ઘેટાંબકરાં અને ઢોરને પણ લઈ જઈશું. અમે બધાં જ જઈશું, કારણ એ અમાંરા માટે અમાંરા યહોવાનો ઉત્સવ છે.”

10 ફારુને તેમને કહ્યું, “હું તમને અને તમાંરાં સર્વ બાળબચ્ચાંને મિસરમાંથી જવા દઉં તે પહેલા દેવ ખરેખર તમાંરી સાથે હોવા જોઈએ. મને લાગે છે કે તમે કઈ ખરાબ વિચારી રહ્યાં છો.

11 ના ભાઈ ના, જાઓ, એકલા પુરુષો જાઓ અને યહોવાની ઉપાસના કરો. એટલી જ તમાંરી માંગણી હતી. હવે તમાંરા બધા જ લોકો જઈ શકે નહિ.” પછી ફારુને મૂસા અને હારુનને જવા દીધાં.

12 પછી યહોવાએ મૂસાને કહ્યું, “મિસરની ભૂમિ પર તારો હાથ ફેલાવ એટલે મિસર ઉપર તીડો આવશે. તીડો મિસરની તમામ ભૂમિ પર પ્રસરી જશે અને કરાથી બચી ગયેલાં તમામ વૃક્ષો અને છોડોને ખાઈ જશે.”

13 મૂસાએ પોતાની લાકડીને મિસર દેશ પર ઉઠાવી અને યહોવાએ તે આખો દિવસ અને આખી રાત પૂર્વ તરફથી પવન ફૂંકાવ્યો, અને સવાર થતાં સુધીમાં તો એ તોફાની પૂર્વનો પવન તીડોના ટોળાં લઈ આવ્યો.

14 સમગ્ર મિસર પર તીડો ચડી આવ્યાં અને દેશભરમાં પ્રવેશી અને ભૂમિ પર બેસી ગયાં. આવાં તીડોનાં ટોળાં અગાઉ કદી આવ્યાં નહોતાં અને ભવિષ્યમાં કદાપિ આવશે નહિ.

15 તીડોનાં ટોળે ટોળાં સમગ્ર ભૂમિ પર છવાઈ ગયા અને ધરતી કાળી કાળી થઈ ગઈ. કરામાંથી બચી ગયેલા મિસર દેશના તમામ છોડો અને વૃક્ષો ઉપરનાં બધાં જ ફળ તેઓ ખાઈ ગયાં. સમગ્ર મિસર દેશનાં લીલાં વૃક્ષો અને છોડો નામશેષ થઈ ગયા. કોઈ પણ છોડ પર એકે પાંદડું રહ્યું નહિ.

16 ફારુને મૂસા અને હારુનને વહેલા બોલાવડાવ્યા, અને તેણે કહ્યું, “મેં તમાંરા દેવ અને તમાંરી વિરુદ્ધ પાપ કર્યું છે.

17 આ વાર માંરો ગુનો માંફ કરો, અને તમાંરા દેવ યહોવાને પ્રાર્થના કરો અને તેમને અરજ કરો કે તે મને આ “મોત” ના તીડો માંરામાંથી બહાર કાઢે.”

18 મૂસા ફારુનની પાસેથી વિદાય થયો અને તેણે યહોવાને પ્રાર્થના કરી.

19 એટલે યહોવાએ પવનની દિશા બદલી નાંખી; અને પશ્ચિમમાંથી ભારે તોફાની પવન ફૂંકાવા લાગ્યો. અને તેણે તીડોને ઉપાડીને રાતા સમુદ્રમાં હાંકી કાઢ્યાં. સમગ્ર મિસરમાં એક પણ તીડ રહ્યું નહિ.

20 પરંતુ યહોવાએ ફારુનને વળી પાછો હઠાગરહી બનાવ્યો અને તેણે ઘરરાએલીઓને જવા ન દીધા.

- 21 પછી યહોવાએ મૂસાને કહ્યું, “તારા હાથોને આકાશ તરફ ફેલાવ. એટલે ગાઢ અંધકાર મિસર દેશને ઢાંકી દેશે, એ અંધકાર એટલો બધો ગાઢ હશે કે તમે તેને સ્પર્શ કરીને અનુભવી શકશો.”
- 22 એટલે મૂસાએ હવામાં આકાશ તરફ હાથ ઉગામ્યો અને પ્રગાઢ અંધકારે મિસર દેશને ઢાંકી દીધો. મિસરમાં તરણ દિવસ સુધી અંધકાર રહ્યો.
- 23 કોઈ પણ વ્યક્તિ બીજા કોઈને જોઈ શકતી ન હતી. અને તરણ દિવસ સુધી કોઈ પોતાની જગ્યાએથી ઊભું થઈ શક્યું નહિ, પરંતુ તે બધી જ જગ્યાઓ પર જ્યાં ઘસ્ટાએલના લોકો રહેતા હતા ત્યાં પ્રકાશ હતો.
- 24 ફારુને મૂસાને ફરી બોલાવ્યો અને કહ્યું, “જાઓ, અને યહોવાની ઉપાસના કરો. તમે તમારી સાથે તમારા બાળકોને પણ લઈ જઈ શકો છો. ફક્ત તમારાં ઘેટાંબકરાં અને ઢોરને પાછળ મૂકતા જાઓ.”
- 25 મૂસા એ કહ્યું, “અમે અમારાં ઘેટાંબકરાં અને ઢોર અમારી સાથે લઈ જઈશું એટલું જ નહિ પરંતુ જ્યારે અમે લોકો જઈશું ત્યારે તમે અમને યજ્ઞ માંટેના અર્પણો પણ આપશો અને અમે લોકો એ અર્પણોનો દેવ યહોવાની ઉપાસના માટે ઉપયોગ કરીશું.”
- 26 અમે લોકો અમારાં ઢોર અમારી સાથે અમારા દેવ યહોવાની ઉપાસના માટે લઈ જઈશું. એક પણ ઢોરના પગની ખરી પાછળ રહેવી જોઈએ નહિ. અમારા ઢોરોમાંથી અમે અમારા દેવ યહોવાને યજ્ઞ ચઢાવવાના છીએ, અને જ્યાં સુધી અમે તે જગ્યાએ પહોંચીએ નહિ ત્યાં સુધી અમને કેવી રીતે ખબર પડે કે અમારે યહોવાને શું અર્પણ કરવાનું છે?” તેથી આ બધી જ વસ્તુઓ તો જસ્તર અમે અમારી સાથે લઈ જઈશું.”
- 27 યહોવાએ ફારુનને પાછો હઠાવટી બનાવ્યો, તેથી ફારુનને તેમને જવા દેવા માટે ના પાડી.
- 28 પછી ફારુને મૂસાને કહ્યું, “માંરી પાસેથી દૂર હઠ, હું નથી ઈચ્છતો કે તું ફરીવાર અહીં આવે. એમ છતાં જો તું મને મળવા આવીશ તો માર્થો જઈશ, ખબરદાર! મને ફરી મોઢું બતાવ્યું તો! અને જો બતાવ્યું તો તે જ દિવસે મૂઓ જાણજે.”
- 29 પછી મૂસાએ ફારુનને કહ્યું, “તું જે કહે છે તે સાચું છે. હું ફરીથી તમને મળવા કદાપી આવીશ નહિ.”

ખરેખર 11

- ત્યારે યહોવાએ મૂસાને કહ્યું, “હજી ફારુન અને મિસરની વિસ્તૃત હું એક વધારે આફત લાવીશ. ત્યાર પછી તે તમને લોકોને અહીંથી જવા દેશે; નિશ્ચે તે તમને બધાંને અહીંથી જવા માટે અરજ કરશે.
- 2 તમે ઘસ્ટાએલના લોકોને આ સંદેશો અવશ્ય આપજો; ‘પ્રત્યેક પુરુષ પોતાના પડોશી પાસે અને પ્રત્યેક સ્ત્રી પોતાની પડોશણ પાસે સોનાચાંદીના અલંકારો માંગી લે. અને
- 3 યહોવા મિસરવાસીઓના હૃદયમાં ઘસ્ટાએલી લોકો માટે સદભાવ પેદા કરશે. મિસરના અમલદારો અને લોકો મૂસાને બહુ મોટો માંનવ માંનવા લાગ્યા.”
- 4 મૂસાએ લોકોને કહ્યું, “યહોવા એમ કહે છે કે, ‘આજે મધરાત્રે હું મિસરમાંથી પસાર થઈશ.
- 5 અને મિસરમાં પહેલા ખોળાનાં બધાંજ બાળકોનાં મૃત્યુ થશે. રાજગાદી ઉપર બેસનાર ફારુનના પ્રથમજનિત રાજકુમારથી માંડીને ઘંટીએ દળણાં દળનારી દાસીના પ્રથમજનિત સુધીનાં તમામ ઉપરાંત પશુઓનાં પણ બધાંજ પ્રથમજનિત બચ્યાં પણ મૃત્યુ પામશે.
- 6 અને સમગ્ર મિસર દેશમાં ભારે રડારોળ થશે, તે પહેલાં કદી ન હતો એના કરતા વધારે ખરાબ હશે અને ભવિષ્યમાં કદી થશે નહિ.
- 7 પરંતુ ઘસ્ટાએલના કોઈ પણ મનુષ્યને કશી પણ ઈજા થશે નહિ. કૂતરાં પણ તેમની સામે ભસશે નહિ, ઘસ્ટાએલના કોઈ પણ માંભાસ અથવા તેમના કોઈ પણ જાનવરોને ઈજા થશે નહિ. એના પરથી તમે જાણી શકશો કે યહોવા મિસરીઓ તથા ઘસ્ટાએલ પુત્રો વચ્ચે ભેદ રાખે છે.
- 8 અને પછી તમારા આ બધાજ ચાકરો, મિસરવાસીઓ માંથા નમાવીને માંરી પૂજા કરશે. તેઓ કહેશે કે, “ચાલ્યા જાઓ! તમારા બધાં લોકોને તમારી સાથે લઈ જાવ” અને પછી હું કરોધથી ફારુન પાસેથી નીકળી જઈશ.”
- 9 પછી યહોવાએ મૂસાને કહ્યું, “ફારુને તમારી વાત સાંભળી નથી, કેમ? તેથી હું મિસર દેશમાં વધુ મહાન પરચા બતાવી શકું.”
- 10 અને એ જ કારણે મૂસાએ અને હારુને ફારુનના દેખતાં જ આ બધા ચમત્કારો કરી બતાવ્યા. અને યહોવાએ ફારુનને હઠાવટી બનાવ્યો અને તેણે ઘસ્ટાએલી લોકોને પોતાના દેશની બહાર જવા દીધા નહિ.

મૂસા અને હારુન જ્યારે મિસરમાં હતા ત્યારે યહોવાએ તેમને કહ્યું,

² “તમારા લોકો માટે આ મહિનો વર્ષનો પહેલો મહિનો ગણાશે.

³ ઇસ્તરાએલના આખા સમાંજને આદેશ છે કે: આ મહિનાના દશમાં દિવસે પ્રત્યેક વ્યક્તિ પોતાના પરિવારના માટે એક ઘેટાનું બરચું પ્રાપ્ત કરશે.

⁴ અને જો પૂરતાં પ્રમાણમાં પરિવારમાં એક હલવાનને ખાઈ શકે તેટલા માંણસો ના હોય તો પોતાના કેટલાક પડોશીઓને નિર્મત્સણ આપવું. પ્રત્યેક વ્યક્તિને પુરતું ખાવા મળી રહે તેટલું હલવાનનું માંસ હોવું જોઈએ.

⁵ તમે પસંદ કરેલ હલવાન ખોડ-ખાંપણ વગરનું એક વર્ષનું નરજાતિનું અને તે ઘેટા અથવા બકરામાંથી જ પસંદ કરવું જોઈએ.

⁶ તમારે આ હલવાનને મહિનાના ચૌદમાં દિવસ સુધી સંભાળપૂર્વક રાખવું જોઈએ. તે દિવસે ઇસ્તરાએલી સમાંજના તમામ લોકો સંઘ્યાકાળે તેમનાં હલવાનનો વધ કરશે.

⁷ તમારે તે હલવાનોનું લોહી ભેગું કરવું જોઈએ. જે જે ઘરમાં એ ખાવાનું હોય તે તે ઘરની બંને બારસાખ ઉપર અને ઓતરંગ ઉપર છાંટવું જોઈએ.

⁸ “તે જ રાત્રે તમારે હલવાનના માંસને શેકી લેવું અને પછી બેખમીર ચોટલી તથા કડવી ભાજી સાથે ખાવું.

⁹ અને એ માંસ કાચુ કે પાણીમાં બાફીને ન ખાવું. પણ પગ, માંથું, અને આંતરડા સાથે શેકીને ખાવું.

¹⁰ તે જ રાત્રે બધું જ માંસ ખાઈ લેવું જોઈએ. અને જો એમાંનું કંઈ સવાર સુધી રહે તો તે માંસને તમારે આગમાં બાળી મૂકવું.

¹¹ “અને તે તમારે આ રીતે જ ખાવું જોઈએ; તમારે ચાત્રામાં જતા હોય તેવા કપડા પહેરવા, પગમાં પગરખાં પહેરીને, હાથમાં લાકડી લઈને, ઉતાવળે ઉતાવળે ખાવું, કેમકે આ દેવનું દુર્લક્ષ છે-એ સમય જ્યારે દેવે પોતાનાં લોકોનું રક્ષણ કર્યું અને તેમને વહેલા મિસરની બહાર લઈ ગયા.

¹² “આજે રાત્રે હું મિસરમાં થઈને જઈશ, અને આખા મિસર દેશનાં બધાં પ્રથમજનિત બાળકોને મારી નાખીશ. પછી તે માંણસ હોય કે પશુ, મિસરના બધા દેવોને પણ હું સજા કરીશ. અને હું તેમને બતાવીશ કે હું યહોવા છું.

¹³ પરંતુ તમારા ઘર ઉપર લાગેલું એ લોહી એ તમે ત્યાં રહ્યાં છો તેની નિશાની બની રહેશે અને જ્યારે હું લોહી જોઈશ એટલે તમને છોડીને આગળ ચાલ્યો જઈશ. હું મિસરના લોકો માટે વિનાશક કાર્યો કરીશ પણ તેમાંના કોઈ પણ ખરાબ રોગો તમારો નાશ નહિ કરે.

¹⁴ તેથી તમે લોકો આજની આ રાતનું સદા સ્મરણ કરશો, અને તમારે એને યહોવાના ઉત્સવ તરીકે ઊજવવો. અને નિત્ય નિયમાંનુસાર તમારા વંશજોએ યહોવાના માનમાં તેની ઊજવણી કરવી.

¹⁵ “આ પવિત્ર પર્વના સાત દિવસો સુધી તમારે બેખમીર ચોટલી ખાવી. આ પવિત્ર પર્વના પહેલે દિવસે પોતપોતાના ઘરોમાંથી બધું જ ખમીર હઠાવી દેવું. અને જો કોઈ વ્યક્તિ આ સાત દિવસ સુધી ખમીરવાળી ચોટલી ખાય તો તેને ઇસ્તરાએલી જુદો કરવામાં આવશે.

¹⁶ આ પવિત્ર પર્વના પ્રથમ દિવસે અને સાતમાં અંતિમ દિવસે પવિત્ર ધર્મસભાઓ ભરવી. એ દિવસો દરમિયાન બીજું કોઈ કામ કરવું નહિ. માંતર પ્રત્યેકને જમવા માટે રસોઈ તૈયાર કરવી.

¹⁷ તમારે બેખમીર ચોટલીનું પર્વ ઊજવવું, કારણ કે એ જ દિવસે મેં તમારા લોકોને ટુકડીવાર મિસર દેશમાંથી બહાર કાઢ્યાં હતાં, તેથી એ દિવસે તમારા વંશજોએ કાનૂન પાળવો.

¹⁸ પ્રથમ મહિનાના ચૌદમાં દિવસની સાંજથી માંડીને તે માંસના એકવીસમાં દિવસની સાંજ સુધી તમારે બેખમીર ચોટલી ખાવી.

¹⁹ સાત દિવસ સુધી તમારા ઘરમાં ખમીર હોવું જોઈએ નહિ. જો કોઈ વ્યક્તિ ખમીરવાળી વસ્તુ ખાશે તો તેનો ઇસ્તરાએલી સમાંજમાંથી બહિષ્કાર કરવામાં આવશે. પછી તે દેશનો વતની હોય કે વિદેશનો હોય.

²⁰ ખમીરવાળી કોઈ પણ વસ્તુ તમારે ખાવી નહિ અને તમારાં બધાં જ ઘરોમાં તમારે બેખમીર ચોટલી જ ખાવાની છે.”

²¹ તેથી મૂસાએ બધા જ વડીલોને એક જગ્યાએ બોલાવ્યા અને તેમને કહ્યું, “જાઓ, તમારા પરિવાર પ્રમાણે હલવાન લઈ આવો અને એ પારખાના બલિને કાપો.

²² પછી પાંદડાનો ઝુકો લઈને રક્તના કૂંડામાં બોળી ઓતરંગને અને બન્ને બારસાખ પર તે રક્ત લગાડજો, અને સવાર સુધી તમારામાંથી કોઈએ ઘરમાંથી બહાર નીકળવું નહિ.

²³ કારણ કે મિસરવાસીઓના બધાં પ્રથમ જનિતોનો સંહાર કરવા યહોવા દેશમાંથી પસાર થશે. અને તે સમયે તેઓ તમારા

ઘરની બે બારસાખ પર અને ઓતરંગ પર રક્ત જોશે એટલે તે તમારું બારણું ટાળીને આગળ જશે અને મોતના દેવદૂતને તમારા ઘરમાં પ્રવેશીને કોઈનો સંહાર કરવા દેશે નહિ.

24 તમે લોકો આ વિધિને સદા યાદ રાખજો. આ નિયમ તમારા પોતાને માટે અને તમારા વંશજોને માટે કાયમી નિયમ તરીકે સમજીને પાળજો.

25 અને યહોવાએ તમને જે દેશ આપવાનું વચન આપેલું છે તે દેશમાં તમે પહોંચો ત્યારે પણ તમારે આ નિયમનું પાલન કરવું.

26 જ્યારે તમને લોકોને તમારાં બાળકો પૂછશે, ‘આપણે આ ઉત્સવ શા માટે ઉજવીએ છીએ?’

27 ત્યારે તમે લોકો કહેશો, ‘એ તો યહોવાના માનમાં પારખા યજ્ઞ છે, કારણ કે જ્યારે યહોવાએ મિસર વાસીઓનો સંહાર કર્યો, ત્યારે આપણાં ઘરોને ટાળીને આગળ ચાલ્યા જઈને તેમણે આપણાં ઘરોને ઉગારી લીધાં હતા.’ ત્યારે ઇસ્ત્રાએલીઓએ મસ્તક નમાવી પ્રણામ કર્યા.

28 યહોવાએ આ આદેશ મૂસાને અને હારુનને આપ્યો હતો. તેથી ઇસ્ત્રાએલના લોકોએ યહોવાના આદેશ પ્રમાણે કર્યું.

29 અને મધરાતે યહોવાએ મિસર દેશના બધાં જ પ્રથમજનિત બાળકોનો-ગાદી ઉપર બેસનારા ફારુનના પાટવીકુંવરથી માંડીને જેલમાં કેદ કરાયેલા કેદીઓના પ્રથમજનિત સુધીના તમામ ઉપરાંત ઢોરોનો પણ બધાં જ પ્રથમજનિત બચ્ચાંઓનો સંહાર કર્યો.

30 ફારુન અને તેના બધાં જ અમલદારો તથા બધા મિસરવાસીઓ મધરાતે જાગી ઊઠ્યા. સમગ્ર મિસરમાં ભયંકર આકંઠ હતો. કારણ કે જેના ઘરમાં કોઈ પ્રથમજનિત પુત્રનું મરણ ન થયું હોય, એવું કોઈ ઘર મિસરમાં નહોતું.

31 એટલે તે રાત્રે ફારુને મૂસાને અને હારુનને બંનેને તેડાવી મંગાવ્યા અને કહ્યું, ‘તૈયાર થઈ જાઓ, અને માંરી પ્રજામાંથી ચાલ્યા જાઓ! તમે અને ઇસ્ત્રાએલીઓ બંને જાઓ, અને તમે જે કહ્યું હતું તે પ્રમાણે યહોવાની ઉપાસના કરો.

32 અને તમારા કહ્યાં પ્રમાણે તમે તમારાં ઘેટાંબકરાં અને ઢોરઢાંખર પણ લઈ જાઓ, માંરી વિદાય લો, અને મને આશિષ આપો.”

33 મિસરવાસીઓ, એ લોકોને જેમ બને તેમ વહેલા દેશ છોડી જવા દબાણ કરીને કહેવા લાગ્યા, ‘જો તમે લોકો નહિ જાઓ તો અમે બધા મરી જઈશું.”

34 ઇસ્ત્રાએલના લોકો પાસે રોટલીના લોટમાં ખમીર નાખવા જેટલો પણ સમય ન હતો, તેથી તે લોકોએ આથો ચડ્યા વગરનો જ લોટ અને કથરોટ ચાદરમાં બાંધીને ખભે લઈ લીધું.

35 પછી ઇસ્ત્રાએલના લોકોએ મૂસાના કહ્યા પ્રમાણે કર્યું, ‘તેમણે પોતાના પડોશીઓ પાસેથી સોનાચાંદીના ઘરેણાં અને વસ્ત્રો માંગી લીધાં હતાં.

36 યહોવાએ મિસરવાસીઓના હૃદયમાં એ લોકોના માટે સદભાવ પેદા કર્યો હતો, તેથી તેઓએ ઇસ્ત્રાએલીઓએ જે જે માંગ્યું તે તેમણે આપ્યું. આમ ઇસ્ત્રાએલી લોકોને મિસરવાસીઓનું ધન પ્રાપ્ત થયું.

37 ઇસ્ત્રાએલના લોકો પગપાળા રામસેસથી સુકકોથ જવા નીકળ્યા. લગભગ 6,00,000 પુરુષો અને સ્ત્રી બાળકો તો જુદાં હતાં.

38 જુદી જુદી જાતના લોકો મોટી સંખ્યામાં તેમની સાથે આવ્યા. અને પુષ્કળ ઘેટાંબકરાં અને ઢોરઢાંખર પણ હતાં.

39 પરંતુ લોકો પાસે લોટમાં ખમીર નાખવાનો સમય ન હતો, તેથી મિસરથી જે લોટ લાવ્યા હતા તેની બેખમીર રોટલી બનાવી. આથો ચડ્યો નહોતો, કારણ કે તેમને મિસરમાંથી એકદમ હાંકી કાઢવામાં આવ્યા હતા; તેમને ભાથું તૈયાર કરવાનો પણ સમય મળ્યો નહોતો.

40 ઇસ્ત્રાએલના લોકો મિસરમાં 430 વર્ષ રહ્યાં હતા.

41 અને 430 વર્ષ પૂરાં થતાં જ તે જ દિવસે યહોવાના લોકોની બધી ટુકડીઓ મિસર દેશમાંથી ચાલી નીકળી.

42 તે આ એક બહુ જ ખાસ રાતે લોકોએ યાદ રાખવું કે દેવે શું કર્યું હતું. ઇસ્ત્રાએલનાં સર્વ લોકો તે રાતને હમેશા યાદ રાખશે.

43 પછી યહોવાએ મૂસાને અને હારુનને કહ્યું, ‘આ પારખાનો વિધિ છે. કોઈ પણ વિદેશી પારખાનું ખાઈ શકે નહિ.

44 પરંતુ જો કોઈ વ્યક્તિ પૈસા આપીને ચાકર ખરીદશે અને જો તેની સુજ્ઞત કરશે તો તે ચાકર તેમાંથી ખાઈ શકશે.

45 કોઈ પરદેશી બહારથી આવીને તમારા દેશમાં વસ્યો હોય અથવા કોઈ માંણસ પગારથી કામ કરતો હોય તો તે માંણસ કે મજૂર પણ એ ખાઈ શકે નહિ.

46 “દરેક પરિવારે પસાર થયેલું જમણ ઘરમાં ખાવું, જરાપણ માંસ તમારે બહાર લઈ જવાનું નથી. તમારે બલિનું એક હાડકું સુધ્ધાં ભાગવું નહિ.

47 સમગ્ર ઇસ્ત્રાએલી સમુદાય આ ઉત્સવને અવશ્ય પાળે અને ઉજવે.

48 પણ કોઈ વિદેશી તમારી સાથે રહેતો હોય અને તે જો તમારી પાસે યહોવાના માનમાં પારખાપર્વ પાળવા માંગતો હોય તો તે તેના પરિવારના બધા પુરુષોની સુજ્ઞત કરાવ્યા પછી તે પર્વમાં જોડાઈ શકે; તેને દેશનો જ વતની માનવો. પરંતુ સુજ્ઞત કરાવ્યા વિનાના કોઈ પણ માંણસે તે ખાવું નહિ.

49 દેશમાં જન્મ ધારણ કરનાર વતનીઓ માટે અને તમારી સાથે રહેતા વિદેશીઓ માટે પણ નિયમો તો એક જ રહેશે.”

50 ઇસ્ત્રાએલના બધા લોકોએ એમ જ કર્યું, યહોવાએ મૂસાને અને હારુનને આજ્ઞા કરી હતી તે પ્રમાણે તેમણે કર્યું.

51 અને તે જ દિવસે યહોવા ઇસ્ત્રાએલી લોકોને જૂથોમાં મિસર દેશમાંથી બહાર કાઢી લાવ્યા.

પ્રકરણ 13

પછી યહોવાએ મૂસાને કહ્યું,

2 “પ્રત્યેક ઇસ્ત્રાએલીઓએ તેમનાં બધાં જ પ્રથમજનિત બાળકો મને સમર્પિત કરવાં. હવે ઇસ્ત્રાએલીઓમાં જે કોઈ પ્રથમ પ્રસવનું હોય, પછી તે માંણસ હોય કે પશુ હોય તે માંડું ગણાશે.”

3 મૂસાએ લોકોને કહ્યું, “તમે આ દિવસને યાદ રાખજો, જે દિવસે તમે મિસરમાંથી ગુલામીના દેશમાંથી બહાર નીકળ્યા છો, યહોવાએ પોતાના બાહુબળથી બહાર લાવ્યા છે, તેથી કોઈ પણ ખમીરવાળી વસ્તુ ખાશો નહિ.

4 આજે તમે આબીબ મહિનામાં નીકળ્યાં છો.

5 અને જ્યારે યહોવા તમને કનાનીઓ, હિતીઓ, અમોરીઓ, હિવીઓ, અને યબૂસીઓના દેશમાં લઈ જાય-તેણે તમારા પિતૃઓને જે દેશ તમને આપવાનું વચન આપ્યું હતું અને જ્યાં દૂધ અને મધની રેલછેલ છે, ત્યાં લઈ જાય, ત્યારે તમારે ઉપાસના આ માંસમાં કરવાની છે.

6 “સાત દિવસ સુધી તમે ખમીર વગરની રોટલી ખાજો. સાતમે દિવસે એક મોટો ભોજન સમારંભ થશે, એ ઉત્સવ યહોવાના સન્માનમાં યોજાશે.

7 તેથી સાત દિવસ સુધી તમારે ખમીર વગરની જ રોટલી ખાવી. તમારા આખા પ્રદેશમાં કયાંય પણ ખમીરવાળી રોટલી બિલકુલ હોવી જોઈએ નહિ.

8 તે દિવસે તમારે તમારાં બાળકોને કહેવું કે, ‘અને મિસરમાંથી બહાર લાવ્યા ત્યારે યહોવાએ અમારા માટે જે કર્યું હતું તે માટે અમે આ ઉત્સવ ઉજવી રહ્યાં છીએ.’

9 “અને આ ઉત્સવ તમારા હાથ પરના ઐઘાણી અને તમારા કપાળ પરના સ્મરણચિહ્ન જેવા બનીને રહેશે, તે તમારી આંખો સામે એક ચિહ્ન તરીકે રહેશે, આ પર્વ તમને યહોવાનો ઉપદેશ યાદ રખાવશે. તે તમને યાદ રખાવશે કે યહોવા તેમની મહાન શક્તિથી તમને મિસરમાંથી બહાર લઈ આવ્યા હતા.

10 એટલા માટે તમારે આ ઉત્સવ દર વર્ષે નિયત સમયે યાદ કરીને પાળવો.

11 “યહોવા તમને અને તમારા વડવાઓને વચન આપ્યા પ્રમાણે તમને કનાનીઓના દેશમાં લઈ જશે અને દેવ તે દેશ તમને તમારા પિતૃઓને આપેલ વચન મુજબ આપશે.

12 જ્યારે તમને દેવ આ પ્રદેશ આપે ત્યાર બાદ તમે બધા તમારા પ્રથમજનિત પુત્રને યહોવાને સમર્પિત કરવાનું યાદ રાખજો. અને તમારાં પશુઓનાં પ્રથમ વેતરનાં બધાં નર બચ્ચાઓ યહોવાને સમર્પિત થવા જોઈએ.

13 પ્રત્યેક ગધેડાંનું પ્રથમ બચ્ચું તેની જગ્યામાં એક હલવાન અર્પણ કરીને, યહોવા પાસેથી પાછું મેળવી શકાય છે. તમે લોકો જો ન છોડાવો તો તમારે તેની ડોકી ભાંગી નાખવી. તે ભોગ બનશે. તમારે પ્રત્યેક પ્રથમ જન્મેલો નર સંતાન દેવ પાસેથી પાછો ખરીદવાનો છે.

14 “ભવિષ્યમાં તમારાં બાળકો કદાચ પૂછશે કે, ‘આનો અર્થ શો? તમે આ કેમ કરો છો?’ ત્યારે તમારે કહેવું કે, ‘પોતાના બાહુબળથી યહોવા અમને મિસરમાંથી ગુલામીના દેશમાંથી બહાર કાઢી લાવ્યા હતા.

15 ફારુન હશે ચડયો હતો, તેથી તેણે અમને બહાર જવા દેવાની ના પાડી, ત્યારે યહોવાએ મિસર દેશનાં બધાં પ્રથમ જન્મેલાં સંતાનોને, માંણસનાં અને ઢોરનાં બંનેનાં પહેલાં સંતાનોને મારી નાંખ્યાં હતાં, તેથી અમે પ્રથમજનિત બધાં નર પશુઓ યહોવાને અર્પણ કરીએ છીએ, પણ અમારા પુત્રોમાંના અર્પણ કરેલા સર્વ પ્રથમજનિતોને અમે નાણાં આપીને છોડાવીએ છીએ.’

16 અને એ ઉત્સવ તમારા હાથ પર ચિહ્નરૂપ તથા તમારી આંખોની વચ્ચે કપાળ પર ચાંદરૂપ બની રહેશે; કારણ કે યહોવા આપણને પોતાના બાહુબળથી મિસરની બહાર લઈ આવ્યા હતા એની એ સ્મૃતિ બની રહેશે.”

- 17 જ્યારે ફારુને લોકોને જવા દીધા ત્યારે એમ બન્યું કે યહોવા તેમને પલિસ્તીઓના દેશમાં થઈને જવાનો રસ્તો ટૂંકો હોવા છતાં તે રસ્તે તેમને લઈ ગયા નહિ. કારણ કે યહોવાએ વિચાર્યું કે, “જો યુદ્ધ થાય તો કદાચ લોકો પોતાનો વિચાર બદલી પાછા મિસર ચાલ્યા જાય.”
- 18 એટલે યહોવા તેમને બીજા રસ્તેથી લઈ ગયા. રેતીના રણપ્રદેશને રસ્તે રાતા સમુદ્ર તરફ દેવ તેમને લઈ ગયા. મિસર છોડ્યું ત્યારે ઇસ્રાએલ પુત્રો શસ્ત્રસજ્જ હતા.
- 19 મૂસાએ યુસફનાં હાડકાં સાથે લઈ લીધાં હતાં. યુસફે ઇસ્રાએલ પુત્રોની પાસે એના માંટે આ કરવા સમ લેવડાવ્યા એમ કહેતા, “યહોવા જરૂર તમારી મદદ કરવા આવશે, તે સમયે તમે માંરાં હાડકા અહીંથી લઈ જજો.”
- 20 પછી ઇસ્રાએલી લોકોએ સુક્રોથ નગર છોડ્યું અને રણની સરહદ પર એથામમાં મુકામ કર્યો.
- 21 તેઓને દિવસે રસ્તો બતાવવા માટે યહોવા વાદળના થાંભલા રૂપે આગળ આગળ ચાલતા તેમજ રાત્રે તેમને પ્રકાશ મળે તેથી અગ્નિસ્તંભરૂપે ચાલતા. જેથી તેઓ સતત રાતદિવસ ચાલતા કરી શકતા હતા.
- 22 એક ઊંચા વાદળના સ્તંભરૂપે દિવસે અને અગ્નિસ્તંભ તરીકે રાત્રે સતત યહોવા તેમની સાથે રહ્યાં. તેમની આગળથી જરા પણ ખરથા નહિ.

પ્રકરણ 14

પછી યહોવાએ મૂસાને કહ્યું,

- 2 “તમે ઇસ્રાએલના લોકોને કહો કે, પાછા ફરીને પીહાહીરોથની આગળ, મિગદોલ અને લાલસમુદ્રની વચ્ચે બાલ-સફોનની આગળ મુકામ કરે, અને તમારે એ જગ્યાની બરાબર સામે સમુદ્રને કિનારે મુકામ કરવો.
- 3 ફારુન વિચારશે કે, “ઇસ્રાએલીઓ રણપ્રદેશમાં ભૂલા પડી ગયા છે અને રણ એમને ઘેરી વળ્યું છે.”
- 4 હું ફારુનને હઠે ચઢાવીશ જેથી તે તમારો પીછો કરશે અને તેના લશ્કરનો પરાજય કરીને હું માંરો મહિમાં વધારીશ. ત્યારે મિસરવાસીઓ જાણશે કે, હું યહોવા છું.” અને ઇસ્રાએલીઓએ એ મુજબ કર્યું.
- 5 જ્યારે ફારુનને ખબર આપવામાં આવી કે, ઇસ્રાએલના લોકો ભાગી ગયા છે. ત્યારે તેનું અને તેના અમલદારોનું વલણ બદલાઈ ગયું. તેમણે કહ્યું આપણે શું કર્યું, “ઇસ્રાએલીઓને આપણે જવા કેમ દીધાં? આપણે આપણા ચાકરોને ગુમાંવ્યા છે.”
- 6 એટલે ફારુને પોતાનો રથ તૈયાર કર્યો અને પોતાનું લશ્કર ભેગું કર્યું.
- 7 ફારુને પોતાના લોકોમાંથી 600 સૌથી શ્રેષ્ઠ સેનાનીઓને અને તેના બધાં રથો તેની સાથે લીધા. પ્રત્યેક રથમાં એક અમલદાર હતો.
- 8 અને યહોવાએ મિસરના રાજા ફારુનને હિંમતવાન બનાવ્યો, તેથી તે ઇસ્રાએલી લોકોની પાછળ પડ્યો જે પોતાના હાથ ઊંચા કરી નીકળી રહ્યાં હતા.
- 9 મિસરના લશ્કરમાં અસંખ્ય ઘોડા, સૈનિકો અને રથો હતા. તે બધાએ એટલે કે ઘોડેસવારોએ તથા રથ સવારોએ તથા સૈનિકોએ ઇસ્રાએલીઓનો પીછો પકડ્યો. અને તેઓ બાલસફોનની આગળ પીહાહીરોથની પાસે સમુદ્ર કિનારે પડાવ નાખીને રહ્યા હતા ત્યાં તેમને પકડી પાડ્યા.
- 10 જે સમયે ફારુન તેમની બજીર આવી પહોંચ્યો, તે સમયે ઇસ્રાએલીઓએ નજર કરીને જોયું તો ખબર પડી કે તેમની પાછળ મિસરીઓ પડ્યા છે! ત્યારે તેઓ ખૂબ ભયભીત થયા અને સહાય માટે યહોવાને પોકાર કર્યો.
- 11 તેમણે મૂસાને કહ્યું, “તમે અમને મિસરમાંથી બહાર શા માટે લાવ્યા? શું મિસરમાં કબરો નથી? તમે અમને આ રણપ્રદેશમાં મરવા શા માટે લાવ્યા? અમે લોકો મિસરમાં શાંતિપૂર્વક મૃત્યુ પામતા, મિસરમાં ઘણી કબરો હતી.
- 12 અમે લોકોએ મિસરમાં જ તમને નહોતું કહ્યું કે, ‘અમને લોકોને અમે જેમ છીએ તેમ રહેવા દો, મિસરવાસીઓની સેવા કરવા દો? આ રણપ્રદેશમાં મરવું તેના કરતાં મિસરવાસીઓની ગુલામી કરવી વધારે સારી છે.”
- 13 પરંતુ મૂસાએ લોકોને ઉત્તર આપ્યો, “ગભરાશો નહિ, ભાગો નહિ, મક્કમ રહો, ને થોડી વાર ઊભા રહો અને જુઓ કે આજે યહોવા તમારા લોકોનો શી રીતે ઉદ્ધાર કરે છે! આજ પછી તમે આ મિસરવાસીઓને ફરી ક્યારેય જોશો નહિ.
- 14 તમારે લોકોએ શાંત રહેવા સિવાય બીજું કંઈ કરવાનું નથી. યહોવા તમારા માંટે લડતા રહેશે.”
- 15 પછી યહોવાએ મૂસાને કહ્યું, “તું મને શા માટે પોકાર કરે છે? ઇસ્રાએલના લોકોને આગળ વધવા માટે આજ્ઞા કર.
- 16 તું તારી લાકડીને રાતા સમુદ્ર ઉપર ઉઠાવી, હાથ લાંબો કર. સમુદ્રના બે ભાગ થઈ જશે. જેથી ઇસ્રાએલના લોકો સૂકી જમીન પર થઈને સમુદ્ર પાર કરશે.

- 17 પછી હું મિસરવાસીઓને હિંમતવાન બનાવીશ એટલે તેઓ તમને સમુદ્રમાં હાકી કાઢશે. અને ફારુન તથા તેની આખી સેના, તેના રથો અને તેના ઘોડેસવારોને હરાવીશ અને તેઓ મને માંન આપે તેમ કરીશ.
- 18 એટલે મિસરવાસીઓને બબર પડશે કે હું યહોવા છું. અને જ્યારે હું ફારુન, તેના ઘોડેસવારો અને રથપતિઓને હરાવીશ ત્યારે તેઓ માંન સન્માન કરશે.”
- 19 પછી ઇસ્ત્રાએલી લોકોના સૈન્યની આગળ ચાલતો યહોવાનો દૂત ત્યાંથી ખસીને તેની પાછળ ચાલ્યો ગયો, તેથી મેઘસ્તંભ તેમની આગળથી ખસીને તેમની પાછળ ઊભો રહ્યો;
- 20 આ રીતે વાદળા મિસરીઓના સૈન્ય અને ઇસ્ત્રાએલીઓના સૈન્યની વચ્ચે આવી ઊભા રહ્યાં. પણ ઇસ્ત્રાએલી લોકો માંટે ખરકાશ હતો. એટલે આખી રાત મિસરની સેના અંધકારને કારણે ઇસ્ત્રાએલીઓ પાસે આવી ન શકી.
- 21 મૂસાએ પોતાનો હાથ લાલ સમુદ્ર ઉપર લંબાવ્યો, એટલે યહોવાએ આખી રાત પૂર્વ તરફથી ભારે પવન ફૂંકાવીને સમુદ્રને પાછો હઠાવ્યો, તેથી તેના પાણીના બે ભાગ પડી ગયા. અને સમુદ્રની જગ્યાએ સૂકી જમીન બનાવી હતી.
- 22 ઇસ્ત્રાએલીના લોકો સૂકી જમીન પર ચાલીને સમુદ્રમાંથી પાર ગયા. ઇસ્ત્રાએલીઓની ડાબી અને જમણી બાજુએ પાણીની ભીત બની ગઈ હતી.
- 23 અને મિસરીઓ તેમની પાછળ પડ્યા. ફારુનના બધા જ રથો, ઘોડાઓ અને ઘોડેસવારો તેમની પાછળ તેઓ સમુદ્રની વચ્ચે પહોંચી ગયા.
- 24 પછી ખરભાતના પ્રથમ પહેરમાં વાદળ અને અગ્નિના સ્તંભમાંથી યહોવાએ મિસરીઓના સૈન્ય પર દૃષ્ટિપાત કરીને તેમના પર હુમલો કરી તેમનો પરાજય કર્યો.
- 25 યહોવાએ તેમના રથનાં પૈડાં જમીનમાં એવા ખુંપાવી દીધાં કે માંડ માંડ ફરતાં હતા. આથી તેઓ બૂમ પાડવા લાગ્યા, “આ તો યહોવા ઇસ્ત્રાએલીઓને પક્ષે આપણી સામે લડી રહ્યાં છે. ચાલો, આપણે પાછા ફરીએ.”
- 26 પછી યહોવાએ મૂસાને કહ્યું, “હવે તું તારો હાથ સમુદ્ર ઉપર લંબાવ. જેથી મિસરવાસીઓ પર, તેમના રથો પર અને તેમના ઘોડેસવારો પર પાછાં પાણી ફરી વળે.”
- 27 એટલે દિવસ બરાબર શરૂ થાય તે પહેલાં મૂસાએ સમુદ્ર ઉપર હાથ લાંબો કર્યો અને સવાર થતાં જ સમુદ્ર પહેલાં જેવો હતો તેવો પાછો થઈ ગયો. મિસરવાસીઓએ સમુદ્રમાં નાસભાગ કરવા માંડી અને યહોવાએ સમુદ્રમાં વચ્ચોવચ્ચ તેમનો ઘાણ કાઢી નાખ્યો, સૌને ડુબાડી દીધા.
- 28 સમુદ્રના પાણીએ પાછાં વળીને, રથોને, ઘોડેસવારોને અને ઇસ્ત્રાએલીઓનો પીછો પકડી સમુદ્રમાં ઘસી ગયેલા ફારુનના સમગ્ર સૈન્યને ડુબાડી દીધું. તેઓમાંથી એક પણ બચી શક્યો નહિ.
- 29 પરંતુ ઇસ્ત્રાએલીના લોકો સમુદ્રની વચ્ચેથી સૂકી જમીન પર થઈને ચાલ્યા ગયા હતા. અને પાણીની ભીત તેમની ડાબી અને જમણી બાજુએ થઈ ગઈ હતી.
- 30 આ રીતે તે દિવસે યહોવાએ ઇસ્ત્રાએલીઓને મિસરીઓના હાથમાંથી બચાવી લીધા. અને ઇસ્ત્રાએલીઓએ મિસરીઓને સમુદ્ર કિનારે મૃત હાલતમાં પડેલા જોયા.
- 31 અને યહોવાએ મિસરીઓ વિરુદ્ધ જે પરાક્રમ કર્યું હતું તે જોઈને તેઓ ગભરાઈ ગયા અને યહોવા પર અને તેના સેવક મૂસા પર તેમને વિશ્વાસ બેઠો.

ખરકાશ 15

- પછી મૂસાએ અને ઇસ્ત્રાએલીના લોકોએ યહોવાના માંનમાં આ ગીત ગાયું: “હું યહોવાના માંનમાં ગાયન કરીશ, એણે મહાન વિજય પ્રાપ્ત કર્યો! સાગરની અંદર કઈક અશ્વોના અસવારને ડુબાડ્યાં,
- 2 દેવ માંડ સાર્થક છે; મને જેણે ઉગાર્યો, હું આ ગીતમાં એની સ્તુતિ કરું. એ જ માંડો દેવ છે અને હું એના ગુણગાન ગાઉં. તે માંડા પિતાનો દેવ છે. હું સન્માન કરું છું. હું એનાં યશગાન ગાઉં.
- 3 યહોવા તો યોદ્ધા છે, જેનું યહોવા નામ છે.
- 4 ફારુનનાં રથો અને સૈન્ય, જેણે લાલ સમુદ્રમાં ફેંકી દીધાં; ફારુનના વીર સરદારને સમુદ્રમાં ડુબાડી દીધા.
- 5 પથ્થરની જેમ સાગરની નીચે પહોંચ્યા, સાગરમાં જળનિધિઓ ઉપર ફરી વળ્યાં.
- 6 યહોવા! તમારો જમણો હાથ, પરાક્રમે મહિમાવાન છે. હે યહોવા! તમારા જમણા હાથે શત્રુઓને છિન્ન ભિન્ન કર્યાં.
- 7 તારી શ્રેષ્ઠતાના માંહાત્મ્યથી, જે તારી સામે થયા તેનો નાશ કર્યો. તારા ક્રોધે તેમને ઘાસના પૂળાની જેમ બાળી નાખ્યા.

- 8 યહોવા, તેં કરોધથી ફૂકેલા પવનથી ઊભા ઢગલા થઈ ગયા સાગરજળ. મોજાઓ જે હતા ઉછળતા અને વહેતા ઊભા અધવચ ભીત થઈ; સાગરની જેમ પાતાળની વચે; તે સમયે સાગરજળ ભેગા થયા.
- 9 શત્રુ મનમાં બળે છે, 'હું પકડીશ પાછળ પડી, અને હું તેમનું ધન સધળું લઈશ. હું બધું જ માંરી તરવાર વડે લઈ જઈશ. હું માંરે માંટે બધુંજ રાખીશ.'
- 10 પરંતુ યહોવા! એક માંતર પ્રબળ ફૂંક લગાવીને તમે મધદરિયે, સમાંવી લીધા. પ્રચંડ મહા જળરાશિમાં, સૌ સીસાની જેમ ડુબ્યા.
- 11 હે યહોવા, કોણ છે તમાંરા જેવો બીજો દેવ? છે કોણ તમાંરા જેવું પરમપવિત્ર મહિમાંવાન? તમાંરા જેવા ચમત્કાર કોણ કરી શકે? સ્તોત્રોમાં ભયજનક પરાક્રમ કરનાર, કોણ છે?
- 12 પૃથ્વી તેઓને તત્કાળ ગળી ગઈ, જ્યાં તેં કેવળ જમણો હાથ ઊંચો કર્યો.
- 13 યહોવા, તમે તમાંરા લોકોને છોડાવ્યા, તમાંરા પ્રેમ અને કરુણાથી તમે એમને તમાંરા બાહુબળના પરાક્રમે; તમાંરા પવિત્ર રોચક ધામમાં લઈ આવ્યા.
- 14 પ્રજા આ સાંભળી કંપીને ગભરાઈ, સહુ પલેથેથવાસીઓ ભયથી ગભરાય છે.
- 15 અદોમના સરદારો તે સમયે ભયભીત થયા, મોઆબના શક્તિશાળી અને પરાક્રમી પુરુષો દરુજે છે; એ બધાં કનાનવાસીઓ પણ હિંમત હારે; માંથાં પર ભયના ઓળા ભારે ઊતરતાં જોઈ,
- 16 તેઓ ઉપર ભય અને ત્રાસ આવી પડ્યા, તમાંરા બાહુબળે સ્તબ્ધ બની પથથર જેવા થયા, અને તું જ છોડાવી લાવ્યો, ઊભા એટલામાં; એ 'યહોવા' સમૂહમાં તારી પ્રજા ચાલી જાય.
- 17 જ્યાં તમાંરો આવાસ છે, લોકોને એ પર્વત પર તમાંરી પાસે લઈ જાય; જે જગ્યા તમે સિંહાસન માંટે તૈયાર કરી ત્યાં તેમને વસવાટ કરવા દેશો. હે માલિક, ત્યાં તમે મંદિર તમાંરું બાંધશો!
- 18 યહોવા, તમાંરું રાજ સદાસર્વકાળ અમર તપશે."
- 19 હા, ખરેખર આમ બન્યું, જ્યારે ફારુનના ઘોડા, રથો અને ઘોડેસવારોએ સમુદ્રમાં સાથે પ્રવેશ કર્યો, ત્યારે યહોવાએ તેમના પર સમુદ્રના પાણી પાછાં વાળીને તેઓ પર ફેરવી વાળ્યાં; પરંતુ ઇસ્ત્રાએલના લોકો સમુદ્ર મધ્યે થઈને સૂકી જમીન પર ચાલ્યા.
- 20 પછી હારુનની બહેન મરિયમ પ્રબોધિકાએ ખંજરી હાથમાં લીધી અને તમાંમ સ્ત્રીઓ તેમની પાછળ પાછળ ખંજરીઓ લઈને નાચવા લાગી. મરિયમે અને સ્ત્રીઓએ નાચગાન શરૂ કર્યો.
- 21 મરિયમ તેમને ગવડાવતી હતી: "આપો આપો યહોવાને માંન, ગાઓ યહોવાના મહિમાં-ગાન, એનો વિજય છે કેવો મહાન! એની ફતેહ છે મહિમાંવાન, ડુબાડ્યા સમુદ્રને પેટાળ, એનાં ઘોડોને અસવાર." ઇસ્ત્રાએલપુત્રો અરણ્યમાં જાય છે
- 22 પછી મૂસા ઇસ્ત્રાએલના લોકોને રાતા સમુદ્રથી આગળ લઈ ગયો. અને તેઓ ત્યાંથી નીકળીને શૂરના અરણ્યમાં ગયા; તેઓ ત્રણ દિવસ અરણ્યમાં ચાલ્યા. છતાં પાણી ન મળ્યાં.
- 23 પછી તેઓ 'માંરાહ' નામની જગ્યાએ આવી પહોંચ્યા પણ ત્યાંના પાણી પણ ના પી શક્યા, કારણ કે તે કડવા હતા. એને લીધે આ જગ્યાનું નામ 'માંરાહ' પડ્યું.
- 24 પછી તે બધા લોકોએ મૂસાની વિરુદ્ધ બબડાટ કરતાં કહ્યું કે, "આપણે પીશું શું?"
- 25 એટલે મૂસાએ યહોવાને પોકાર કર્યો એટલે યહોવાએ તેને ઝાડનું એક થડ બતાવ્યું. પછી મૂસાએ તે પાણીમાં નાખ્યું અને પાણી મીઠું થઈ ગયું. ત્યાં દેવે લોકોને ન્યાય કર્યો તથા એક વિધિ તથા એક નિયમ ઠરાવ્યો. અને ત્યાંજ તેમની કસોટી કરી.
- 26 યહોવાએ કહ્યું, "તમે લોકો તમાંરા દેવની યહોવાની વાણી ધ્યાનપૂર્વક સાંભળશો, અને તેની નજરમાં જે સાચું હોય તે કરશો. અને તેની આજ્ઞાઓ માંથે ચઢાવશો. અને માંરા બધા કાનૂનોનું પાલન કરશો તો મેં મિસરીઓ ઉપર જે રોગો મોકલ્યા હતા તેમાંનો કોઈ તમાંરા ઉપર મોકલીશ નહિ. કારણ કે હું યહોવા તમાંરા રોગોનો કરનાર છું. તમને સાજા હરનાર છું."
- 27 પછી તે લોકો એલીમ આવી પહોંચ્યા, ત્યાં બાર પાણીના ઝરા હતા અને 70 ખજૂરીઓ ઝાડ હતાં, તેથી પાણીની નજીક તેઓએ પડાવ નાખ્યો.

ઇસ્તરાએલીઓના સમગ્ર સમાંજે એલીમથી ચાત્રાનો આરંભ કર્યો અને તેઓ એલીમ અને સિનાઈની વચ્ચે આવેલા સીનના રણપ્રદેશમાં આવ્યા. મિસરમાંથી નીકળ્યા પછી બીજા મહિનાનો તે 15 મો દિવસ હતો.

2 તે પછી ઇસ્તરાએલના બધા લોકોએ મૂસા અને હારુનની વિરુદ્ધ ફરીથી ફરિયાદ કરવાની શરૂઆત કરી.

3 તે લોકોએ મૂસા અને હારુનને કહ્યું, “કઈ નહિ તો આપણે માંસથી ભરેલા વાસણ પાસે પેટ ભરાય ત્યાં સુધી ખાતા બેઠા હતાં. જો યહોવાએ અમને મિસરમાં માંસ નાખ્યા હોત તો સારું થાત. તમે તો સમગ્ર સમાંજને ભૂખે માંસી નાખવા આ રણમાં લાવ્યા છો.”

4 ત્યારે યહોવાએ મૂસાને કહ્યું, “હું આકાશમાંથી તમારા લોકો માટે અનાજનો વરસાદ વરસાવીશ. અને આ બધા લોકોએ પ્રતિદિન બહાર નીકળીને તે દિવસ પૂરતું અનાજ વીણી લાવવું. જેને કારણે હું તેમની પરીક્ષા કરી શકું કે તેઓ માંસ નિયમ પ્રમાણે વર્તશે કે નહિ.

5 રોજ લોકો એક દિવસ પૂરતું જ અનાજ ભેગું કરે, પરંતુ છઠ્ઠા દિવસે રોજ કરતાં બમણું ભેગું કરીને રાંધી રાખવું.”

6 એટલા માટે મૂસા અને હારુને ઇસ્તરાએલના લોકોને કહ્યું, “આજે રાત્રે તમે યહોવાની શક્તિ જોશો, અને તમને બબર પડશે કે મિસર દેશમાંથી તમને લોકોને બચાવીને બહાર લાવનાર તે યહોવા છે.

7 કાલે સવારે તમે લોકો યહોવાનું ગૌરવ જોશો કારણ કે તેમણે તેમની વિરુદ્ધની તમારી ફરિયાદ સાંભળી છે, તમે હમેશા અમને ફરિયાદ કરો છો, હવે કદાચ અમને થોડો આરામ મળે.”

8 પછી મૂસાએ તેમને કહ્યું, “યહોવા, સાંજે તમને માંસ ખાવા માટે આપશે, વળી સવારે ઘરાઈને ખાવા માટે ચોટલી આપશે, કારણ કે તમે તેમની વિરુદ્ધ જે ફરિયાદો કરો છો તે તેમણે સાંભળી છે. પણ હવે કદાચ અમને થોડો આરામ મળે. યાદ રાખજો કે તમારી ફરિયાદ અમારી વિરુદ્ધ નથી, પણ યહોવાની વિરુદ્ધ છે.”

9 પછી મૂસાએ હારુનને કહ્યું, “હું ઇસ્તરાએલના લોકોને સંબોધન કર, ‘તેમને કહે, યહોવાની સમક્ષ સૌ ભેગા થાઓ, કારણ કે તેમણે તમારી ફરિયાદો સાંભળી છે.”

10 હારુને ઇસ્તરાએલના સમગ્ર લોકસમુદાયને સંબોધન કર્યું; તે બધા એક જ સ્થાન પર ભેગા થયા હતા. તે સભાને કહેતો હતો તે દરમિયાન તેમણે રણ તરફ જોયું, તો તે લોકોને વાદળમાં યહોવાનાં ગૌરવનાં દર્શન થયાં,

11 યહોવાએ મૂસાને કહ્યું,

12 “મં ઇસ્તરાએલના લોકોની ફરિયાદ સાંભળી છે; એટલા માટે તેમને કહો કે, ‘સાંજે તમે માંસ ખાશો અને સવારે તમે ચોટલી ઘરાઈને ખાશો; અને તમને વિશ્વાસ થશે કે તમારા દેવ યહોવા હું છું.”

13 તે રાત્રે એવું બન્યું કે લાવરીઓએ ઊડી આવીને છાવણી ઢાંકી દીધી; અને સવારમાં છાવણીની આસપાસ ઝાકળનું પડ બાગી ગયું.

14 સૂરજ ઊગતાં ઝાકળ ઊડી ગયું અને હિમના પડ જેવું બારીક નાનો ગોળ પદાર્થ રણની સપાટી પર હતો.

15 ઇસ્તરાએલના લોકો આ જોઈ પરસ્પર એક બીજાને પૂછવા લાગ્યા, “આ શું છે?” કારણ કે એમને બબર ન હતી કે એ શું છે. ત્યારે તેઓને મૂસાએ કહ્યું, “એ તો યહોવાએ તમને ખાવા માટે આપેલો ખોરાક છે.”

16 યહોવાની એવી આજ્ઞા છે કે, ‘તમે પ્રત્યેક જણ પોતાનાથી ખાઈ શકાય તેટલું ભેગું કરી લો, માંથાદીઠ બે પાયા પ્રમાણે તમારા તંબુમાં રહેનારા માંસોના પ્રમાણે લઈ લો.”

17 અને ઇસ્તરાએલના લોકોએ એ પ્રમાણે કર્યું, કેટલાકે વધુ તો કેટલાકે ઓછું ભેગું કરી લીધું.

18 અને પછી તેઓએ ઓમેરથી માંપિયાથી માંખ્યું ત્યારે જેણે વધુ લીધું હતું તેનું વધ્યું નહિ કે જેણે ઓછું ભેગું કર્યું હતું તેનું ઘટ્યું નહિ. પ્રત્યેક માંસે પોતાના ખાવા પૂરતું જ એકઠું કર્યું હતું.

19 પછી મૂસાએ તેમને કહ્યું, “તમારામાંથી કોઈએ સવારને માટે રાખી મૂકવું નહિ.”

20 પરંતુ તેઓએ મૂસાનું કહ્યું માંખ્યું નહિ અને તેમાંના કેટલાકે થોડું સવાર માટે રાખ્યું તો તેમાં કીડા પડ્યા, અને તે ગંધાઈ ઊઠ્યું તેથી મૂસા તેમના પર ક્રોધે ભરાયો.

21 રોજ સવારે પ્રત્યેક જણ પોતાનાથી ખવાય તેટલો ખોરાક ભેગો કરતાં, અને સૂર્ય તપતો ત્યારે જે વધતું હોય તે બધું ઓગળી જતું.

22 અને પછી અઠવાડિયાના છઠ્ઠે દિવસે તેઓએ બમણો ખોરાક ભેગો કર્યો. પ્રત્યેક વ્યક્તિ દીઠ 16 કપ. પછી એ સમાંજના બધા આગેવાનોએ આવીને મૂસાને તે વિષે જણાવ્યું.

23 અને તેણે તેઓને કહ્યું, “યહોવાની આજ્ઞા એવી છે કે, “આવતી કાલે વિશ્રામવાર છે, યહોવાનો પવિત્ર સાબ્બાથ છે; તેથી તમારે જે રાંધવું હોય તે રાંધી લો, અને જે વધે તે તમારા માટે સવાર સુધી રાખી મૂકો.”

- 24 આથી મૂસાની આજ્ઞા પ્રમાણે તેઓએ તેમાંથી સવારને માટે રાખી મૂક્યું, તો તેમાં કીડા પડ્યા નહિને ગંધાઈ પણ ઊઠ્યું નહિ.
- 25 અને મૂસાએ કહ્યું, “આજે તો ખાઓ, કારણ કે આજે વિશ્રામવાર છે, યહોવાનો દિવસ છે; આજે તમને ખેતરમાં અનાજ નહિ મળે.
- 26 સપ્તાહના છ દિવસ તમે એ ભેગું કરો; પણ સાતમો દિવસ સાબ્બાથ છે, તેથી તે દિવસે તમને તે ખાસ ખોરાક જમીન પર થોડો પણ નહિ મળે.”
- 27 સાતમાં દિવસે કેટલાક લોકો ભેગું કરવા માટે બહાર ગયા, પણ તેમને કંઈ મળ્યું નહિ.
- 28 ત્યારે યહોવાએ મૂસાને કહ્યું, “ક્યાં સુધી તમારા લોકોએ માંરી આજ્ઞાઓ અને નિયમોનું પાલન કરવાની ના પાડવી છે?”
- 29 જુઓ, યહોવાએ તમારા માટે વિશ્રામવાર આપ્યો છે, તેથી છઠ્ઠે દિવસે તે તમને બે દિવસ માટે ચાલે તેટલું અન્ન આપશે, તેથી સાતમે દિવસે પ્રત્યેક જણે પોતપોતાના ઘરમાં રહેવું અને કોઈએ બહાર નીકળવું નહિ.”
- 30 તેથી તે લોકોએ વિશ્રામવારે વિશ્રામ કર્યો.
- 31 ઇસ્રાએલના લોકોએ તે વિશિષ્ટ ભોજનનું નામ “માંના” રાખ્યું. માંના ઘાણાની દાળ જેવું સફેદ હતું. અને તેનો સ્વાદ મધવાળી પાતળી ભાખરી જેવો હતો.
- 32 ત્યારે મૂસાએ કહ્યું, “યહોવાએ આદેશ આપ્યો છે કે, ‘તમારા વંશજોને માટે તેમાંથી ઠીકપ ભરીને માંના રાખી મૂકો; જેથી હું તમને મિસરમાંથી બહાર લઈ આવ્યો ત્યારે મેં તમને લોકોને જે ભોજન ખવડાવ્યું હતું તે તેઓ જોઈ શકે.”
- 33 પછી મૂસાએ હારુનને કહ્યું કે, “એક બરણી લઈને તેમાં ઠીકપ માંના ભરીને તમારા વંશજોના ભવિષ્ય માટે સાચવી રાખવા તેને યહોવાની આગળ મૂક.”
- 34 યહોવાએ મૂસાને આજ્ઞા આપ્યા મુજબ હારુનને તેને સાચવવા માટે કરારકોશ સમક્ષ મુક્યું.
- 35 પછી ઇસ્રાએલના લોકોએ 40 વર્ષ પર્યંત વસવાટ કરવા યોગ્ય પ્રદેશમાં તેઓ આવ્યા ત્યાં સુધી-માંના ખાધું. તેઓ કનાન દેશની સરદહમાં પહોંચ્યા ત્યાં સુધી તેઓએ માંના ખાધું.
- 36 એક ઓમેર લગભગ આઠ પ્યાલા બરાબર હતું. માંના તોલવા માટેનું એક માપ ઓમેર હતું.

પ્રકરણ 17

- ઇ**સ્રાએલના લોકોના સમગ્ર સમાંજે સીનના રણમાંથી છાવણી ઉઠાવીને યહોવાની આજ્ઞા મુજબ ચાત્રા કરતા કરતા આગળ વધીને તેમણે રફીદીમમાં છાવણી નાખી રોકાણ કર્યું. પરંતુ ત્યાં લોકોને પીવા માટે પાણી પણ દુર્લભ હતું.
- 2 તેથી લોકોએ મૂસા સાથે તકરાર કરી અને કહ્યું, “અમને પીવા માટે પાણી આપો.” એટલે મૂસાએ તેમને કહ્યું, “તમે લોકો માંરી સાથે શા માટે તકરાર કરો છો? તમે યહોવાની કસોટી શા માટે કરો છો?” તમે એમ સમજો છો કે દેવ આપણી સાથે નથી?”
- 3 પરંતુ લોકો બહુ તરસ્યા હતા. તેથી તે લોકોએ મૂસા વિરુદ્ધ બડબડાટ કરતાં કહ્યું કે, “તમે અમને, અમારાં બાળબચ્ચાંને અને ઢોરડાંબરને તરસે માંરવા શા માટે મિસર દેશમાંથી અહીં લઈ આવ્યા?”
- 4 આથી મૂસાએ યહોવાને પોકાર કર્યો, “આ લોકો સાથે હું શું કરું? તેઓ મને માંરી નાખવા તૈયાર છે.”
- 5 યહોવાએ મૂસાને કહ્યું, “જા, ઇસ્રાએલના કેટલાક વડીલોને સાથે લઈને તું લોકોની આગળ ચાલતો થા. જે લાકડીથી તેં નાઈલ નદી પર પ્રહાર કર્યો હતો તે તારા હાથમાં રાખજે.
- 6 જો, હોરેબ પર્વતના એક ખડક ઉપર હું તારી સામે ઊભો રહીશ, પછી તું તે ખડક ઉપર પ્રહાર કરજે, એટલે તે ખડકમાંથી પાણી નીકળશે, જેથી લોકોને પીવા પાણી મળશે.” ઇસ્રાએલીઓના વડીલોના દેખતાં મૂસાએ તે મુજબ કર્યું.
- 7 અને મૂસાએ તે જગ્યાનું નામ માંરસાહ અને મરીબાહ રાખ્યું. કારણ કે આ એ જ જગ્યા હતી જ્યાં ઇસ્રાએલના લોકો એની વિરુદ્ધ થયા હતા. અને તેઓએ યહોવાની પરીક્ષા કરી હતી, તે લોકો જાણવા માંગતા હતા કે યહોવા અમાંરી વચ્ચે છે કે નહિ?”
- 8 અમાંલેકીઓએ રફીદીમ આગળ આવીને ઇસ્રાએલના લોકો પર હુમલો કર્યો.
- 9 પછી મૂસાએ યહોશુઆને કહ્યું કે, “તું આપણામાંથી માંણસો પસંદ કરીને આવતી કાલે અમાંલેકીઓ સામે યુદ્ધ કરવા જા. હું દેવની લાકડી લઈને પર્વતની ટોચ પર ઊભો રહીશ.”
- 10 યહોશુઆએ મૂસાની આજ્ઞાનો સ્વીકાર કર્યો. અને અમાંલેકીઓ સામે જંગ ચડ્યો. પછી મૂસા તથા હારુન અને હૂર પર્વતની

ટોચ પર પહોંચી ગયા.

11 અને મૂસા જ્યારે પોતાનો હાથ ઊંચો કરતો, ત્યારે ઇસ્તરાએલના લોકોનો વિજય થતો; પરંતુ જ્યારે તે પોતાનો હાથ નીચો કરતો, ત્યારે અમાંલેકીઓનો વિજય થતો.

12 પણ મૂસાના હાથ થાક્યા એટલે તે લોકોએ એક પથ્થર લઈ મૂસાની પાછળ મૂક્યો અને તે તેના પર બેસી ગયો; અને હારુને તથા હૂરે ટેકો દઈને તેના હાથોને ઊંચા રાખ્યા, એક જણે એક બાબુથી અને બીજાએ બીજી બાબુથી, આમ સૂર્યાસ્ત થતાં સુધી હાથ સ્થિર રહ્યા.

13 યહોશુઆ અને તેના લોકોએ અમાંલેક લોકોને યુદ્ધમાં હરાવી નાખ્યા.

14 પછી યહોવાએ મૂસાને કહ્યું, “એ હકીકતને યાદગીરી માટે પુસ્તકમાં લખ. અને યહોશુઆને જસ્તર કહેશે કે, ‘હું અમાંલેકીનું નામનિશાન પૃથ્વી પરથી સદાયને માટે ભૂસી નાખીશ.’”

15 ત્યાર બાદ મૂસાએ એક વેદી બનાવી અને તેનું નામ “યહોવા નિસ્તી” રાખ્યું.

16 તેણે કહ્યું કે, “મેં માંરા હાથ યહોવાના સિંહાસન તરફ લંબાવ્યા એટલા માટે યહોવાએ હંમેશની જેમ અમાંલેકી સાથે યુદ્ધ કર્યું.”

પ્રકરણ 18

મૂસાના સસરા યિથરો મિદ્યાનમાં ચાલક હતા. દેવે મૂસા અને ઇસ્તરાએલના લોકોને જે અનેક પ્રકારે સહાય કરી હતી, તે બાબતમાં તથા જે રીતે તે ઇસ્તરાએલના લોકોને મિસરમાંથી બહાર લાવ્યા હતા તે બાબતમાં સાંભળ્યું.

2 તેથી મૂસા જ્યારે દેવના પર્વત પાસે છાવણી નાખીને રહ્યો હતો, ત્યારે યિથરો મૂસા પાસે ગયો. અને તેની સાથે મૂસાની પત્ની સિપ્પોરાહ ને લાવ્યો, જેને પહેલા મૂસાએ તેમના બે પુત્રો સાથે યિથરો પાસે મોકલાવેલ હતા.

3 યિથરો મૂસાના બે પુત્રોને સાથે લાવ્યો હતો. પ્રથમ પુત્રનું નામ ગેશોમ હતું; કારણ તે જન્મ્યો ત્યારે મૂસાએ કહ્યું કે, “હું પરદેશમાં અજાણ્યો છું.”

4 બીજા પુત્રનું નામ અલીઓઝેર હતું. કારણ કે મૂસાએ કહ્યું હતું કે, “માંરા પિતાના દેવે મને મદદ કરીને ફારુનની તરવારથી ઉગાર્યો હતો.”

5 એટલા માટે યિથરો મૂસાની પત્ની અને પુત્રને લઈને રણમાં દેવના પર્વત આગળ જ્યાં મૂસાએ છાવણી નાખીને મુકામ કર્યો હતો ત્યાં આવ્યો.

6 તેના સસરા યિથરોએ મૂસાને સંદેશો મોકલ્યો કે, “હું તમારો સસરો યિથરો છું અને તમારી પત્ની અને બે પુત્રોને તમારી પાસે લાવું છું.”

7 એટલા માટે મૂસા તેના સસરાને મળવા સામો ગયો અને પ્રણામ કરીને ચુંબન કર્યું. બંનેએ પરસ્પર એકબીજાને ક્ષેમકુશળતાના સમાંચાર પૂછ્યા. પછી તેઓ મૂસાની છાવણીમાં વધારે વાતો કરવા માટે ગયા.

8 ત્યાં મૂસાએ પોતાના સસરા યિથરોને યહોવાએ ઇસ્તરાએલના લોકો માટે ફારુન અને મિસરના લોકોના જે હાલ કર્યા હતા તથા ઇસ્તરાએલના લોકોને માંર્ગમાં જે જે વિંદબાણાઓનો સામનો કરવો પડ્યો હતો અને યહોવાએ તે લોકોને કેવી રીતે ઉગાર્યા હતા, તે બધું કહી સંભળાવ્યું.

9 યહોવાએ ઇસ્તરાએલના લોકોને મિસરના લોકોના હાથમાંથી છોડાવીને તેમના પર જે ઉપકાર કર્યો હતો તે જાણીને યિથરો ખૂબ પ્રસન્ન થયો.

10 અને યિથરોએ કહ્યું, “યહોવાની સ્તુતિ કરો, જેણે ઇસ્તરાએલી લોકોને મિસર વાસીઓના અને ફારુનના હાથમાંથી છોડાવ્યા છે!

11 હવે મને ખાતરી થઈ છે કે, યહોવા, બધા દેવોમાં મહાન છે; કારણ કે મિસરવાસીઓએ તમારી સાથે ગેરવર્તાવ રાખ્યો ત્યારે તમને સૌને એમના હાથમાંથી છોડાવ્યા.”

12 પછી મૂસાના સસરા યિથરોએ દેવને યજ્ઞો અને દહનાર્પણો ચઢાવ્યાં, અને હારુન ઇસ્તરાએલના સર્વ વડીલોને સાથે લઈને દેવ સમક્ષ મૂસાના સસરા સાથે રોટલી ખાવાને માટે આવ્યો.

13 પછી બીજે દિવસે સવારે મૂસાએ ઘણા લોકોનો ન્યાય કરવાનું શરૂ કર્યું જેઓ સવારથી સાંજ સુધી આવતા રહેતા અને પોતાનો વારો આવે ત્યાં સુધી રાહ જોતા.

14 મૂસા લોકો માટે જે કંઈ કરતો હતો તે સઘળું મૂસાના સસરાએ જોયું, તેથી તેણે મૂસાને કહ્યું, “લોકોના માટે તમે આ શું કરો છો? તું એકમાંતર ન્યાયાધીશ તરીકે બેસી રહે છે અને લોકો તારી પાસે સવારથી સાંજ સુધી આવ્યા જ કરે છે!”

- 15 ત્યારે મૂસાએ પોતાના સસરાને કહ્યું, “લોકો માંરી પાસે આવે છે; અને તેમની સમસ્યાઓના સંબંધમાં દેવની ઈચ્છાની બાબતમાં પૂછે છે.
- 16 એ લોકોમાં કોઈ વિવાદ થયો હોય, તો તેઓ માંરી પાસે આવે છે. અને કોણ સાચું છે તે નક્કી કરુ છું. આ રીતે હું તેઓને દેવના કાનૂનો અને ઉપદેશો શીખવું છું.”
- 17 પરંતુ મૂસાને તેના સસરાએ કહ્યું, “તું જે રીતે આ કરી રહ્યો છે તે યોગ્ય નથી.
- 18 તારા એકલાથી આ કામ થઈ શકશે નહિ. તું એકલો આ કામ નહિ કરી શકે. આમ તો તમે અને તમારી સાથેના આ માંણસો થાકી જશો.
- 19 હું તને સલાહ આપું છું, તારે શું કરવું જોઈએ, એ હું તને બતાવું છું. “હું દેવને પ્રાર્થના કરું છું કે દેવ તને મદદ કરે. તારે દેવ સમક્ષ એ લોકોના પ્રતિનિધિ થવું જોઈએ અને તે લોકોના પ્રશ્નો તેમની આગળ રજૂ કરવા જોઈએ.
- 20 અને તારે તો લોકોને દેવના કાનૂનો અને ઉપદેશો અને આ કાયદાઓ ન તોડવા ચેતવવાના છે, શીખવવાના છે. તેઓને જીવનનો સાચો માર્ગ અને શું કરવું તે જણાવવાનું છે.
- 21 વધારામાં દેવનો ડર રાખનાર, તથા સર્વ લોકોમાંથી હોશિયાર અને વિશ્વાસપાત્ર હોય, તથા લાંચરુશ્વતને ધિક્કારતા હોય એવા માંણસોને પસંદ કરીને તેઓને હજાર હજાર, સો સો, પરચાસ પરચાસ અને દશ દશ માંણસોના ઉપરીઓ નિયુક્ત કરો.
- 22 “પછી એ ઉપરીઓ પ્રતિનિધિઓને લોકોનો ન્યાય કરવા દો. જો કોઈ બહુ જ ગંભીર સમસ્યા હોય તો ઉપરી પ્રતિનિધિ નિર્ણય કરશે અને પછી તેઓ તમારી પાસે આવી શકશે. પરંતુ બીજા નાના નાના પ્રશ્નોનો નિર્ણય તેઓ કરશે. આમ તમારા કાર્યમાં તેઓ સહભાગી થશે અને તમારું કામ હળવું થશે.
- 23 હવે જો તું આ બધુંજ કરીશ, તો દેવના ઈચ્છતા તું કદી થાકીશ નહિ અને આ બધાં લોકો પણ સંપૂર્ણપણે સંતોષી થઈ પોતાના ઘરે પાછા ફરશે.”
- 24 પછી મૂસાએ પોતાના સસરાનું કહ્યું સ્વીકાર્યું, અને તેણે તે પ્રમાણે કર્યું.
- 25 પછી તેણે સર્વ ઇસ્ત્રાએલના લોકોમાંથી સારા માંણસો પસંદ કર્યા અને તેમને હજારના, સોના, પચાસના, તથા દશ માંણસોના ઉપરી નિયુક્ત કર્યા.
- 26 ત્યાર બાદ તે લોકો જ બધો સમય લોકોનો ન્યાય કરવા લાગ્યા. ફક્ત મુશ્કેલ પ્રશ્નો હોય તો જ તેઓ મૂસા આગળ લાવતા, અને નાના પ્રશ્નો તેઓ જાતે પતાવતા.
- 27 ત્યાર બાદ મૂસાએ પોતાના સસરા ચિથરોને વિદાય આપી અને પછી ચિથરો તેના વતનમાં પાછો ફર્યો.

ખરરણ 19

- મસિર દેશમાંથી નીકળ્યા પછી ત્વીજા મહિનાના પ્રથમ દિવસે જ ઇસ્ત્રાએલના લોકો સિનાઈના રણમાં આવી પહોંચ્યા.
- 2 પછી તેઓ રફીદીમથી નીકળીને સિનાઈના રણમાં આવ્યા અને ત્યાં આગળ સિનાઈ પર્વતની સામે નજીકમાં જ મૂકામ કર્યો.
- 3 ત્યાર બાદ મૂસા પર્વત ચઢીને દેવ સમક્ષ ઊભો રહ્યો; અને દેવે તેની સાથે પર્વત પરથી વાતો કરીને કહ્યું, “ઇસ્ત્રાએલના લોકોને અને યાફૂબના ઘરને આ કહેજે:
- 4 ‘તમે તમારી નજરે જોયું કે મે મિસરવાસીઓને શું કર્યું અને તમને મિસરમાંથી ગરબડની જેમ ઉપાડીને માંરી પાસે કેવી રીતે લાવ્યો હતો.
- 5 તેથી હવે જો તમે માંરા કહ્યાં પ્રમાણે કરશો અને માંરા કરારને ધ્યાન રાખશો, તો સર્વ પ્રજાઓમાં તમે માંતર ખાસ પ્રજા થશો. સમગ્ર પૃથ્વી માંરી છે. પણ હું તમને માંરા ખાસ લોકો તરીકે પસંદ કરુ છું.
- 6 તમે માંરે સારું એક ખાસ યાજકોનું રાષ્ટ્ર બનશો તથા પવિત્ર દેશજાતિ થશો.’ આ બધું તમારે ઇસ્ત્રાએલના લોકોને કહેવાનું છે.”
- 7 આથી મૂસાએ આવીને તે લોકોના વડીલોને બોલાવડાવ્યા. અને યહોવાએ તેને જણાવેલાં બધાં વચનો તેઓની સમક્ષ કહી સંભળાવ્યાં.
- 8 તે સાંભળીને સર્વ લોકોએ એક સાથે જવાબ આપ્યો, “યહોવાએ જે ફરમાવ્યું છે તે બધાનું અમે પાલન કરીશું.” અને લોકોએ જે જવાબ આપ્યો તે મૂસાએ દેવને પહોંચાડ્યો.
- 9 પછી યહોવાએ મૂસાને કહ્યું, “જો હું એક ગાઢ વાદળમાં તારી પાસે આવું છું, જેથી હું તારી સાથે બોલું ત્યારે લોકો સાંભળી શકે, અને તારા પર સદાસર્વદા વિશ્વાસ રાખે.” અને લોકોનાં વચન મૂસાએ દેવને કહી સંભળાવ્યાં.

- 10 અને યહોવાએ મૂસાને કહ્યું, “તું લોકો પાસે જા અને તેઓને કહે કે, આજ અને આવતી કાલે તેઓ દેહશુદ્ધિ કરે, અને તેઓ પોતાનાં વસ્ત્રો ધુએ,
- 11 અને ત્વીજા દિવસને માટે તૈયાર થઈ જાય; કારણ કે, ત્વીજે દિવસે હું સર્વ લોકોના દેખતાં સિનાઈના પર્વત ઉપર ઊતરનાર છું.
- 12 અને તું પર્વતની ચારે બાજુ લોકોને માટે હદ બાંધી આપજે, અને તેમને કહેજે કે, ‘બળરદાર રહેજો, પર્વત પર ચઢતા નહિ, ને તેની તળેટીને પણ અડકતા નહિ, અને જે કોઈ તેને અડકશે તેનો વધ કરવામાં આવશે.
- 13 જો કોઈ વ્યક્તિ તેને હાથ અડકાડે, તો તેને પથ્થરે મારવો અથવા તીરથી વીધી નાખવો, પછી તે પશુ હોય કે માંસ હોય, તે બચશે નહિ, જ્યારે રણશિંગડુ ફૂંકાય, ત્યારે માંતર એ લોકો પર્વત પર ચઢી શકશે.”
- 14 આથી મૂસા પર્વત પરથી નીચે ઊતરીને લોકો પાસે ગયો અને તેણે તેઓને શુદ્ધ કર્યા. અને લોકોએ પોતાનાં વસ્ત્રો ધોઈ નાખ્યાં.
- 15 અને પછી મૂસાએ તે લોકોને કહ્યું, “ત્વીજા દિવસ સુધીમાં તૈયાર થઈ જજો. સ્ત્રી સંગ કરશો નહિ.”
- 16 પછી ત્વીજે દિવસે સવારમાં આકાશમાં મેઘગર્જનાઓ અને વીજળીઓ થવા લાગ્યાં. પર્વત ઉપર કાળું ઘાડું વાદળ છવાઈ ગયું, અને રણશિંગડાનો બહુ મોટો અવાજ થયો, જેથી છાવણીમાં સર્વ લોકો દસ્તુર ઊઠ્યા.
- 17 એટલે મૂસાએ સર્વ લોકોને દેવને મળવા માટે છાવણીમાંથી બહાર કાઢ્યા; અને તેઓ પર્વતની તળેટીમાં ઊભા રહ્યાં.
- 18 અગ્નિરૂપે યહોવા સિનાઈ પર્વત ઉપર ઊતર્યા, એટલે આખો પર્વત બહુ કંપ્યો. તે ઘુમાંડો ભઠ્ઠીના ઘુમાંડાની જેમ ઉપર ચઢવા લાગ્યો. અને આખો પર્વત જોરથી દસ્તુરવા લાગ્યો.
- 19 અને પછી જ્યારે રણશિંગડાનો અવાજ વધારને વધારે મોટો થતો ગયો, ત્યારે મૂસા બોલતો અને દેવ તેને ગડગડાટના અવાજથી જવાબ આપતો.
- 20 અને યહોવા સિનાઈ પર્વતના શિખર ઉપર ઊતર્યો; પછી યહોવાએ મૂસાને પર્વતના શિખર ઉપર બોલાવ્યો; તેથી મૂસા પર્વત ઉપર ગયો.
- 21 પછી યહોવાએ મૂસાને કહ્યું, “નીચે જા, અને લોકોને સાવધાન કર કે, તેઓ માંરા દર્શનાર્થે હદ ઓળંગીને ઘસી આવે નહિ, નહિ તો ઘણા લોક માર્યા જશે.
- 22 વળી જે યાજકો માંરી નજીક આવે, તેઓ પોતાને શુદ્ધ કરે નહિ તો હું તેમને સખત સજા કરીશ.”
- 23 એટલે મૂસાએ યહોવાને કહ્યું, “લોકો સિનાઈ પર્વત ઉપર આવી શકે નહિ, કારણ કે તમે પોતે અમને આજ્ઞા કરી હતી કે, પર્વતની ચારે બાજુ હદ બાંધી લેજો અને લોકો તેને પાર કરી પવિત્ર મેદાનમાં ન આવે.”
- 24 એટલે યહોવાએ તેને કહ્યું, “જા, નીચે ઊતર; અને હારુનને ઉપર લઈ આવ, પરંતુ યાજકો કે લોકો હદ ઓળંગીને માંરી પાસે ઘસી આવે નહિ એનું ધ્યાન રાખજે, નહિ તો હું તે લોકો ઉપર તૂટી પડીશ.”
- 25 એટલે મૂસાએ નીચે ઊતરીને તેઓને એ વાત કરી.

પ્રકરણ 20

પછી દેવે એ સર્વ વચનો ઉચ્ચારતા કહ્યું કે,

- 2 “હું તમારો દેવ યહોવા છું, જે તમને મિસર દેશમાંથી જ્યાં તમે ગુલામ હતાં ત્યાંથી બહાર લઈ આવ્યો હતો. તેથી તમારે આ આદેશો માંનવા પડશે:
- 3 “માંરા સિવાય તમારે બીજા કોઈ દેવોની પૂજા કરવી નહિ.
- 4 “તમારે આકાશમાંથી કે પૃથ્વી ઉપરની કે પૃથ્વી નીચેના પાણીમાંની કોઈ પણ વસ્તુની મૂર્તિ કે પ્રતિમા બનાવવી નહિ.
- 5 તમારે તેમને સાષ્ટાંગ પ્રણામ કરવા નહિ કે તેમની પૂજા કરવી નહિ. કારણ કે હું જ તમારો દેવ યહોવા છું. માંરા લોકો બીજા દેવોની પૂજા કરે એ મને પસંદ નથી. જે માંરી વિરુદ્ધ પાપ કરે છે, તેઓ માંરા દુશ્મન બને છે, અને હું તેમને અને તેમના સંતાનોને ત્વીજી અને ચોથી પેઢી સુધી સજા કરીશ.
- 6 પરંતુ માંરા પર પ્રીતિ રાખનાર અને માંરી આજ્ઞાનું પાલન કરનારની હજારો પેઢી પર હું દયાભાવ દર્શાવનાર છું.
- 7 “તમારે માંરું એટલે તમાંરા દેવ યહોવાના નામનો દુરુપયોગ ન કરવો, કારણ કે તે માંસોને હું નિર્દોષ ગણીશ નહિ. જેઓ માંરા નામનો દુરુપયોગ કરે છે તેને સજા કર્યા વિના હું રહેતો નથી.
- 8 “વિશ્રામવારની પવિત્રતા જાળવવાનું યાદ રાખો.

- 9 છ દિવસ તમારે તમારાં બધાં કામકાજ કરવાં, પરંતુ સાતમો દિવસ વિશ્રામવાર તો તમારા દેવ યહોવાનો છે.
- 10 તેથી તે દિવસે તમારે કે તમારા પુત્રોએ કે તમારી પુત્રીઓએ, તમારા દાસ-દાસીઓએ કે તમારાં ઢોરડાંઓ કે તમારા ગામમાં રહેતા વિદેશીએ કોઈ કામ કરવું નહિ, કારણ કે,
- 11 છ દિવસમાં યહોવાએ આકાશ તથા પૃથ્વી, સમુદ્ર તથા તેમાંની તમામ વસ્તુઓ બનાવી હતી અને સાતમે દિવસે વિશ્રામ કર્યો હતો, તેથી યહોવાએ વિશ્રામવારને આશીર્વાદ આપીને તેને પવિત્ર ઠરાવ્યો છે.
- 12 “તમારા માતાપિતાનું સન્માન કરો, જેથી હું તમને જે દેશ આપનાર છું તેમાં તમે લાંબુ આયુષ્ય પામો.
- 13 “તમારે ખૂન કરવું નહિ.
- 14 “તમારે વ્યભિચાર કરવો નહિ.
- 15 “તમારે ચોરી કરવી નહિ.
- 16 “તમારે પડોશી કે માંનવબંધુ વિરુદ્ધ જૂઠી સાક્ષી પુરવી નહિ.
- 17 “તમારા પડોશીના ઘરની લાલસા રાખવી નહિ; તમારા પડોશીની પત્ની, કે તેના દાસ, કે તેની દાસી, કે તેનો બળદ, કે તેનું ગધેડું, કે તમારા પડોશીની કોઈ પણ વસ્તુની લાલસા રાખવી નહિ.”
- 18 બધા લોકો ગર્જના, અને રણશિંગડાનો નાદ સાંભળીને તથા વીજળીના ચમકારા અને પર્વતમાંથી નીકળતો ધુમાંડો જોઈને ભયભીત થઈને થરથર દરેજતાં દૂર જ ઊભા રહ્યા.
- 19 પછી તેઓએ મૂસાને કહ્યું, “અમારી સાથે તમે જ બોલો, તો અમે સાંભળીશું, પણ દેવ અમારી સાથે ન બોલે. નહિ તો અમે બધા મરી જઈશું.”
- 20 એટલે મૂસાએ તે લોકોને કહ્યું, “ગભરાશો નહિ, કારણ કે દેવ તો તમારી કસોટી કરવા આવ્યા છે, જેથી તમે બધા ગભરાતા રહો અને પાપ ન કરો.”
- 21 પરંતુ લોકો તો તેમ છતાં દૂર જ ઊભા રહ્યાં, ને મૂસા ઘનઘોર વાદળ નજીક જ્યાં દેવ હતા ત્યાં ગયો.
- 22 પછી યહોવાએ મૂસાને કહ્યું, “તું ઘસ્ટાએલના લોકોને એ પ્તમાંણે કહે કે, મેં તમારી સાથે આકાશમાંથી વાત કરી છે એ તમે જાતે જોયું છે.
- 23 તેથી મારી આગળ તમારે કોઈ સોનાચાંદીની મૂર્તિઓ ન બનાવવી. તમારે આ ખોટા દેવો બનાવવા નહિ.
- 24 “મારા માટે તમે લોકો એક માંટીની વેદી બનાવજો, અને તેના પર તમારાં ઘેટાંબકરાં અને ઢોરોમાંથી મને દહનાર્પણ અને શાંત્યર્પણ ચઢાવજો. અને જે સર્વ જગાએ હું માંરું નામ સ્થાપીશ, ત્યાં હું તમારી પાસે આવીશ અને તમને આશીર્વાદ આપીશ.
- 25 જો તમે મારા માટે પથ્થરની વેદી બાંધો, તો ઘડેલા પથ્થરની ન કરાવશો. કારણ કે તમે જો તેના પર કોઈ પણ ઓજાર વાપરો તો તે અશુદ્ધ બની જાય.
- 26 તેમ જ તમારે પગથિયાં ઉપર થઈને મારી વેદી ઉપર ચઢવું નહિ, જેથી તમારી નગ્નતા દેખાય નહિ.”

પ્રકરણ 21

- પછી દેવે મૂસાને કહ્યું, “હવે તારે કાનૂનો તેઓની આગળ રજૂ કરવાના છે તે આ છે:
- 2 “જો તમે કોઈ હિંમતુ દાસ ખરીદો, તો તે છ વરસ પર્યંત તમારી સેવા કરે અને સાતમે વરસે તે છૂટો થઈ જાય અને તેણે ચુકવવાંનું નહિ રહે.
- 3 ગુલામ થતાં પહેલા જો તે પરણેલો નહિ હોય, તો તે પત્નીના સિવાય છૂટો થઈ જાય અને એકલો ચાલ્યો જાય. પરંતુ જો ગુલામ થતી વખતે જો તે પરણેલો હશે, તો છૂટો થતી વખતે તે તેની પત્નીને સાથે લઈને જશે.
- 4 જો કદાચ તે અધિવાહિત હશે તો ઘણી તેને પત્ની આપી શકશે. અને જો તે પત્ની, પુત્ર કે પુત્રીઓને જન્મ આપશે, તો તે સ્ત્રી તથા તેનાં બાળકો તેના ઘણીનાં ગણાશે. અને તે એકલો છૂટો થાય.
- 5 “પરંતુ જો તે દાસ સ્પષ્ટ કહે કે, ‘હું તો મારા ઘણીને તથા મારી પત્નીને તથા મારાં બાળકોને ચાહું છું; મારે તો છૂટવું નથી.’
- 6 જો આવું બને તો ગુલામના ઘણીએ તેને ન્યાયધીશોને સમક્ષ લાવવો અને બારસાખ આગળ ઉભો રાખીને સોય વતી તેનો કાન વીધવો; એટલે તે તેના ઘણીનો સદાને માટે દાસ બની રહેશે.
- 7 “અને જો કોઈ વ્યક્તિ પોતાની દીકરીને દાસી તરીકે વેચે, તો તેને છુટી કરવાના કાયદા, પુરુષોને છુટા કરવાના કાયદા જેવા નથી.

- 8 જે વ્યક્તિએ તેને ખરીદી હોય તેને જો તે ન ગમે, તો તે તેના પિતાને પાછી વેચી શકે છે, જો ઘણીએ તેની સાથે લગ્ન કરવાનું વચન આપ્યું હોય, તો તે તેણે બીજા લોકોને વેચવાનો હક્ક ગુમાવે છે.
- 9 પરંતુ જો તેણે તેના પોતાના પુત્ર માટે રાખી હોય તો તેની સાથે તેણે પુત્રી જેવો વ્યવહાર રાખવો.
- 10 “જો તે બીજી પત્ની કરે, તો તેણે તેની પ્રથમ પત્નીના ખોરાક-પોષાક કે તેનાં પત્ની તરીકેના હક્કમાં કશો ઘટાડો કરવો નહિ.
- 11 અને જો તે તેની પત્ની પ્રત્યે આ તરણ ફરજો કરી ન શકે, તો તે મફત એટલે પૈસા ચૂકવ્યા વગર એમને એમ છૂટી થઈ શકે.
- 12 “જો કોઈ એક વ્યક્તિને માંરી તેની હત્યા કરે, તો તેને મોતની સજા કરવી.
- 13 પરંતુ જો એ વ્યક્તિએ કોઈ ચોક્કસ હેતુપૂર્વક ખૂન ના કર્યું હોય, અને આકસ્મિક રીતે તેનું મૃત્યુ થયું હોય, તો તે વ્યક્તિને માંરી પસંદ કરેલી જગ્યાએ નાસી જશે, જ્યાં લોકો પોતાની રક્ષા માટે ભાગી શકે છે.
- 14 “પરંતુ જો કોઈ કરોધે ભરાઈને જાણી જોઈને બીજાની હત્યા કરે, પોતાના પડોશી પર ઘસી જઈને તેને દગાથી માંરી નાખે; તો તેને માંરી વેદી આગળથી પણ લઈ જઈને મૃત્યુદંડ આપવો.”
- 15 “અને જો કોઈ પોતાના પિતાને કે માતાને મારે, તો તેને મૃત્યુદંડની સજા કરવી.
- 16 “જો કોઈ ચોરીછૂપીથી માનવહરણ કરે અને તેને વેચે, અથવા તો તેને પોતાના તાબામાં રાખે, તો તેને મૃત્યુદંડની સજા કરવી.”
- 17 “અને જો કોઈ પોતાના પિતાને કે માતાને શાપ આપે તો પણ તેને મૃત્યુદંડની સજા કરવી.”
- 18 “અને જો કોઈ બે માંણસો એક બીજા સાથે ઝઘડો કરતા હોય, અને એક માંણસ બીજા માંણસને પથ્થરથી કે મુઠ્ઠીથી એવો મારે કે તે મરી ન જાય પરંતુ ખાટલે પડે;
- 19 પછી જ્યારે તે સાજો થઈને લાકડી લઈને હરતો-ફરતો થઈ જાય, તો જે માંણસે તેને માંચો હોય તે છૂટી જાય ખરો, પરંતુ તેણે પેલા માંણસને સમય અને કામની નુકસાની ભરપાઈ કરવી અને સંપૂર્ણ સાજો થાય ત્યાં સુધી આધાર આપવો.
- 20 “અને જો કોઈ વ્યક્તિ પોતાના દાસ કે દાસીને લાકડી વડે મારે અને તેનું મૃત્યુ થાય, તે તો ગુનેગાર ગણાય અને સજાપાત્ર બને.
- 21 પરંતુ જો તે દાસ કે દાસી મરી ન જાય અને થોડા દિવસો પછી સાજા થઈ જાય તો ઘણીને સજા ન કરવી. કારણ એ દાસ કે દાસી તેની પોતાની મિલકત છે”
- 22 “જો કોઈ માંણસો લડતાં-ઝઘડતાં હોય ત્યારે કોઈ માંણસ ગર્ભવતી સ્ત્રીને ઈજા પહોંચાડે અને તે તેના બાળકને સમય પહેલા જન્મ આપે પણ ગંભીર ઈજા ના થાય તો તે સ્ત્રીનો પતિ માંગેતેટલો દંડ ન્યાયાધીશના ચુકાદા પ્રમાણે આપવો.
- 23 પણ જો પછીથી બીજું કંઈ નુકસાન થાય, તો તેની શિક્ષા પ્રાણને બદલે પ્રાણ.
- 24 આંખને બદલે આંખ, દાંતને બદલે દાંત, હાથને બદલે હાથ, પગને બદલે પગ.
- 25 ડામને બદલે ડામ, ઘાને બદલે ઘા, ચીરાના બદલે ચીરો એ રીતે બદલો લેવો.
- 26 “અને જો કોઈ વ્યક્તિ પોતાના દાસ કે દાસીને આંખ પર મારીને તે ફોડી નાખે, તો તેણે આંખની નુકસાનીના બદલામાં તેમને છૂટાં કરી દેવા.
- 27 અને જો તે પોતાના દાસનો કે પોતાની દાસીનો દાંત તોડી પાડે, તો તેના દાંતની માટે નુકસાનીના બદલામાં તેને છોડી દેવો.”
- 28 “અને જો કોઈ બળદ સ્ત્રી કે પુરુષને શિંગડું મારેને તેનું મૃત્યુ થાય, તો તે બળદને પથ્થરો મારીને માંરી નાખવો. અને તેનું માંસ ખાવું નહિ, બળદના ઘણીને ગુનેગાર ગણવો નહિ.
- 29 પણ જો તે બળદને પહેલાંથી શિંગડું મારવાની ટેવ હોય, ને તેનો ઘણી તે જાણતો હોય, તેમ છતાં તેણે તેને કાબૂમાં રાખ્યો ના હોય, અને તે બળદ કોઈ પુરુષ કે સ્ત્રીને માંરી નાખે, તો તે બળદને પથ્થરો મારીને માંરી નાખવો અને તેના ઘણીને પણ મોતની સજા કરવી.
- 30 પરંતુ મૃત્યુદંડને બદલે જો તેનો દંડ કરવામાં આવ્યો હોય, તો તેના જીવના બદલામાં જે કાંઈ મૂલ્ય ઠરાવવામાં આવ્યું હોય તે તેણે ચૂકવવું.
- 31 “અને જો તેણે કોઈના પુત્ર કે પુત્રીને શિંગડું માર્યું હોય, તો પણ આ જ કાનૂન લાગુ પડે.
- 32 જો એ બળદ કોઈ દાસ કે દાસીને શિંગડું મારે તો તેના ઘણીએ દાસ કે દાસીને ઘણીને તરીસ તોલા ચાંદી આપવી અને બળદને પથ્થરો મારીને માંરી નાખવો.

- 33 “જો કોઈ વ્યક્તિ કુવાનું ટાંકણુ ખોલી નાખે અથવા કોઈ વ્યક્તિ ખાડો ખોદેને તેને ઢાંકે નહિ, ને જો તેમાં કોઈનો બળદ કે કોઈનું ગધેડું પડે.
- 34 તો ખાડાના ધણીએ નુકસાન ભરપાઈ કરવું. તેણે એ પશુના ધણીને નાણામાં બદલો આપવો. અને મરેલું પશુ પોતે લઈ જવું.
- 35 “અને જો કોઈ માંણસનો બળદ બીજાના બળદને શિંગડું મારે અને તે મરી જાય, તો તે બન્ને જીવતો બળદ વેચી નાખે અને તેની કિંમત તથા મરેલું પશુ વહેંચી લે.
- 36 અથવા જો અને પહેલેથી જ ખબર હોય કે એ બળદને કેટલાક સમયથી મારવાની ટેવ છે અને એના ધણીએ એને કાબૂમાં રાખ્યો ન હોય, તો તેનું નુકસાન ભરપાઈ કરી આપવું. બળદને બદલે બળદ આપવો, અને એ મૃત પશુ તેનું થાય.

પ્રકરણ 22

- “જો કોઈ માંણસ બળદ કે ઘેટું ચોરે અને તેને કાપે અથવા વેચી નાખે, તો તેણે એક બળદને બદલે પાંચ બળદ અને એક ઘેટાને બદલે ચાર ઘેટા આપવા.
- 2 જો કોઈ ચોર રાતના ખાતર પાડતા પકડાય અને તેની હત્યા થાય તો એ ખૂન ન ગણાય, પણ
- 3 જો તે સૂર્યોદય પછી ખાતર પાડીને ઘરમાં ઘૂસે અને પકડાઈ જતાં તેને મારી નાખવામાં આવે તો એ ખૂન ગણાય. ચોરેલા માંલની નુકસાની ચોરી કરનાર ભરી આપે; અને જો તે કંગાલ હોય તો તેની ચોરીને કારણે પોતે વેચાઈ જાય.
- 4 પરંતુ જો ચોરેલી વસ્તુ તેના તાબામાં જીવતી મળી આવે, પછી તે બળદ હોય કે ગધેડું હોય કે ઘેટું હોય; તો તે બમણું ભરપાઈ કરી આપે.
- 5 “જો કોઈ વ્યક્તિ પોતાનાં ઘોર ખેતરમાં કે દરાક્ષની વાડીમાં છૂટાં મૂકે અને તેઓ બીજાનાં ખેતરોમાં ભેલાણ કરે, તો તેણે પોતાના ખેતરની અથવા દરાક્ષની વાડીની સર્વોત્તમ ઊપજમાંથી નુકસાની ભરપાઈ કરી આપવી.
- 6 “જો કોઈ વ્યક્તિ પોતાના ખેતરમાં કાંટા-ઝાખરાં સળગાવવા આગ પેટાવે અને આગ પડોશીના ખેતરમાં ફેલાઈ જાય અને તેના પાક અથવા અનાજ બળી જાય; તો જેણે આગ લગાડી હોય તેણે પૂરું નુકસાન ભરપાઈ કરી આપવું.
- 7 “જો કોઈ વ્યક્તિ પોતાના પડોશીને નાણાં કે મિલકત સાચવવા માંડે સોપે અને તે પેલા માંણસના ઘરમાંથી ચોરાઈ જાય; અને જો ચોર પકડાય, તો તેણે બમણું ભરપાઈ કરી આપવું.
- 8 પરંતુ જો ચોર પકડાઈ ના જાય તો તે ઘર ધણીએ પોતાને ન્યાયધીશો આગળ રજૂ કરવો અને ન્યાયધીશ તેની ચોરીનો ફેસલો કરશે.
- 9 “જો કોઈ બે વ્યક્તિ બળદ વિષે કે ગધેડા વિષે કે ઘેટા વિષે કે વસ્ત્ર વિષે કે કોઈ ખોવાયેલી વસ્તુ વિષે અસહમત હોય અને તેમાંનો એક કહે: ‘આ માંરુ છે.’ પણ બીજો કહે: ‘ના આ માંરુ છે’ તો બન્નેએ દેવ પાસે જવુંને દેવ ન્યાય આપશે કે કોણ ખોટું છે. જે ખોટો નીકળે તેણે બીજા વ્યક્તિને બમણું ભરપાઈ કરી આપવું.
- 10 “જો કોઈ માંણસ પોતાના પડોશીને ગધેડું, બળદ, ઘેટું કે બીજું કોઈ પશુ સાચવવા સોપે; અને તે મરી જાય, અથવા તેને કોઈ ઈજા થાય, અથવા કોઈ ઉપાડી જાય, અને કોઈ સાક્ષી હોય નહિ,
- 11 તો પછી તે માંણસે સમજાવવું કે તેણે ચોરી નથી કરી અથવા પરાણીને ઈજા નથી પહોંચાડી. તેણે ચહેવાને સમ સાથે કહેવાનું કે તેણે ચોરી નથી કરી; અને તેના ધણીએ એ કબૂલ રાખવું; અને પછી પડોશીએ નુકસાન ભરપાઈ કરવાનું રહેલું નથી.
- 12 પરંતુ જો પડોશી એ તે પશુની ચોરી કરી હોય, તો તેણે ધણીને નુકસાન ભરપાઈ કરી આપવું.
- 13 જો કોઈ જંગલી પરાણીએ તેને ફાડી ખાધું હોય, તો તેનો વધેલો ભાગ પુરાવા તરીકે રજૂ કરવો. પછી ફાડી ખાધેલાં પશુનું નુકસાન ભરપાઈ કરવાનું રહેલું નથી.”
- 14 “અને જો કોઈ વ્યક્તિ પોતાના પડોશી પાસેથી કોઈ પરાણી ઉછીનું માંગી લે, અને તેનો ધણી તેની સાથે ના હોય તે સ્થિતિમાં તેને કંઈ ઈજા થાય અથવા તે મરી જાય, તો ઉછીનું લેનારે તેનો પુરેપુરો બદલો આપવો.
- 15 ધણી તેની સાથે હોય, તો ઉછીનું લેનારે નુકસાન ભરપાઈ કરવાનું રહેલું નથી. અને જો ભાડે લીધું હોય તો ફક્ત ભાડું ચુકવવાનું રહે.
- 16 “જો કોઈ વ્યક્તિ અપરણીત કુમારિકાને લલચાવીને તેની સાથે મેળાપ કરે, તો તેણે તેનું કન્યામૂલ્ય ચૂકવીને તેની સાથે લગ્ન કરે.
- 17 જો તેનો બાપ તેની સાથે પરણાવાની ના પાડે, તો કુમારિકાના કન્યામૂલ્ય જેટલું નાણું આપવાનું રહે.”

- 18 “મેલીવિધાનો ઉપયોગ કરનાર સ્ત્રીને જીવતી રહેવા ન દે.
- 19 “જાનવરની સાથે કુકર્મ કરનારને મૃત્યુદંડની સજા કરવી.”
- 20 “માંરા સિવાય એટલે કે યહોવા સિવાય બીજા કોઈ પણ દેવને યજ્ઞ કરે અને આહુતિ આપે તો તે વ્યક્તિનું નામનિશાન રહેવા દેવું નહિ.”
- 21 “તમારે વિદેશીઓને હેરાન કરવા નહિ, તેમના પર ત્રાસ કરવો નહિ, કારણ કે, તમે પોતે મિસર દેશમાં વિદેશી હતા.”
- 22 “કોઈ વિધવા કે અનાથ બાળકને રંજાડશો નહિ.”
- 23 જો તમે કોઈ પણ પ્તકારે ત્રાસ અથવા તેમને દુષ્ટી કરશો તો તેઓ મને પોકારશે અને હું તેમનો પોકાર સાંભળીશ.
- 24 અને માંરો કરોધ ભભૂકી ઊઠશે. અને હું તરવારથી તમને રહેંસી નાખીશ; તો તમારી પત્ની વિધવા થશે અને તમારાં પોતાનાં બાળકો અનાથ થશે.
- 25 “તમે માંરા લોકોમાંના કોઈ ગરીબ માંણસને નાણાં ધીરો, તો તેના પ્તવ્યે લેણદાર જેવો વ્યવહાર ન રાખશો, ને તેની પાસે વ્યાજ લેશો નહિ.
- 26 જો તમે તમારા પડોશીનું વસ્ત્ર ગીરવે રાખો, તો સૂર્યાસ્ત થતાં અગાઉ તમારે તે તેને પાછું આપવું.
- 27 કારણ કે એ એકમાત્ર એનું પાગરણ છે. તેથી તે બીજું શું ઓઢીને સૂએ? જો તે મને પોકારશે, તો હું તેને સાંભળીશ, કારણ કે હું કૃપાળુ છું.
- 28 “તમારા ન્યાયધીશોની નિંદા ન કર તથા તમારા પોતાના લોકોના કોઈ આગેવાનને શાપ આપવો નહિ.
- 29 “તમારે તમારા ખેતરની ઊપજ તથા તમારા દ્વારદારની પુષ્કળતામાંથી અર્પણ કરવામાં ઢીલ કરવી નહિ અને તમારો જયેષ્ઠ પુત્ર મને આપવો.
- 30 “તમારાં બળદો અને ઘોડાનું પ્રથમ જનિત મને આપવું. સાત દિવસ ભલે તે પોતાની માંતાની સાથે રહે. આઠમે દિવસે તમારે તે મને આપી દેવો.”
- 31 “અને તમે લોકો માંરા પવિત્ર માંણસો થાઓ; તમારે જંગલી પશુએ માંરેલા કોઈ પશુનું માંસ ન ખાવું, તે ફૂતરાંને નાખી દેવું.

પ્રકરણ 23

- “તમારે જૂઠી અફવા માંનવી નહિ, કે ફેલાવવી નહિ, દુષ્ટ માંણસને સાથ આપીને ખોટી સાક્ષી પૂરવી નહિ,
- 2 “બહુમતીથી દોરવાઈને તમારે ખોટું કામ કરવું નહિ, તેમ જ ન્યાયલયમાં સાક્ષી આપતી વખતે ન્યાયના ભોગે બહુમતીનો પક્ષ લેવો નહિ.
- 3 “માંણસ ગરીબ હોય તો તેની ગરીબીના કારણે ન્યાયાલયમાં તેના પ્રત્યે પક્ષપાત ન કરવો. જો તે સાચો હોય તો જ એનો પક્ષ લેવો.
- 4 “તમારા શત્રુનો બળદ કે ગધેડો ભટકતો નજરે પડે તો તમારે તેના માંલિકને ત્યાં પાછો પહોંચાડવો.
- 5 “જો તમે તમારા દુશ્મનના ગધેડાને ભારથી ચગદાઈને પડેલો જુઓ, તો તેને એમને એમ છોડીને ચાલ્યા ન જતાં, તમારે તેને સહાય આપીને બેઠો કરવો પછી જ તેને છૂટું કરવું.
- 6 “તમારે ગરીબ માંણસને તેના ન્યાયશાસનમાં અન્યાય ન કરવો.”
- 7 “જૂઠા આક્ષેપો કરવા નહિ, તથા નિર્દોષ અને ન્યાયીને મૃત્યુદંડની સજા કરવી નહિ. હું નિર્દોષ માંણસ ને માંરી નાખે તેવા ખરાબ માંણસને નિર્દોષ નહિ માંનું.
- 8 “તમારે કદાપી લાંચ લેવી નહિ. કારણ કે લાંચ દેખતાને અંધ બનાવે છે, જેથી તેઓ સત્ય જોઈ શકતા નથી. તે સારા માંણસને ખોટું બોલતા કરે છે.
- 9 “તમારે વિદેશી લોકો પર ત્રાસ કરવો નહિ, તમે લોકો મિસરમાં વિદેશી હતા, એટલે તમે વિદેશીઓની લાગણીને જાણો છો.
- 10 “અને છ વર્ષ પર્યંત તમારે ખેતરમાં વાવેતર કરવું અને તેની ઊપજ એકત્રીત કરવી.
- 11 પણ તમારે સાતમે વર્ષે કશુંય વાવ્યા વિના જમીન પડતર રહેવા દેવી. જમીનને એક વર્ષ આરામ કરવા દેવો. જે કઈ ઉગે વાવ્યા વગર તે વર્ષે તે ગરીબોને લેવા દેવું અને વધેલું વનનાં પશુઓ ખાઈ શકે. વળી તમારે તમારી દ્વારદારની અને જૈતૂનની વાડીમાં પણ આ પ્રમાણે કરવું.
- 12 “તમારે છ દિવસ કામ કરવું પણ સાતમે દિવસે વિશ્રામ કરવો, જેથી તમારા બળદને અને ગધેડાને આરામ મળે અને

તમારા ઘરમાં કામ કરતા દાસ-દાસી અને પરદેશી આરામ કરીને તાજા થાય.

13 “અને મેં જે બધું તમને કહ્યું છે તેનું ધ્યાન રાખજો. અને અન્ય દેવોની પૂજા કરશો નહિ. તથા તમારા મોઢેથી તેઓનું નામ સાંભળવા મળવું જોઈએ નહિ.

14 “પ્રતિવર્ષ તમારે માંરો ઉત્સવ તરણ વાર ઊજવવો, આ રજાઓમાં, તમારે માંરી ખાસ જગ્યાએ માંરી ઉપાસના કરવા આવવું.

15 પહેલી રજા આખીબ મહિનામાં બેખમીર રોટલીના ઉત્સવની હશે. તે વખતે સાત દિવસ માંરી આજ્ઞા મુજબ તમારે ખમીર વગરની રોટલી ખાવી. કારણ કે, એ મહિનામાં તમે મિસરમાંથી બહાર આવ્યા હતા, અને કોઈએ માંરી પાસે ખાલી હાથે આવવું નહિ.

16 “બીજી રજા કાપણીના પર્વની હશે. આ રજા વહેલા ઉનાળામાં તમે ખેતરમાં જે વાવેતર કર્યું હોય તેની પ્રથમ ઊપજ પ્રાપ્ત થાય ત્યારે હશે.” ત્રીજી રજા આશ્રયના પર્વમાં જ્યારે ખેતરમાંથી ઉપજ ભેગી કરો ત્યારે રહેશે.

17 “પ્રતિવર્ષ તરણ વખત તમારામાંના પ્રત્યેક પુરુષોએ માંરી ખાસ જગ્યાએ, માંરી સાથે તમારા માંલિક સાથે હાજર રહેવું.

18 “તમારે માંરા ચઝાનું લોહી ખમીરવાળી રોટલી સાથે ધરાવવું નહિ તેમજ માંરા પર્વની ચરબી સવાર સુધી રાખી મૂકવી નહિ.

19 “તમાંરી જમીનની પ્રથમ ઊપજનો ઉત્તમોત્તમ ભાગ તમારે તમારા ચહોવા દેવના મંદિરમાં લઈ આવવો. વળી લવારાને તેની માંતાના દૂધમાં રાંધવું નહિ.”

20 “અને તમારા માંટે મેં જે જગ્યા તૈયાર કરી છે ત્યાં તમને લઈ જવા માંટે હવે હું તમાંરી આગળ એક દેવદૂત મોકલું છું તે રસ્તામાં તમારું રક્ષણ કરશે.

21 તમે લોકો તેનાથી જાળવીને રહેજો અને તેનું કહ્યું કરજો. તેના વિરુદ્ધ બળવો ન કરશો, તે તમારો ગુનો માંફ કરશે નહિ કારણ કે માંરુ નામ તેનામાં છે.

22 પરંતુ જો તમે તેની આજ્ઞાઓનું પાલન કરશો અને હું જે કહું તે બધું કરશો, તો હું તમાંરી સાથે રહીશ અને તમારા શત્રુઓ સાથે લડીશ. અને તમને હેરાન અને ત્રાસ કરનારને હું સજા આપીશ.

23 “કારણ કે માંરો દેવદૂત તમાંરી આગળ આગળ ચાલશે અને તમને અમોરીઓ, હિતીઓ, પરીઝીઓ, કનાનીઓ, હિલ્વીઓ અને ચબૂસીઓના પ્રદેશમાં લઈ જશે, અને હું તેઓનો સર્વનાશ કરીશ.

24 “તે લોકોના દેવોની પૂજા કરવી નહિ, તેમની આગળ નમવું નહિ. તમારે તે લોકોની જેમ રહેવાનું નથી; તમારે તેઓની મૂર્તિઓને ઉથલાવી પાડવાની છે. અને તે લોકોના રત્નોના ભાંગીને ભુક્કા કરી નાખવાના છે.

25 વળી તમારે તમારા ચહોવા દેવની જ સેવા કરવાની છે, અને હું તમારા અન્ન-જળ પર આશીર્વાદ વરસાવીશ. અને તમારા તમામ રોગો હું દૂર કરીશ.

26 તમારા દેશમાં કોઈ પણ સ્ત્રીનો ગર્ભપાત થશે નહિ, તથા કોઈ સ્ત્રી વાંગણી પણ હશે નહિ; હું તમને લોકોને પૂરેપૂરું આયુષ્ય આપીશ.”

27 “તમે જ્યારે દુશ્મનો સાથે લડતા હશો, ત્યારે હું માંરુ મહાબળ તમાંરી સામે મોકલીશ અને તે બધાંને હું થથરાવી દઈશ. તથા તમારા બધા જ દુશ્મનો તમારાથી ભાગી જાય એવું હું કરીશ.”

28 તદુપરાંત હું તમાંરી આગળ હું ભમરીઓને મોકલીશ, ને તે હિલ્વી તથા કનાની તથા હિતી લોકોને તમાંરી આગળથી કાંકી કાઢશે.

29 હું એક જ વર્ષમાં એ બધાને હાંકી કાઢીશ નહિ, રખેને બધી જમીન વેરાન થઈ જાય અને જંગલમાં જંગલી જાનવરોની સંખ્યા વધી જતાં તમે બધા મુશ્કેલીમાં મુકાઈ જાઓ.

30 તમાંરી સંખ્યાનો એટલો બધો વધારો થાય અને તમે સમગ્ર દેશનો કબજો લઈ શકો ત્યાં સુધીમાં તો હું તેમને ધીરે ધીરે હાંકી કાઢીશ.

31 “અને હું રાતા સમુદ્રથી ફરાત નદી સુધી તમાંરી સરહદ નક્કી કરી આપીશ. પલિસ્તીઓના સમુદ્ર પશ્ચિમી સરહદે રહેશે અને પૂર્વી સરહદે અરબી રણ રહેશે. અને એ દેશના વતનીઓને હું તમારા હાથમાં સોંપી દઈશ, અને તમે તેમને હાંકી કાઢજો.

32 “તમે તેઓની સાથે કે તેઓના દેવો સાથે કોઈ સંબંધ બાંધશો નહિ, કે તેમને તમારા શહેરમાં રહેવા ન દેશો.

33 નહિ તો તેઓ તમને ફસાવી, તેમના દેવોની પૂજા કરશે અને માંરી વિરુદ્ધ પાપ કરવા પ્રેરશે.”

૬ વે મૂસાને કહ્યું, “તું અને હારુન, તથા નાદાબ તથા અબીહૂ તથા ઇસ્ત્રાએલના વડીલોમાંના સિતેર માંરી સમક્ષ આવો; અને થોડે દૂર રહીને માંરુ ભજન કરજો.

૭ પછી તું એકલો માંરી પાસે આવજે, અન્ય કોઈ ન આવે. અને લોકો તો તારી સાથે ઉપર આવે જ નહિ.”

૮ ત્યારબાદ મૂસાએ આવીને લોકોને યહોવાનાં બધાં વચનો અને બધી આજ્ઞાઓ કહી સંભળાવી. પછી બધા લોકો એકી અવાજે બોલી ઊઠયા, “યહોવાએ જે બધી વાતો કહી છે તે બધાનું પાલન અમે કરીશું.”

૯ પછી મૂસાએ યહોવાનાં બધાં આદેશો લખી નાખ્યાં અને સવારમાં વહેલા ઊઠીને તેણે પર્વતની તળેટીમાં એક વેદી બાંધી અને ઇસ્ત્રાએલના બાર કુળસમૂહ પ્રમાંણે બાર સ્તંભ બાંધ્યાં.

૧૦ પછી તેણે કેટલાક ઇસ્ત્રાએલી નવયુવાનોને યજ્ઞો અર્પવા મોકલ્યા. અને તેમણે યહોવાને દહનાર્પણ અને શાંત્યર્પણ તરીકે બળદો અર્પણ કર્યા.

૧૧ અને મૂસાએ યજ્ઞનું અડધું લોહી એક વાસણમાં રાખ્યું અને અડધું લોહી તેણે વેદી પર છાંટ્યું.

૧૨ પછી તેણે કરારનું પુસ્તક લીધું અને બધા લોકોને મોટેથી વાંચી સંભળાવ્યું એટલે તેઓ બોલી ઊઠયા, “યહોવાએ જે જે કહ્યું છે તે બધું અમે માંથે ચઢાવીશું અને તે પ્રમાંણે કરીશું.”

૧૩ પછી મૂસાએ વાસણમાંથી લોહી લઈને લોકો પર છાટ્યું અને કહ્યું, “આ પુસ્તકમાં લખેલાં વચનો પ્રમાંણે યહોવાએ તમાંરી સાથે જે કરાર કર્યો છે, તેને પાકો કરનાર આ લોહી છે.”

૧૪ તે પછી મૂસા, હારુન, નાદાબ, અબીહૂ અને ઇસ્ત્રાએલીઓના 70 વડીલોને સાથે લઈને તે ઉપર ગયો.

૧૫ ત્યાં તેમણે ઇસ્ત્રાએલના દેવના દર્શન કર્યા. તેમના પગ નીચે જાણે નીલમના જેવી ફરસબંધી હતી-સ્વરછ નિર્મળ આકાશ જ જેવો લો.

૧૬ ઇસ્ત્રાએલના બધા આગેવાનોએ દેવનું આ દ્રશ્ય જોયું, પણ યહોવાએ તેમનો નાશ ન કર્યો. તેઓ બધાએ સાથે ખાધું અને પીધું.

૧૭ યહોવાએ મૂસાને કહ્યું, “તું માંરી પાસે પર્વત પર આવ અને ત્યાં રહે; અને મેં જે શિલાઓ ઉપર નિયમો અને આજ્ઞાનો લખ્યાં છે, તે હું તને આપીશ જેથી તું લોકોને સમજાવી શકે.”

૧૮ આથી મૂસા તથા તેનો સેવક યહોશુઆ ઊઠયા, અને મૂસા દેવના પર્વત પર ગયો.

૧૯ જતાં જતાં તેણે વડીલોને કહ્યું, “અમે પાછા આવીએ, ત્યાં સુધી તમે અહીં અમાંરી રાહ જુઓ. અને જુઓ, હારુન અને દૂર તમાંરી સાથે છે; જો કોઈને કંઈ તકરાર હોય તો તે એ બે જણ પાસે જાય.”

૨૦ પછી મૂસા પર્વત પર ચઢ્યો અને વાદળોએ પર્વતને ઢાંકી દીધો.

૨૧ યહોવાનું ગૌરવ સિનાઈ પર્વત પર ઊતર્યું. અને છ દિવસ સુધી વાદળોએ એ પર્વતને ઢાંકી રાખ્યો, અને સાતમે દિવસે યહોવાએ વાદળમાંથી મૂસાને હાંક માંરીને બોલાવ્યો.

૨૨ અને યહોવાનું ગૌરવ ઇસ્ત્રાએલીઓને પર્વતની ટોચે સર્વભક્ષી અગ્નિ જેવું લાગ્યું.

૨૩ અને મૂસા વાદળમાં પ્રવેશ કરીને પર્વત પર ચઢ્યો; અને તે ત્યાં 40 દિવસ અને 40 રાત રહ્યો.

પ્રકરણ 25

૨૪ યહોવાએ મૂસાને કહ્યું,

૨ “ઇસ્ત્રાએલના લોકોને કહે કે, ‘તેઓ માંરા માંટે ભેટ ઉઘરાવે; પ્રત્યેક માંણસ રાત્રીખુશીથી જે કંઈ આપે તે તમાંટે ભેટ તરીકે સ્વીકારવું.

૩ તમાંટે તેમની પાસેથી આટલી વસ્તુઓ ભેટમાં સ્વીકારવી; સોનું, ચાંદી તાંબું અને ભૂરા, જાંબુડિયા તથા કિરમજી રંગનું કિંમતી ઊન;

૪ શણનું ઝીણું કાપડ તથા બકરાંના વાળ,

૫ ઘેટાનાં પકવેલાં લાલ રંગમાં રંગેલાં ચામડાં, તથા સીલ (માંછલી) નાં કુમાંશદાર ચામડાં, અને બાવળનાં લાકડાં.

૬ દીવા માંટે તેલ, અભિષેકના તેલને માંટે તથા સુવાસિત ધૂપને માંટે સુગંધીઓ,

૭ ઉરપત્તર અને એફોદમાં જડવા માંટે ગોમેદ પાષાણો અને અન્ય પાષાણો.”

૮ “અને તેઓ માંરા માંટે એક પવિત્ર સ્થાન બનાવે, જેથી હું તેમની વચ્ચે રહી શકું.

- 9 હું મંડપનો નમૂનો તથા તેના સર્વ સામાનનો નમૂનો બતાવું તે પ્રમાણે તમારે તે બનાવવું.
- 10 “બાવળના લાકડાનો અઢી હાથ લાંબો, દોઢ હાથ પહોળો, અને દોઢ હાથ ઊંચો એક પવિત્રકોશ બનાવવો.
- 11 અને તેને અંદરથી ને બહારથી ચોખ્ખા સોનાથી મઢી લેવો અને તેની ફરતે સોનાની પટ્ટી જડવી.
- 12 પછી તેને ઊંચકવાનાં ચાર સોનાનાં કડાં બનાવવાં અને તેના ચાર ખૂણે જડી દેવાં; એક બાજુએ બે કડાં અને બીજી બાજુએ બે કડાં.
- 13 બાવળના દાંડા બનાવીને પછી તું તેમને સોનાથી મઢવે.
- 14 અને કોશને ઉપાડવા માટે એ દાંડા દરેક બાજુના કડામાં પસોવી દેવા.
- 15 દાંડા કોશનાં કડામાં રહેવા દેવા, બહાર કાઢવા નહિ.
- 16 “અને હું તને કરારના સ્મારક તરીકે જે બે પાટીઓ આપું તે તું તેમાં મૂકજે,
- 17 વળી ચોખ્ખા સોનાનું અઢી હાથ લાંબું અને દોઢ હાથ પહોળું ઢાંકણું તમારે બનાવવું.
- 18 અને બે કરૂબ દેવદૂતો ટીપેલા સોનામાંથી ઘડીને ઢાંકણના બે છેડા માટે બનાવવા.
- 19 અને એક દેવદૂત એક છેડા પર, ને બીજા ઢાંકણના બીજા છેડા પર બેસાડવો, એ દેવદૂત ઢાંકણની સાથે એવી રીતે જોડી દેવા કે ઢાંકણ અને દેવદૂતો એક થઈ જાય.
- 20 એ દેવદૂતોની પાંખો ઊંચે આકાશ તરફ ફેલાયેલી રાખવી. તેમનાં મોં એકબીજાની સામે હોય અને તે ઢાંકણ તરફ વળેલાં હોય.
- 21 “એ ઢાંકણ કોશ ઉપર મૂકવું અને કોશમાં હું તને આપું તે કરારની બે પાટીઓ મૂકવી.
- 22 પછી હું તને ત્યાં મળીશ. અને કરારકોશ ઉપરના બે કરૂબદેવદૂતોની વચ્ચેથી હું તને ઘસ્ટાએલીઓ માટેની માંરી બધી આજ્ઞાઓ આપીશ.”
- 23 “વળી તું બાવળના લાકડાનો બે હાથ લાંબો, એક હાથ પહોળો, અને દોઢ હાથ ઊંચો એક મેજ બનાવજે.
- 24 અને તું તેને શુદ્ધ સોનાથી મઢવે, ને તેને ફરતી સોનાની કિનારી બનાવજે.
- 25 અને તેને ફરતી તું ચાર આંગળની કોર બનાવજે, અને કોરની આસપાસ સોનાની કિનારી બનાવજે.
- 26 અને એને ઉપાડવા માટે સોનાનાં ચાર કડાં બનાવજે અને તેને ચાર ખૂણે ચાર પાયા સાથે જડી દેજે.
- 27 મેજને ઉપાડવા માટેની દાંડીઓ પસોવવાના કડાં કિનારની પાસે મૂકવાં.
- 28 અને મેજ ઊંચકવા માટે બાવળના દાંડા બનાવજે અને તેને સોનાથી મઢવે.
- 29 મેજ માટે વાસણો બનાવજે; રકાબીઓ, વાટકા, પેચ અને નૈવેદ્ય માટેના વાટકા તથા કડછીઓ; એ બધાં શુદ્ધ સોનાનાં બનાવજે.
- 30 અને એ મેજ પર હંમેશા માંરી સંમુખ મને ઘરાવેલી રોટલી મૂકી રાખજે.
- 31 “વળી, એક શુદ્ધ સોનાની દીવી બનાવજે. તે દીવીની બેસણી અને થાંભલી સોનામાંથી ઘડીને બનાવજે, તેનાં શોભાના ફૂલો, કળીઓ અને પાંદડીઓ, દીવી સાથે જડીને એક કરી દેવાં.
- 32 “એ દીવીને છ શાખા હોય-બંને બાજુએ ત્રણ ત્રણ.
- 33 એ છમાંની દરેક શાખાને બદામના ફૂલના ઘાટનાં ત્રણ શોભાનાં ફૂલ હોય, અને પ્રત્યેકને કળીઓ અને પાંદડીઓ હોય.
- 34 દીવીની થાંભલીને બદામનાં ફૂલના ઘાટનાં ચાર શોભાના ફૂલ હોય અને દરેકને કળીઓ અને પાંખડીઓ હોય,
- 35 દીવીને છ ડાળી હોવી જોઈએ-દાંડીની બન્ને બાજુથી ત્રણ શાખા નીકળવી જોઈએ, શાખાની દરેક જોડીની નીચે એક એક કળી હોય, એ કળીએ અને ડાળીઓ દીવીની સાથે જડી દીધેલી હોય.
- 36 અને બધુંજ શુદ્ધ સોનાની એક જ ડાળકીમાંથી ઘડીને બનાવેલું હોય.
- 37 દીવી માટે સાત કોડિયાં બનાવવાં અને એવી રીતે ગોઠવવાં કે તેમનો પ્રકાશ સામેની બાજુએ પડે.
- 38 એના ચીપિયા અને તાસક શુદ્ધ સોનાના હોવા જોઈએ.
- 39 આ બધાં સાધનો બનાવવા માટે 75 પૌડ શુદ્ધ સોનું વાપરજે.
- 40 તે પર્વત પર જોયેલા નમૂના પ્રમાણે આ બધું બનાવવાની કાળજી રાખજે.

- ય હોવાએ મૂસાને કહ્યું, “વળી તું મંડપ દશ પડદાનો બનાવજે. આ પડદા ઝીણા કાંતેલા શણના હોવા જોઈએ અને ભૂરા, કિરમજી અને લાલ ઊનના બનાવજે. એ પડદાઓ ઉપર જરીથી કળામય રીતે કર્ણ દેવદૂતો ભરાવજે.
- 2 પ્તચેક પડદો અઘ્ઘાવીસ હાથ લાંબો, ને ચાર હાથ પહોળો હોય; બધાજ પડદા એક સરખા માંપના હોય.
- 3 પાંચ પડદા એકબીજા સાથે જોડાય અને બીજા પાંચ પડદા એકબીજા સાથે જોડાય.
- 4 પડદાના એક સમૂહ પર જાંબુડિયા રંગના કાપડનાં નાકાં મૂકવાં. બીજા સમૂહના છેલ્લા પડદા પર પણ એમ જ કરવું.
- 5 એક પડદામાં તું 50 નાકાં બનાવજે, ને બીજા સમૂહના પડદામાં 50 નાકાં બનાવજે અને નાકાં એકબીજાની સામસામાં આવવા જોઈએ.
- 6 પછી 50 કડીઓ સોનાની બનાવને બંને પડદાને સાંધી દેવા જેથી મંડપનો એક સળંગ તંબુ બનશે.
- 7 “આ પવિત્ર મંડપ ઉપર તંબુ બનાવવા માટેનું બકરાનાં વાળના કાપડના અગિયાર પડદા તૈયાર કરવા.
- 8 અગિયાર પડદા એક સરખા માંપના હોવા જોઈએ, પ્તચેક 30 હાથ લાંબા અને 4 હાથ પહોળા.
- 9 એમાંના પાંચ પડદાને એક સાથે સીવીને એક પડદો બનાવવો; બાકીના છ પડદાને ભેગા સીવીને બીજો પડદો બનાવવો. એમાંનો છઠ્ઠો પડદો મંદિરના પ્તવેશદ્વાર ઉપર બેવડ વાળવો.
- 10 અને સમૂહનો જે છેલ્લો પડદો છે તેની બાજુએ પચાસ નાકાં; ને બીજા સમૂહના પડદાની બાજુએ પચાસ નાકાં બનાવજે.
- 11 અને કાસા 50 કડીઓ બનાવજે અને તેને પેલા નાકાંમાં પરોવી બંને પડદાને જોડી દઈને એક સળંગ તંબુ બનાવજે.
- 12 અને તંબુ ઉપરથી વધારાનો લટકતો રહેતો અડધો પડદો મંડપના પાછલા ભાગ પર લટકતો રાખવો.
- 13 તંબુની બંને બાજુએ પડદાઓ એક હાથ તંબુના છેડેથી નીચા રહેશે. આથી આ તંબુ પવિત્ર તંબુને સંપૂર્ણ રીતે ઢાંકશે.
- 14 તંબુ માટે ઘેટાંના લાલ રંગેલાં ચામડાંનો બીજો ઓઢો બનાવવો અને તેના પર આરછાદન માટે કુમાંશદાર ચામડાનું ઢાંકણ બનાવવું.
- 15 “પવિત્રમંડપની આધાર તરીકે બાવળનાં પાટિયાં બનાવી ઊભાં મૂકવાં.
- 16 પ્તચેક પાટિયાં 10 હાથ લાંબા અને દોઢ હાથ પહોળું હોય.
- 17 પ્તચેક પાટિયામાં એકબીજાની સાથે જોડાયેલી બે સાલ હોય; પવિત્ર મંડપની બધી જ બારસાખો સરખી હોવી જોઈએ.
- 18 પવિત્ર મંડપની દક્ષિણની બાજુ માટે 20 પટિયા બનાવવાં.
- 19 અને પ્તચેક પાટિયાનાં બે સાલને બેસાડવા માટે તેની નીચે બે ફૂંભી એમ કુલ 40 ચાંદીની ફૂંભીઓ બનાવવી.
- 20 એ જ પ્તમાંણે મંડપની ઉત્તરની બાજુ માટે પણ 20 પાટિયાં,
- 21 અને 40 ચાંદીની ફૂંભીઓ બનાવવી જેથી દરેક પાટિયા નીચે બબે ફૂંભી આવે.
- 22 પવિત્ર મંડપની પશ્ચિમ તરફની પાછલા ભાગ માટે છ પાટિયાં બનાવવાં.
- 23 અને મંડપના પાછલા ભાગના બે ખૂણાને માટે તું બે પાટિયાં બનાવ.
- 24 આ ખૂણા પરનાં પાટિયાં નીચેથી એકબીજા સાથે બંધ બેસતાં હોય અને તે ઠેઠ ઉપર એક કડી બધાં પાટિયાંને સાથે રાખે. બન્ને ખૂણાઓમાં એમ કરવું. બે ખૂણા માટેનાં બે પાટિયાં આ રીતે બનાવવાં એટલે બે ખૂણા બની જશે,
- 25 આમ, આઠ પાટિયાં અને 16 ચાંદીની ફૂંભી હશે. પ્તચેક પાટિયા નીચે બબે ફૂંભીઓ રાખજે.
- 26 “વળી તું બાવળના લાકડાની આડી વળીઓ બનાવજે. પવિત્ર મંડપની એક બાજુના પાટિયાંને માટે પાંચ,
- 27 ને પવિત્ર મંડપની બીજી બાજુના પાટિયાં માટે પણ પાંચ ભૂંગળો, તેમજ પશ્ચિમ તરફથી પાછલી બાજુ માટે પાંચ.
- 28 વચલી વળી પાટિયાની વચ્ચે તંબુના એક છેડાથી બીજા છેડા સુધી આવે.
- 29 “વળી પાટિયા સોનાથી મઢાવવાં. અને વળીઓ ભેરવવા માટે તેમાં સોનાનાં કડાં બેસાડવાં અને વળીઓને પણ તું સોનાથી મઢાવજે.
- 30 પર્વત પર તને પવિત્ર મંડપનો જે નમૂનો મેં બતાવ્યો છે તે પ્તમાંણે તું પવિત્ર મંડપ ઊભો કરજે.
- 31 “તું ભૂરા, કિરમજી અને લાલ ઊનનો અને ઝીણા કાંતેલા શણનો એક ખાસ પડદો તંબુમાં ભાગ પાડવા માટે બનાવજે. એના ઉપર જરીની કલામય રીતે કર્ણ દેવદૂતોની આકૃતિઓ ભરાવજે.
- 32 સોનાની ફૂંભીઓમાં બેસાડેલી બાવળની સોનાથી મઢેલી અને આંકડીઓવાળી ચાર થાંભલીઓ ઉપર તેને લટકાવવો.
- 33 એ આંકડીઓ નીચે તું પડદો લટકાવજે. અને કરારનો તક્તીઓવાળો કોશ એ પડદા પાછળ મૂકજે. એ પડદો પવિત્રસ્થાનને પરમ પવિત્રસ્થાનથી જુદો પાડશે.
- 34 પરમ પવિત્રસ્થાનમાં કરારકોશ પર ઢાંકણ ઢાંકી દેજે.

- 35 “પવિત્ર જગ્યાની અંદર પડદાની પેલી બાજુએ તે ખાસ મેજ બનાવ્યું છે તે મુકવું. તે તંબુની ઉત્તર બાજુએ મુકવું, પછી દીવી ને દક્ષિણ તરફ બાજુની સામે મુકવી.
- 36 “વળી, તું પવિત્ર મંડપના પ્તવેશદ્વાર માંટે ભૂરા, કિરમજી અને લાલ ઊનનો અને ઝીણા કાંતેલા શણનો જરીનું સુંદર ભરતકામ કરેલો પડદો કરાવજે.
- 37 અને એ પડદા માંટે બાવળના લાકડાની સોનાથી મટેલી અને સોનાની કડીવાળી પાંચ થાંભલી કરાવજે અને એ થાંભલીઓ માંટે કાંસાની ઢાળેલી પાંચ કૂંભીઓ બનાવજે.”

પ્રકરણ 27

- ૧ દી બાવળના લાકડાની બનાવવી, જે ચોરસ હોય અને 5 હાથ લાંબી, 5 હાથ પહોળી અને 3 હાથ ઊંચી હોય.
- 2 ચારે ખૂણે ચાર ટોચકાં બનાવવાં, અને તે વેદીના લાકડામાંથી જ બનાવવા અને તેના ચારે બાજુથી ખુણા જોડી લેવા, જેથી તે એક બની જાય ત્યારબાદ વેદીને કાંસાથી ઢાંકી દેવી.
- 3 “અને તેનાં ભસ્મપાત્રો, પાવડાંઓ, તપેલાં તથા પંજેટી તથા સગડીઓ તું બનાવજે, અને તેનાં સઘળાં પાત્રો કાંસાનાં બનાવજે.
- 4 અને વળી વેદી માંટે તું કાંસાની જાળી બનાવજે; તથા જાળીના ચાર ખૂણામાં તું કાંસાના ચાર કડાં બનાવજે.
- 5 અને પછી તું એ જાળી વેદીના છાજલી નીચે એવી રીતે મૂકજે જેથી તે વેદીની ઊંચાઈને અડધે સુધી પહોંચે.
- 6 “અને વેદીને માંટે તું બાવળના દાંડા બનાવજે અને તેને કાંસાથી મઢી દેજે.
- 7 વળી વેદીને ઊચકતી વખતે એ દાંડા વેદીની દરેક બાજુએ આવેલા કડામાં ભેરવજે.
- 8 વેદી પાટિયાના ખોખા જેવી પોલી બનાવજે. પર્વત પર મેં જેમ તને બતાવ્યું હતું તેમ તેઓ તેને બનાવે.”
- 9 “મંડપની આજુબાજુ ચોક બનાવવો. તેની દક્ષિણ બાજુએ ઝીણો કાંતેલો શણનો 100 હાથ લાંબો પડદો બનાવવો.
- 10 પડદાઓ લટકાવવા માંટે કાંસાની 20 થાંભલીઓ, કાંસાની 20 કૂંભીઓ બેસાડવી અને એ થાંભલીઓના આડા સળિયા અને આંકડા ચાંદીના બનાવવા.
- 11 ચોકની ઉત્તર બાજુએ પણ એ જ પ્રમાણે કરવાનું છે. કાંસાની કૂંભીઓમાં બેસાડેલા 20 સ્તંભો સાથે જોડેલા ચાંદીના સળિયાઓ ઉપર ચાંદીના આંકડાઓ વડે 100 હાથ લાંબા પડદાઓ લટકાવવાના છે.
- 12 “એ ચોકની પશ્ચિમ બાજુને ઢાંકવા માંટે 50 હાથ લાંબા પડદા હોય અને તેને માંટે દશ થાંભલી અને દશ કૂંભીઓ હોય.
- 13 પૂર્વ દિશામાં પણ તે જ રીતે 50 હાથ લાંબા પડદાઓ લટકાવવા.
- 14 પ્તવેશદ્વારની એક બાજુએ 15 હાથના પડદા હોય અને તેને માંટે ત્રણ થાંભલી અને ત્રણ કૂંભી હોય.
- 15 અને બીજી બાજુએ પણ 15 હાથના પડદા અને ત્રણ થાંભલી અને ત્રણ કૂંભી હોય.
- 16 “પ્તવેશદ્વારને માંટે 20 હાથ લાંબો પડદો બનાવવો. તે ઝીણા કાંતેલા શણનો ભૂરા, જાંબુડા અને કિરમજી રંગનો, સુંદર ભરતકામવાળો બનાવવો, ચાર કૂંભીઓમાં બેસાડેલા ચાર સ્તંભો પર તેને લટકાવવાનો છે.
- 17 ચોકની આજુબાજુની બધી થાંભલીઓ ચાંદીના સળિયાથી જોડાયેલી હોય, તેમના સાંકળા ચાંદીના હોય અને તેમની કૂંભીઓ કાંસાની હોય.
- 18 આ પ્રમાણે ચોક ઝીણા કાંતેલા શણના કાપડનો બનશે. અને 100 હાથ લાંબો અને 50 હાથ પહોળો થશે. ચોકને ફરતા પડદાની દીવાલો 5 હાથ ઊંચી થશે. પડદાઓ ઝીણા કાંતેલા શણના હોય. તેના તળીયા કાંસાના હોવા જોઈએ.
- 19 પવિત્ર મંડપમાં વપરાતાં તમામ ઓજારો, તંબુના ખીલાઓ અને બીજી વસ્તુઓ કાંસાની હોવી જોઈએ. ચોકને ફરતા પડદાઓની ખીલીઓ કાંસાની બનેલી હોવી જોઈએ.
- 20 “દીવી ઉપર મૂકવાના અખંડ દીવા માંટે જૈતૂનનું ધાણીએ પીલેલું ઉત્તમ તેલ લાવી આપવા ઘરચાએલીઓને આજ્ઞા કરો.
- 21 હારુન તથા તેના પુત્રોએ એ દીવો સંભાળવાનો છે. તેઓએ મુલાકાત મંડપની પહેલી ઓરડીમાં જવાનું છે. આ કરાર મુકેલી ઓરડીની બહાર છે, જે બંને ઓરડાને અલગ કરે છે. આ જગ્યામાં તેઓ દીવો રાખશે જે સાંજથી સવાર સુધી ચહોવાની સામે બળતો રહેશે. આ કાયમી વિધિનું ઘરચાએલીઓએ અને તેના વંશજોએ પેઢી દર પેઢી પાલન કરવાનું છે.”

પ્રકરણ 28

૬ વે મૂસાને કહ્યું, “ઘરરાએલીઓમાંથી તું તારા ભાઈ હારુનને અને તેના પુત્રો નાદાબ, અબીહૂ, એલઆઝાર, અને ઈથામારને અલગ કરીને મારી સેવા કરવા માટે યાજકો તરીકે સમર્પિત કરજે.

૭ “તારા ભાઈ હારુનને માટે પવિત્ર પોષાક તૈયાર કરાવજે, જેથી તેનો મોભો અને ગૌરવ જળવાય.

૮ મેં જે કારીગરોને કુશળતા આપી છે તેઓને સૂચના આપ કે હારુન માટે પોષાક તૈયાર કરે જેથી યાજક તરીકે તે મારી સંમુખ સેવા કરે.

૯ તેઓએ આ પોષાક બનાવવાનાં છે. ઉત્પત્ત, એફોદ, ઝભ્ભો, સફેદ ગૂંથેલો ડગલો, પાઘડી તથા કમરબંધ; તેમણે તારા ભાઈ હારુન તથા તેના પુત્રો માટે મારા યાજકો તરીકે સેવા બજાવે ત્યારે પહેરવાં માટે પવિત્ર વસ્ત્રો બનાવવાં.

૧૦ એ વસ્ત્રો સોનેરી ઘેરો, ભૂરા, જાંબુડા અને કિરમજી રંગના ઊન અને ઝીણા કાંતેલા શણમાંથી જ બનાવવાં.

૧૧ “તેઓ એફોદ સોનેરી ઘેરો તથા ભૂરા, જાંબુડિયા અને કિરમજી રંગનો અને ઝીણા કાંતેલા શણનું બનાવે; સૌથી વધુ નિષ્ણાત કારીગરો તેમાંથી એફોદ તૈયાર કરે.

૧૨ એના બે છેડા જોડવા માટે એને ખભા પાસે બે રફંધપેટી હોય.

૧૩ “કમરબંધ પણ એવી જ બનાવટનો હોય. સોનેરી ઘેરો, ભૂરા, જાંબુડા અને કિરમજી રંગના ઊન અને ઝીણા કાંતેલા શણના દોરાઓમાંથી ગૂંથીને બનાવેલો હોય.

૧૪ “ત્યારે ગોમેદના બે પાષાણ લેવા અને પછી તેના પર ઘરરાએલનાં પુત્રોનાં નામ કોતરવાં.

૧૫ પત્થેક પાષાણ પર છ નામ ઉમરના ઉતરતા કરમ પ્ત્રમાંથી આવે. આમ, તેઓના જન્મ દિવસના કરમમાં ખારે કુળનાં નામો કોતરવામાં આવે.

૧૬ આ મુદ્રા બનાવનાર કારીગર પાસે તારે બે પાષાણ પર ઘરરાએલના પુત્રોનાં નામ કોતરાવવાં અને તેમને સોનાનાં ચોકઠામાં જડવાં અને ઘરરાએલના પુત્રોના સ્મારક તરીકે ઉરાવરણના ખભાના પટા સાથે જડી દેવા.

૧૭ હારુને આ નામો પોતાના બે ખભા ઉપર ધારણ કરીને ચલેવા પાસે જવું જેથી તેને એમનું સ્મરણ થાય.

૧૮ એફોદ પર પત્થરને બેસાડવા માટે શુદ્ધ સોનાનો ઉપયોગ કરવો. ઉપર તારે સોનાનાં ચોકઠાં લગાડવાં.

૧૯ અને દોરીની જેમ વણેલી શુદ્ધ સોનાની બે સાંકળી બનાવવી અને તે ચોકઠાં સાથે જોડી દેવી.

૨૦ “પછી ખૂબ કાળજીપૂર્વક એફોદ બનાવવામાં ઉપયોગી એવી કારીગરીવાળું ન્યાયકરણનું ઉત્પત્ત બનાવવું, એ સોનેરી ઘેરો, ભૂરા, જાંબુડિયા અને લાલ ઊનનું તેમ જ ઝીણા કાંતેલા શણનું હોય.

૨૧ જે સમચોરસ તથા બેવડું વાળેલું હોય, તે એક વેંત લાંબુ અને એક વેંત પહોળું હોય.

૨૨ વળી તેમાં ચાર હારમાં નંગ જડવા, પહેલી હારમાં માંછોક, પોખરાજ અને લાલ હોય.

૨૩ બીજી હારમાં લીલમ, નીલમ તથા હીરો હોય;

૨૪ ત્રીજી હારમાં શનિ, અકીક, અને ચાકૂત હોય,

૨૫ અને ચોથી હારમાં પીરોજ, ગોમેદ તથા ચાસપિસ હોય. આ બધાને સોનામાં જ જડવાં.

૨૬ પત્થેક પથ્થર પર ઘરરાએલના બારમાંના એક પુત્રનું નામ કોતરાવવું. પત્થેક પાષાણ ઘરરાએલના એક કુળસમૂહનું પ્રતીક બનશે.

૨૭ “ઉત્પત્ત માટે દોરીની જેમ વણેલી શુદ્ધ સોનાની સાંકળીઓ કરાવવી, તે સાંકળીઓ વડે ઉત્પત્તનો ઉપરનો છેડો એફોદ સાથે જોડવાનો છે.

૨૮ વળી બે સોનાની કડી કરાવવી અને તે ઉત્પત્તને ઉપરને છેડે જોડી દેવી.

૨૯ અને એ બે કડીઓ સાથે પેલી બે સોનાની સાંકળી જોડી દેવી.

૩૦ સાંકળીના બીજા બે છેડા બે ચોકઠાં સાથે જોડી દેવા, અને એ રીતે એફોદની ખભાપટીઓના આગલા ભાગ ઉપર તેમને જોડી દેવી.

૩૧ પછી સોનાની બીજી બે કડીઓ બનાવવી અને ઉત્પત્તમાં અંદરની બાજુએ નીચેના છેડે લગાવવી.

૩૨ કમરબંધ પર આવતા એફોદના આગળના ભાગના નીચેના છેડા ઉપર સોનાની બીજી બે કડીઓ લગાવવી.

૩૩ ઉત્પત્તનો નીચેનો ભાગ ભૂરા રંગની પટ્ટીઓ વડે એફોદના નીચેના છેડા પર આવેલી કડીઓ સાથે જોડવી. આમ કરવાથી ઉત્પત્ત એફોદથી છૂટું પડી જશે નહિ.

૩૪ “જ્યારે હારુન પવિત્ર સ્થાનમાં પ્રવેશે, ત્યારે તેની પાસે ન્યાયકરણના ઉત્પત્ત પર ઘરરાએલના બાર પુત્રોનાં નામ ધારણ હોવા જોઈએ.

- 30 અને હંમેશા તેઓ દેવની યાદીમાં રહેશે. ઉરીમ અને તુમ્મીમને ન્યાયકરણના ઉરપત્તમાં મૂકવા. તે હારુન જ્યારે યહોવા સમક્ષ જાય, ત્યારે તેઓ તેની છાતી પર રહે. આ રીતે હારુન હંમેશા ઇસ્ત્રાએલીઓના ન્યાય કરવાનું સાધન પોતાની સાથે રાખશે જ્યારે તે યહોવા સમક્ષ રહેશે ત્યારે.
- 31 “એફોદનો જામો આખો ભૂરા રંગના કાપડનો બનાવવો, ને તેની વચમાં માંથા માંટે એક કાણું રાખવું.
- 32 એ કાણાની કોર ચામડાના ડગલાનાં ગળાની જેમ ફરતેથી ગૂંથીને ઓટી લેવી, જેથી તે ફાટી જાય નહિ.
- 33 અને ડગલાની નીચેની કિનારીએ ભૂરા, જાંબુડા અને કિરમજી રંગના દાડમનું ભરતકામ કરાવવું. અને બે દાડમોની વચમાં સોનાની ઘૂઘરીઓ મૂકવી.
- 34 જેથી નીચલી કોર ઉપર ફરતે પહેલાં સોનાની ઘૂઘરી, પછી દાડમ, ફરી ઘૂઘરી, પછી દાડમ એ રીતે હાર થઈ જાય. હારુન જ્યારે યાજ્ઞક તરીકે સેવા કરે ત્યારે એ પહેરે.
- 35 જ્યારે તે પવિત્રસ્થાનમાં યહોવાના સાન્નિધ્યમાં જાય અથવા ત્યાંથી બહાર આવે, ત્યારે એ ઘૂઘરીઓનો અવાજ સંભળાશે, જેથી તે મૃત્યુ પામશે નહિ.
- 36 “પછી શુદ્ધ સોનાનું એક પત્ત બનાવવું અને તેના પર ‘યહોવાને સમર્પિત’ એમ કોતરાવવું.
- 37 એ પત્ત પાઘડીના આગળના ભાગમાં ભૂરી દોરી વડે બાંધવું.
- 38 હારુને એ પોતાના કપાળ પર ધારણ કરવું જેથી ઇસ્ત્રાએલીઓ જે દાન આપે તેમાં કોઈ દોષ હોય તો તે દોષ હારુન પોતાને માંથે લઈ લે. અને હારુને તે કાયમ પોતાના કપાળ પર પહેરી રાખવું જેથી યહોવા એ પવિત્ર દાનથી પ્રસન્ન રહે.
- 39 “હારુનનો ડગલો ગ્રીણા કાંતેલા શણનો બનાવવો અને પાઘડી પણ ગ્રીણા કાંતેલા શણની જ બનાવવી અને કમરપટા ઉપર સુંદર જરીકામ કરેલું હોય.
- 40 હારુનના પ્રત્યેક પુત્રોને માંટે તેને માંન અને આદર આપવા જામો, કમરબંધ અને પાઘડી બનાવવા જેથી તેનો ભોભો અને ગૌરવ જળવાય.
- 41 હારુન અને તેના પુત્રોને આ પોષાક પહેરાવ અને તેઓને સેવા માંટે અર્પણ કર. તેઓને માંથા ઉપર જૈતતેલનો અભિષેક કરીને યાજ્ઞકપદ માંટે પવિત્ર કર. તેઓ માંરી યાજ્ઞકો તરીકે સેવા કરશે.
- 42 “તેઓને માંટે કમરથી તે સાથળ સુધી પહોંચે એવા બાંધિયા બનાવવા, જેથી તેઓનું નાગાપણ કોઈની નજરે ન પડે.
- 43 હારુન અને તેના પુત્રો જ્યારે પણ મુલાકાત મંડપમાં અથવા પવિત્રસ્થાનમાંની વેદી પાસે જાય, ત્યારે તેઓ હંમેશા બાંધિયા પહેરે, જેથી તેઓ દોષમાં ન પડે અને તેઓ મૃત્યુ ન પામે. હારુન અને તેના વંશજો માંટે આ કાયમી કાનૂન સદાને માંટે છે.”

પ્રકરણ 29

- ૬ વે મૂસાને કહ્યું, “યાજ્ઞકો તરીકે હારુન અને તેના પુત્રોના સમર્પણ માંટેની દીક્ષા વિધિ આ પ્રમાણે છે.
- 2 ખોડ વિનાના બે ઘેટાં અને એક જુવાન બળદ લેવો. બેખમીર રોટલી, તેલથી મોહેલી બેખમીર ભાખરી, અને તેલ ચોપડેલી બેખમીર રોટલી લેવી. આ બધું ઘઉંના મેદાનું બનાવવું.
- 3 તેઓને ટોપલીમાં મૂકવાં અને જુવાન બળદ અને બે ઘેટાં સાથે તે લાવવું.
- 4 “ત્યારબાદ હારુન અને તેના પુત્રોને મુલાકાત મંડપમાં દ્વાર પાસે લાવીને તેમને સ્નાન કરાવ.
- 5 પછી હારુનને જામો, ભરતકામવાળો ઝભ્ભો, એફોદ, ઉરપત્ત અને કમરબંધ પહેરાવ.
- 6 અને તેના માંથા પર પાઘડી મૂકાને તેની સાથે દીક્ષાનો પવિત્ર મુગટ બાંધ.
- 7 પછી અભિષેકનું તેલ લઈ તે તું તેના માંથા પર રેડી, તેનો અભિષેક કરજે.
- 8 “ત્યારબાદ તેના પુત્રોને લાવી, તેમને ડગલા પહેરાવવા કમરે કમરબંધ બાંધવા તથા માંથે ફેંટા બાંધવા.
- 9 માંરા શાશ્વત કાનૂનનુસાર તેઓ યાજ્ઞકપદે કાયમ રહેશે. આ રીતે હારુનની અને તેના પુત્રોની યાજ્ઞકપદે પ્રતિષ્ઠા કરવાની છે.
- 10 “ત્યારબાદ બળદને મુલાકાતમંડપની આગળ લઈ આવવો. અને હારુન અને તેના પુત્રોએ તેના માંથા ઉપર હાથ મૂકવા.
- 11 પછી યહોવાની સંમુખ મુલાકાતમંડપના પ્રવેશદ્વાર આગળ બળદનો વધ કરવો.
- 12 બળદનું થોડું લોહી લઈને આંગળી વડે વેદીનાં ટોચકાંઓને લગાડવું, પછી બાકીનું બધું લોહી વેદીના પાયા આગળ રેડી દેવું.

- 13 પછી અંદરના ભાગો પર આવેલી બધીજ ચરખી લેવી, પિતાશય અને બે મૂત્રપિંડની ઉપર આવેલી ચરખી પણ લઈ લેવી અને વેદી પર તેનું દહન કરવું.
- 14 પરંતુ બળદના માંસને, ચામડીને અને તેના અંદરના અવયવોને છાવણીની બહાર અગ્નિથી બાળી મૂકવાં. તે પાપાર્થાર્પણ છે.
- 15 “ત્યારબાદ એક ઘેટો લેવો. હારુને અને તેના પુત્રોએ તેના માંથ પર હાથ મૂકવા.
- 16 પછી એ ઘેટાનો વધ કરીને, તેનું લોહી લઈને વેદીની ચારે બાજુએ છાંટવું.
- 17 પછી તે ઘેટાને કાપીને કકડા કરવા. અને તેનાં આંતરડાં તથા પગ ધોઈ નાખવાં અને પછી તેઓને માંથા અને શરીરના બીજા અવયવો સાથે મૂકવાં.
- 18 પછી આખા ઘેટાનું વેદી પર દહન કરવું એ યજ્ઞવાલ્કા માંનમાં આપેલ દહનાર્પણ છે. એની સુવાસથી હું પ્રસન્ન થાઉં છું, એ માંરા માંનમાં કરેલો હોમયજ્ઞ છે.
- 19 “હવે પછી બીજો ઘેટો લેવો. હારુને અને તેના પુત્રોએ તેના માંથા પર હાથ મૂકવા.
- 20 પછી તે ઘેટાનો વધ કરીને તેનું થોડું લોહી લઈને હારુન અને તેના પુત્રોના જમણા કાનની બૂટને, જમણા હાથના અંગૂઠાને તથા જમણા પગના અંગૂઠાને લગાડવું.
- 21 ત્યારબાદ બાકીનું લોહી વેદીની ચારે બાજુ છાંટી દેવું, વેદી ઉપરના લોહીમાંથી થોડું લોહી અને અભિષેકનું તેલ લઈ હારુન અને તેનાં વસ્ત્રો પર તથા તેના પુત્રો અને તેમનાં વસ્ત્રો પર છાંટવું એટલે આમ તેઓ તથા તેઓનાં વસ્ત્રો યજ્ઞવાલ્કાને અર્થે પવિત્ર ગણાશે.
- 22 “પછી ઘેટાના ચરખીવાળા ભાગ લેવા; તેની પૂંછડી, અંદરના અવયવો પરની ચરખી, કાળજા પરની ચરખી, ચરખી સાથે જ મૂત્રપિંડો અને જમણી જાંઘ. કારણ કે હારુન અને તેના દીકરાઓની દીક્ષા માટેનો આ ઘેટો છે.
- 23 યજ્ઞવાલ્કા આગળના બેખમીર રોટલીના ટોપલામાંથી એક રોટલી, એક મોવણવાળી ભાખરી અને એક તેલ ચોપડેલી રોટલી લેવી.
- 24 એ બધું હારુનના અને તેના પુત્રોના હાથ પર મૂકવું અને એના વડે યજ્ઞવાલ્કાની ઉપાસના કરવી.
- 25 પછી તેઓના હાથમાંથી તું તે લે અને યજ્ઞવાલ્કા સમક્ષ દહનાર્પણ તરીકે વેદી પર તેનું દહન કરવું. એની સુવાસથી હું પ્રસન્ન છું. એ માંરા માંનમાં કરેલું દહનાર્પણ છે.
- 26 “પછી હારુનની દીક્ષા માટે વપરાયેલા ઘેટાની છાતી લઈને તેના વડે યજ્ઞવાલ્કાની ઉપાસના કરવી પછી એ તારો હિસ્સો ગણાશે.
- 27 હારુન અને તેના પુત્રોની દીક્ષા માટે વપરાયેલા, જેના વડે ઉપાસના કરી છે તે, અને ભેટ ધરાવેલી છાતી અને જાંઘ તારે યાજ્ઞકો માટે અલગ રાખવાં.
- 28 માંરા શાશ્વત નિયમાનુસાર એ હારુનને અને તેના પુત્રોને ઘસ્ટાએલીઓ તરફથી મળવો જોઈતો હિસ્સો છે; કારણ કે ઘસ્ટાએલીઓએ શાંત્યર્પણમાંથી યજ્ઞવાલ્કાને ધરાવેલી એ ભેટ છે.
- 29 “હારુનનાં આ પવિત્ર વસ્ત્રો સાચવી રાખવાં. હારુનના મૃત્યુ બાદ તેના પુત્રોને વારસામાં મળે. પેઢી દર પેઢી તેઓ તેમની પોતાની અભિષેકની દીક્ષા વિધિ વખતે તે પહેરે.
- 30 હારુન પછી જે કોઈ મુખ્ય યાજ્ઞક થાય તે મુલાકાત મંડપમાં અને પવિત્રસ્થાનમાં સેવા શરૂ કરે તે અગાઉ સાત દિવસ સુધી આ વસ્ત્રો ધારણ કરે.
- 31 “દીક્ષા માટે અર્પણ કરાયેલ ઘેટાનું માંસ લઈને કોઈ પવિત્રસ્થાને તેને બાફવું;
- 32 ત્યારબાદ હારુન અને તેના પુત્રોએ મુલાકાતમંડપમાં પ્રવેશદ્વાર આગળ એ ઘેટાનું માંસ અને ટોપલામાંની રોટલીનું ભોજન કરવું.
- 33 તેમની દીક્ષાવિધિ વખતે તેમની પ્રાયશ્ચિત વિધિ માટે ઉપયોગમાં લેવાયેલ પદાર્થો જ ખાવા; યાજ્ઞકો સિવાય અન્ય કોઈ પણ વ્યક્તિએ તે ખાવા નહિ. કારણ એ પવિત્ર છે.
- 34 સવાર સુધી જો માંસ કે રોટલીમાંથી કાંઈ વધે તો તેને અગ્નિમાં બાળી મૂકવું, ખાવું નહિ, કારણ એ પવિત્ર છે.
- 35 “હારુન અને તેના પુત્રોને બાબતમાં મે આજ્ઞા કરી છે તે મુજબ જ કરવું. એમની દીક્ષાની વિધિ સાત દિવસ ચલાવવી.
- 36 દરરોજ પ્રાયશ્ચિત વિધિ માટે એક બળદનું બલિદાન આપવું. વેદી ઉપર પ્રાયશ્ચિતવિધિ કરવાથી તું એને પાપમુક્ત કરશે. ત્યાર પછી તારે વેદી પર તેલનો અભિષેક કરી અને પવિત્ર બનાવવી.
- 37 સાત દિવસ સુધી વેદીને શુદ્ધ અને પવિત્ર બનાવવી. ત્યાર બાદ વેદી સંપૂર્ણપણે અત્યંત પવિત્ર બનશે, એના પછી વેદી

જ અત્યંત પવિત્ર બનશે. અને જો કોઈ તેના સંપર્કમાં આવશે તે પવિત્ર બની જશે.

38 “તારે વેદી પર આટલી બધી ચઢાવવી: પ્રતિદિન કાયમને માટે એક વર્ષની ઉંમરના બે હલવાન અર્પણ કરવાં.

39 એક સવારે અને બીજું સાંજે.

40 પ્રથમ ઘેટા સાથે તમારે એક કિલો શુદ્ધ તેલમાં મોઢેલો એક કિલો ગ્રીણો ઘઉંનો લોટ તેમજ પેચાર્પણ તરીકે એક લીટર દ્વાદારસ અર્પણ કરવું.

41 સાંજે અર્પણ થતા હલવાનની સાથે સવારની જેમ ગ્રીણા ઘઉંનાં લોટનું અને દ્વાદારસનું અર્પણ કર. દેવની સમક્ષ તે સુવાસિત અર્પણ અને અગ્નિમાં થયેલ અર્પણ લેખાશે. એ ચઢાની સુવાસથી હું પ્રસન્ન થાઉં છું.

42 “આ દહનાર્પણ મુલાકાતમંડપના પ્રવેશદ્વાર આગળ માંડી નજર સમક્ષ નિયમિત પેઢી-દર પેઢી આપવાની છે.

43 હું ત્યાં જ તમને મળીશ; અને ત્યાં જ હું ઘરરાએલીઓને પણ મળીશ. અને મારા મહિમાંથી એ સ્થાન પવિત્ર થઈ જશે.

44 “હા, હું મુલાકાતમંડપને, વેદીને અને ચાજકો તરીકે મારા સેવકો હારુન તથા તેના પુત્રોને પવિત્ર કરીશ.

45 અને હું ઘરરાએલના લોકો મધ્યે નિવાસ કરીશ અને તેમનો દેવ થઈશ.

46 તેઓને ખાતરી થશે કે તેમની વચ્ચે રહેવા માટે તેમને મિસરમાંથી બહાર લાવનાર હું યહોવા તેઓનો દેવ છું.”

ખરુણ 30

૬ વે મૂસાને કહ્યું, “ધૂપદાની માટે તારે એક વેદી બનાવવી. એ બાવળના લાકડાની બનાવવી.

2 તે એક હાથ ઊંચી અને એક હાથ સમચોરસ બનાવવી અને વેદીના લાકડામાંથી જ કોતરીને તેનાં શિંગ બનાવવા, શિંગ જુદા બનાવીને વેદી પર જોડવા નહિ. તે વેદી સાથે એક નંગ હોવું જોઈએ.

3 વેદીનો ઉપરનો ભાગ, બાજુઓ અને શિંગ શુદ્ધ સોનાથી મઢી લેવો અને આખી વેદીની ચારે બાજુ સોનાની કિનારી બનાવવી.

4 એની બે સામસામી બાજુઓએ કિનારીની નીચે ઉપાડવાના દાંડા ભેરવવા માટે સોનાનાં બખ્ખે કડાં મૂકવાં.

5 એ બે દાંડા બાવળના લાકડાના બનાવવા અને સોનાથી મઢાવવા.

6 દશ આજ્ઞાઓ જેમાં મૂકી છે તે સાક્ષ્યકોશ આગળના પડદા સામે એ વેદી મૂકવી ત્યાં હું તેમને દર્શન દઈશ.

7 “એ વેદી પર પ્રતિદિન સવારે દીવાબતી તૈયાર કરતી વખતે હારુને સુગંધી ધૂપ કરવો.

8 અને રોજ સાંજે તે દીવાઓ પ્રગટાવે ત્યારે યહોવાની સંમુખ ધૂપ કરવો. તારે પેઢી-દર-પેઢી કાયમ યહોવા સમક્ષ ધૂપ કરવો,

9 તારે એ વેદી પર નિષિદ્ધ ધૂપ કરવો નહિ, કે દહનાર્પણ કે ખાધાર્પણ કે પેચાર્પણ અર્પણ કરવાં નહિ.

10 “વર્ષમાં એક વાર હારુને પ્રાયશ્ચિતને માટે પાપાર્થાર્પણનું રક્ત લઈને શિંગ ઉપર લગાડી વેદીને પવિત્ર કરવાની છે. પેઢી-દર-પેઢી નિયમિત રીતે આ વાર્ષિક વિધિનું પાલન કરવું, કારણ કે આ વેદી યહોવાની પરમપવિત્ર વેદી છે.

11 યહોવાએ મૂસાને કહ્યું,

12 “તું જ્યારે ઘરરાએલીઓની વસ્તીગણતરી કરે ત્યારે જે પુરુષોનું નામ નોંધાય તેણે જ પોતાના જીવન માટે યહોવા સમક્ષ ખંડણી ભરવી, જેથી તું ગણતરી કરે ત્યારે લોકો પર કોઈ આફત ન આવે.

13 વસ્તીગણતરીમાં નોંધાયેલા દરેક માંણસો ખંડણી પેટે અડધો શેકેલ યહોવાને અર્પણ તરીકે આપવો. (એટલે અધિકૃત માંત્રામાં અડધો શેકેલ જે 20 ગેરાહનું વજન હોય છે).

14 વસ્તીગણતરીમાં નોંધાયેલા વીસ વરસના કે તેથી વધુ ઉંમરના દરેક માંણસે આ જકાત આપવી.

15 મને તમારા જીવનના બદલામાં આ જકાત આપતી વખતે ધનવાને વધારે કે ગરીબે ઓછું આપવાનું નથી.

16 ઘરરાએલીઓ પાસેથી મળેલાં જીવનના બદલામાં ચૂકવાતાં પ્રાયશ્ચિતના નાણાં મુલાકાતમંડપની સેવામાં ખર્ચવાં. આ અર્પણ યહોવાને ઘરરાએલી લોકોની યાદ અને તેમના જીવનની કિંમત તરીકે આવશે.”

17 યહોવાએ મૂસાને કહ્યું,

18 ‘હાથપગ ધોવા તારે કાંસાની ઘોડીવાળી એક કાંસાની ફૂડી બનાવવી, અને તેને વેદી અને મુલાકાતમંડપની વચ્ચે મૂકી તેમાં પાણી ભરવું.

19 હારુને અને તેના પુત્રોએ હાથપગ ધોવામાં એ પાણીનો ઉપયોગ કરવો.

- 20 જો તેમણે એ પાણીથી હાથપગ ધોયા હશે તો તેઓ મુલાકાતમંડપમાં સેવા કરવા જશે અથવા બલિ ચઢાવવા વેદી પાસે જશે ત્યારે તેઓ મૃત્યુ પામશે નહિ.
- 21 તેઓ મૃત્યુ ન પામે તેટલા માટે તેમણે અચૂક હાથપગ ધોવા. આ શાશ્વત કાનૂન તેમણે અને તેમના વંશજોએ પેઢી દર પેઢી પાળવાનો છે. હારુન અને તેના પુત્રો માટે આ સૂચનાઓ છે.”
- 22 પછી યહોવાએ મૂસાને કહ્યું,
- 23 “શ્રેષ્ઠ ગુણવત્તાવાળી સુગંધીઓ લેવી, 12 પૌંડ ચોખ્ખો બોળ, 6૦૬ સુગંધીદાર તજ, 6 પૌંડ સંગંધીદાર બરુ
- 24 અને 12 પૌંડ દાલચીનીએ બધું પવિત્રસ્થાનના વજન પ્રમાણે લેવું. અને એક ગેલન જૈતૂનનું તેલ લેવું.
- 25 “નિષ્ણાંત સુગંધીઓ બનાવનારાઓ પાસે આ સર્વ પદાર્થોનું મિશ્રણ કરીને અભિષેકનું તેલ તૈયાર કરાવવું.”
- 26 યહોવાએ કહ્યું, “તારે મુલાકાતમંડપને, કરારકોશનો,
- 27 બાજઠ અને તેની બધી સામગ્રીઓનો, દીવીનો અને તેનાં સાધનોનો, ધૂપની વેદીનો,
- 28 દહનાર્પણની વેદીનો અને તેનાં સાધનોનો તથા ઘોડી સહિત હાથપગ ધોવાની કૂંડીનો અભિષેક કરવો.
- 29 આ પ્રમાણે આ બધી વસ્તુઓની શુદ્ધિ કરવી એટલે તે બધી પરમપવિત્ર બની જશે. અને જે કોઈ તેમને અડકે તે પવિત્ર થઈ જશે.
- 30 “ત્યાર પછી તારે હારુનને અને તેના પુત્રોને અભિષેક કરી માંડા યાજ્ઞો તરીકે દીક્ષા આપવી.
- 31 તારે ઇસ્ત્રાએલીઓને કહેવું, “તમારે પેઢી દર પેઢી આ અભિષેકના તેલના પવિત્રતા સાચવી રાખવી.
- 32 સામાન્ય માંદાઓને શરીરે એ ન લગાડવું. અને એ નુસખા પ્રમાણે બીજું તેલ બનાવવું નહિ એ પવિત્ર છે અને તમારે એને પવિત્ર ગણીને ચાલવાનું છે.
- 33 જે કોઈ આ સુગંધીઓનું મિશ્રણ કરી આવું તેલ બનાવે અથવા જે યાજ્ઞક નથી તેવી કોઈ વ્યક્તિ ઉપર તે રેડે તેને સમાંજમાંથી જુદો કરવામાં આવે.”
- 34 યહોવાએ મૂસાને ધૂપ બનાવવા માટે આ સૂચનાઓ આપી:
- 35 “તારે રાજન, કેરબા, શિલારસ, અને શુદ્ધ લોબાન સરખે ભાગે લઈ તે મિશ્રણમાંથી સુગંધી ધૂપ બનાવવો, તેને સરેયો બનાવે તેવીજ રીતે બનાવવો. એ ધૂપને શુદ્ધ અને પવિત્ર રાખવા તેમાં મીઠું મેળવવું.
- 36 એમાંથી થોડો ઝીણો ખાંડીને તેનો ઉપયોગ મુલાકાતમંડપમાં કરારકોશ આગળ, જ્યાં હું તને દર્શન આપવાનો છું ત્યાં કરવો. તમારે આ ધૂપને અત્યંત પવિત્ર સમજવાનો છે.
- 37 આ નુસખા પ્રમાણેનો ધૂપ તમારે પોતાના ઉપયોગ માટે બનાવવાનો નથી. તમારે એને માંડે માંડે જ અલગ રાખેલી પવિત્રવસ્તુ ગણવી.
- 38 જો કોઈ પોતાના ઉપયોગ માટે તે બનાવે, તો તેનો યહોવાના સમાંજમાંથી બહિષ્કાર કરવો.”

પ્રકરણ 31

વળી યહોવાએ મૂસાને કહ્યું,

- 2 “જુઓ, મેં યહૂદાના કુળસમૂહના હૂરના પુત્ર ઉરીના દીકરા બસાલએલને ખાસ પસંદ કર્યો છે.
- 3 મેં તેનામાં દૈવી શક્તિભરી દીધી છે અને તેને દરેક પ્રકારની કારીગરીમાં કુશળતા, સમજદારી, અને પુષ્કળ જ્ઞાન અને હોશિયારી આપી છે.
- 4 મેં તેને નવી નવી ભાતો ઉપજાવી કાઢવામાં સોનાચાંદીને કાંસાની વસ્તુઓ બનાવવામાં,
- 5 રત્નોને પહેલ પાડવામાં, લાકડામાં કોતરણી કરવામાં તથા બધી જાતના નકશીકામ કરવામાં કુશળ બનાવ્યો છે.
- 6 વળી તેની સાથે કામ કરવા માટે મેં દાનના કુળસમૂહના અહીં સામાંબના પુત્ર આહોલીઆબને પસંદ કર્યો છે, તથા બીજા બધા કુશળ કારીગરોને પણ મેં કુશળતા આપી છે. જેથી તેઓ મેં તને જે જણાવ્યું તે બધી વસ્તુઓ બનાવી શકે:
- 7 મુલાકાત મંડપ, કરારકોશ, તેનું ઢાંકણ, મંડપનું બધું રાચરચીલું;
- 8 બાજઠ અને તેનાં સાધનો, શુદ્ધ સોનાની દીવી અને તેનાં સાધનો, ધૂપ કરવાની વેદી,
- 9 દહનાર્પણની વેદી અને તેનાં બધાં સાધનો, હાથપગ ધોવાની કૂંડી અને તેની ઘોડી.
- 10 યાજ્ઞક હારુન અને તેના પુત્રો માટે સેવા સમયે પહેરવાનાં પવિત્ર પોષાક,

11 અભિષેક માટેનું તેલ અને પવિત્રસ્થાનક માટેનો સુગંધીદાર ધૂપ.તેમણે આ બધી જ સામગ્રી મેં જણાવ્યું છે તે પ્રમાણે બરાબર બનાવવી.”

12 યહોવાએ મૂસાને કહ્યું,

13 “ઘરરાએલના લોકોને કહે, ‘સાબ્બાથ’ દિને વિશ્રામ કરે. કારણ કે ‘સાબ્બાથ’ માંરી અને તમાંરી વચ્ચે બધી પેઢીઓ માટે નિશાની છે. એ તમને યાદ આપશે કે મેં તમને માંરી ખાસ પ્રજા તરીકે બનાવ્યા છે.

14 “આથી તમારે વિશ્રામવારનું પાલન કરવાનું છે, કારણ કે તમાંરા માટે એ પવિત્ર દિવસ છે, જે કોઈ એની પવિત્રતાનો ભંગ કરે, તેને મોતની સજા કરવી જે કોઈ વિશ્રામવારે કામ કરે તેનો સમાંજમાંથી બહિષ્કાર કરજો.

15 તમને છ દિવસ કામ કરવાની છૂટ છે, પણ સાતમે દિવસ સંપૂર્ણ વિશ્રામનો દિવસ છે, એ મને સમર્પિત થયેલો પવિત્ર દિવસ છે. જે કોઈ તે દિવસે કામ કરે તેને મોતની સજા કરવી.

16 ઘરરાએલના લોકોએ માંરી અને તેમની વચ્ચેના કરારની સ્મૃતિ તરીકે વિશ્રામવાર પેઢી દર પેઢી પાળવાનો છે. કારણ કે,

17 સાબ્બાથ માંરી અને ઘરરાએલી લોકોની વચ્ચે હમેશની નિશાની રહેશે, કેમકે મેં, યહોવાએ છ દિવસ સુધી આકાશ અને પૃથ્વીની રચના કરી અને સાતમે દિવસે મેં કામ બંધ કર્યું અને વિશ્રામ કર્યો.

18 સિનાઈના પર્વત ઉપર મૂસા સાથેનો વાર્તાલાપ પૂર્ણ કરીને યહોવાએ તેને બે સ્માંરક તકતીઓ અર્પણ કરી; એ પથ્થરની તકતીઓ દેવની આંગળી વડે લખાયેલ દશ આજ્ઞાઓવાળી હતી.

પ્રકરણ 32

મૂસાને પર્વત પરથી આવવામાં વિલંબ થતો જોઈને લોકોએ હારુન પાસે ભેગા થઈને કહ્યું, “ચાલ, અમને દોરવણી આપવા માટે દેવ બનાવ. કારણ કે મિસરમાંથી અમને અહીં લઈ આવનાર મૂસા હવે અદ્વચ્ચ થઈ ગયો છે; તેનું શું થયું એની અમને ખબર પડતી નથી.”

2 એટલે હારુને તેમને કહ્યું, “તમાંરી પત્નીઓ અને પુત્રપુત્રીઓના કાનમાંથી સોનાની કડીઓ કાઢી માંરી પાસે લાવો.”

3 તેથી તેઓએ પુરુષો; સ્ત્રીઓ, છોકરાઓ અને છોકરીઓએ તેમ કર્યું.

4 હારુને કડીઓ લઈને તે ઓગાળી અને ધાતુના બીબામાં ઢાળીને એક વાછરડાંની મૂર્તિ બનાવી એટલે લોકો બોલી ઊઠ્યા, “ઘરરાએલીઓ! આ રહ્યા તમાંરા દેવ, જે તમને મિસર દેશમાંથી બહાર લઈ આવ્યા હતા.”

5 હારુને જોયું કે લોકો બહુ આનંદમાં આવી ગયા છે, તેથી તેની આગળ હારુને વેદી બાંધી અને એવી જાહેરાત કરી કે, “આવતી કાલે યહોવાના માંનમાં ઉત્સવ થશે.”

6 બીજે દિવસે સવારમાં વહેલા ઊઠીને લોકોએ દહનાર્પણો અને શાંત્યર્પણો ચઢાવ્યાં અને ત્યાર પછી તેઓએ ખાધું પીધું અને મોજમજા કરવા લાગ્યા.

7 પછી યહોવાએ મૂસાને કહ્યું, “તરત નીચે જા, કારણ, તારા લોકો, જેમને તું મિસરમાંથી બહાર લઈ આવ્યો છે, તેઓ એ ભયંકર પાપ કર્યું છે.

8 મેં તેમને જે માંગે ચાલવાની આજ્ઞા કરી હતી તેનાથી આટલા વહેલા તેઓ ફરી ગયા છે. તેમણે પોતાના માટે એક વાછરડાની મૂર્તિ બનાવી છે અને તેને પગે લાગીને તેને ભોગ ધરાવીને એમ બોલ્યા છે કે, ‘હે ઘરરાએલના પુત્રો, આ રહ્યા તમાંરા દેવ, જે તમને લોકોને મિસરમાંથી બહાર લઈ આવ્યા હતા.’

9 પછી યહોવાએ કહ્યું, “મને ખબર પડી છે કે આ લોકો કેટલા બધા હઠીલા અને બળવાખોર છે.

10 એટલે હવે તમે મને અટકાવશો નહિ, એમના પર માંરો કરોધ ભભૂકી ઊઠ્યો છે અને હું તેમનો નાશ કરીશ, અને તેઓના સ્થાને હે મૂસા, હું તમાંરામાંથી મહાન પ્રજા પેદા કરીશ.”

11 પરંતુ મૂસાએ યહોવા દેવને વિનંતી કરી કે તે તેમ ન કરે; તેણે આજીજી કરીને કહ્યું, “હે દેવ યહોવા, શા માટે તારે તારા આ લોકો ઉપર કરોધ કરવો જોઈએ? તું તો એ લોકોને તારા બાહુના અપૂર્વ સાર્મથ્યથી મિસરમાંથી બહાર લાવ્યો હતો;

12 શું તમે એમ ઈચ્છો છો કે મિસરવાસીઓ કહે, ‘દેવ તેઓને ફસાવીને પર્વતો મધ્યે લઈ ગયા છે, જેથી તે તેઓનો સંહાર કરે, અને પૃથ્વીની સપાટી પરથી સદંતર સમાંપ્ત કરે?’ તમાંરા કરોધને ઠંડો પાડો અને તમાંરા લોકોનું ખોટું કરવાનું છોડી દો.

13 તમાંરા સેવકો, ઈબ્રાહિમ, ઈસહાક અને ઘરરાએલને આપેલું તમાંરું વચન યાદ કરો. અને તમે વચન કહ્યું હતું, ‘આકાશના તારા જેટલા હું તારા સંતાન વધારીશ. અને તારા વંશજોને જે દેશ આપવાનું મેં વચન આપ્યું છે તે સમગ્ર દેશ હું તેઓને આપીશ, તેઓનો સદાનો વારસો થશે. અને તેઓ સદાસર્વદા તેના વારસદાર બનશે.”

- 14 તેથી યહોવાએ પોતાના લોકોનું ખોટું કરવાનો જે વિચાર કર્યો હતો તે જતો કર્યો.
- 15 પછી મૂસા પાછો ફરીને કરારની બંને તકતીઓ હાથમાં લઈને પર્વત પરથી નીચે ઊતર્યો. તકતીઓની બંને બાજુએ દશ આજ્ઞાઓ લખેલી હતી.
- 16 તે તકતીઓ દેવે બનાવેલી હતી અને તેના ઉપરનું લખાણ પણ દેવે કોતરીને લખેલું હતું.
- 17 નીચે તળેટીમાં લોકોની બૂમાંબૂમનો અવાજ સાંભળીને યહોશુઆએ મૂસાને કહ્યું, “એવું લાગે છે કે એ લોકો યુદ્ધની તૈયારી કરી રહ્યા હોય!”
- 18 પણ મૂસાએ કહ્યું, “આ કોઈ વિજયનો નાદ નથી તેમ પરાજયનો પોકાર પણ નથી. આ તો ગાવાનો અવાજ સંભળાય છે.”
- 19 જ્યારે તેઓ છાવણી પાસે આવ્યા ત્યારે મૂસાએ વાછરડું અને નાચગાન જોયાં, મૂસાનો કરોધ ભભૂકી ઊઠ્યો અને તેણે પર્વતની તળેટીમાં હાથમાંની તકતીઓ નીચે પછાડીને ચૂરેચૂરા કરી નાખ્યા.
- 20 પછી તે લોકોએ જે વાછરડું બનાવ્યું હતું તે લઈને તેણે અગ્નિમાં ઓગળાવી નાખ્યું. પછી તેનો વાટીને ભૂકો કરી નાખ્યો અને તે પાણીમાં ભભરાવી ઘસરાએલીઓને પાઈ દીધો.
- 21 પછી હારુન તરફ ફરીને તેણે કહ્યું, “આ લોકોએ તમારું શું બગાડ્યું છે કે તમે એ લોકોને આવા મોટા પાપમાં નાખ્યા?”
- 22 હારુને કહ્યું, “ગુસ્સે ના થાઓ, ભાઈ એ લોકો કેવા દુષ્ટ સ્વભાવના છે, તે તમે સારી રીતે જાણો છે.
- 23 એ લોકોએ મને કહ્યું, ‘અમને દોરવણી આપવા માટે દેવો બનાવી આપો, કારણ કે અમને મિસર દેશમાંથી બહાર લાવનાર મૂસાનું શું થયું એની અમને ખબર પડતી નથી.’
- 24 એટલે મેં તેમને કહ્યું, ‘તમારામાંથી જેમની પાસે સોનાનાં ઘરેણાં હોય તે ઉતારી નાખો.’ તેમણે મને આપ્યાં અને મેં તે અગ્નિમાં નાખ્યાં અને આ વાછરડું બહાર નીકળી આવ્યું.”
- 25 મૂસાએ જોયું કે હારુને લોકો પરનો પોતાનો કાબૂ જવા દીધો અને પરિણામે તેઓ જંગલીપણું કરતા હતા, અને તેઓના બધા દુશ્મનો તેઓને મૂર્ખની જેમ જોતા હતા.
- 26 છાવણીના પ્તવેશદ્વાર આગળ ઊભા રહીને તેણે મોટા અવાજે પોકાર કર્યો. “યહોવાના પક્ષમાં હોય તે માંરી પાસે આવે.” એટલે બધા લેવીઓ તેની પાસે ભેગા થઈ ગયા.
- 27 તેણે તેઓને કહ્યું, “ઘસરાએલના દેવ યહોવાની આજ્ઞા છે: ‘તમે બધા પોતપોતાની તરવાર લઈને સજ્જ થઈ જાઓ, છાવણીમાં બધે ફરી વળો, અને તમારા ભાઈઓ, ભિત્તો અને પડોશીઓને માંરી નાખો.”
- 28 લેવીઓએ મૂસાના કહ્યા પ્રમાણે કર્યું અને લગભગ 3000 લોકો તે દિવસે કપાઈ ગયા.
- 29 પછી મૂસાએ કહ્યું, “આજે તમને યહોવાની દીક્ષા મળી છે, કારણ તમે પોતાના પુત્રની અને ભાઈની વિરુદ્ધ પડીને આશીર્વાદને પાત્ર બન્યા છો.”
- 30 બીજે દિવસે મૂસાએ લોકોને કહ્યું, “તમે મહાપાપ કર્યું છે: અત્યારે હું યહોવા પાસે જાઉં છું; કદાચ હું તમારા પાપની માંફી મેળવી શકું.”
- 31 આમ કહીને મૂસાએ ફરી યહોવા પાસે જઈને કહ્યું, “દિલગીરી વ્યક્ત કરું છું! આ લોકોએ મોટું પાપ કર્યું છે! એમણે પોતાને માટે સોનાના દેવ બનાવ્યા છે.
- 32 તમે જો એમને માંફ કરતા હો તો માંફ કરો. નહિ તો તમારા ચોપડામાંથી માંરું નામ ભૂંસી નાખો.”
- 33 પરંતુ યહોવાએ મૂસાને જવાબ આપ્યો, “નહિ, જે લોકોએ માંરી વિરુદ્ધ જઈને પાપ કર્યું છે તેમનું જ નામ હું માંરા ચોપડામાંથી ભૂંસી નાખીશ.
- 34 પણ હવે તું જા, અને મેં તને કહ્યું છે તે જગ્યાએ આ લોકોને દોરી જા. માંરો દેવદૂત તમારી આગળ આગળ ચાલશે, પણ એક દિવસ એવો આવશે જ્યારે હું તેમને તેમના પાપની સજા કરીશ.”
- 35 આમ, હારુને બનાવેલા વાછરડાની ઉપાસના કરવા બદલ યહોવાએ લોકોને આકરી સજા કરી.

ય હોવાએ મૂસાને કહ્યું, “તું અહીંથી નીકળીને જે લોકોને તું મિસર દેશમાંથી બહાર લઈ આવ્યો છે, તેઓને ઈબ્રાહિમ, ઈસહાક અને યાકૂબને જે દેશનું વચન આપ્યું છે ત્યાં દોરી જા, કેમ કે મેં વચન આપેલું છે કે, આ દેશ હું તમારા વંશજોને આપીશ.

2 હું તારી આગળ માંરા એક દેવદૂતને મોકલીશ અને કનાનીઓ, અમોરીઓ, હિતીઓ, પરીઝીઓ, હિવીઓ અને યબૂસીઓને હાંકી કાઢીશ.

3 હું દૂધ અને મધની જ્યાં રેલછેલ છે એવા દેશમાં તમને લઈ જઈશ, પણ હું તમારી સાથે નહિ આવું, કારણ કે તમે લોકો હઠીલા છો અને કદાચ હું તમારો રસ્તામાં જ સંહાર કરી નાખું.”

4 લોકોએ જ્યારે આ કહોર શબ્દો સાંભળ્યા ત્યારે તેઓએ શોક કર્યો અને કોઈએ પોતાના શરીર ઉપર દાગીના પહેચાં નહિ.

5 યહોવાએ મૂસાને કહ્યું, “ઈસ્ત્રાએલના લોકોને કહે કે, ‘તમે લોકો હઠીલા છો, જો હું તમારી સાથે થોડી ઘડીવાર પણ આવું તો તમારો સંહાર કરી નાખું. એટલે તમે તમારાં દાગીના, ઘરેણાં ઉતારી નાખો, જ્યારે હું વિચારીશ કે માંરે તમારી સાથે શું કરવું?’”

6 તેથી ઈસ્ત્રાએલીઓએ પોતાનાં ઘરેણાં ઉતારી નાખ્યાં અને હોરેબ પર્વત છોડ્યા પછી ફરી પહેચાં નહિ.

7 મૂસા હંમેશા ઇલાવીની બહાર દૂર માંડવો ઊભો કરતો હતો અને જે કોઈને યહોવાની ઈચ્છા જાણવી હોય તે ઇલાવી બહાર “મૂલાકાતમંડપમાં” જતો. જે મૂસાએ ઇલાવી બહાર ઊભો કર્યો હતો.

8 મૂસા જ્યારે જ્યારે મૂલાકાતમંડપમાં જતો ત્યારે ત્યારે બધા લોકો ઊઠીને પોતપોતાના તંબુના દરવાજા આગળ ઊભા રહીને, મૂસા મૂલાકાતમંડપમાં દાખલ થાય ત્યાંસુધી તેને જોઈ રહેતા.

9 મૂસા જ્યારે માંડવા પ્રવેશ કરતો એટલે વાદળનો થંભ નીચે ઊતરી માંડવાના દરવાજા આગળ ઊભો રહેતો અને યહોવા મૂસા સાથે વાત કરતા.

10 વાદળના થંભને દેવ દરવાજા આગળ જોતાં જ દરેક માંણસ પોતપોતાના માંડવાના દરવાજા આગળ ભજન કરતા.

11 યહોવા મૂસા સાથે એક માંણસ બીજા માંણસ સાથે વાત કરે એ રીતે મોઢામોઢ વાત કરતા. ત્યાર પછી મૂસા પાછો ઇલાવીમાં આવતો. તેનો નવચુવાન સેવક નૂનનો પુત્ર યહોશુઆ કદી તંબુમાંથી બહાર નીકળતો નહિ.

12 મૂસાએ યહોવાને કહ્યું, “તમે મને આ લોકોને લઈ જવાનું તો કહ્યું પણ તમે એ મને ન કહ્યું કે, તમે માંરી સાથે કોને મોકલવાના છો, તમે મને એમ પણ કહ્યું કે, ‘હું તને નામથી ઓળખું છું અને તારાથી પ્રસન્ન છું.’”

13 જો ખરેખર મેં તમને પ્રસન્ન કર્યા હોય, તો મને તમારા માંગો શીખવાડો. માંરે તમને ઓળખવા છે. તો હું તમને પ્રસન્ન કરતો રહું. વળી, યાદ રાખજે કે આ લોકો તો તમારી જ પ્રજા છે.”

14 યહોવાએ જવાબ આપ્યો, “હું પોતે તારી સાથે જઈશ અને તને માંગદર્શન આપીશ.”

15 કેમ કે મૂસાએ કહ્યું હતું, “તમે જો માંરી સાથે ન આવવાના હો તો અમને અહીંથી આગળ મોકલશો નહિ;

16 અને તમે અમાંરી સાથે આવો એ સિવાય બીજું કંઈ રીતે જાણી શકાય કે તમે અમાંરા પર પ્રસન્ન છો? તમે અમાંરી સાથે આવો તો જ અમે, તમાંરા લોકો અને હું પૃથ્વી પરના બીજા બધા લોકો કરતાં જુદા તરી આવીશું.”

17 જવાબમાં યહોવાએ મૂસાને કહ્યું હતું, “હા, તેં જે માંગ્યું છે તે હું ચોક્કસ આપીશ. કારણ કે હું તારા પર પ્રસન્ન છું અને તને બહુ સારી રીતે જાણું છું.”

18 મૂસાએ વિનંતી કરી, “મને તમાંરા ગૌરવના દર્શન કરાવો.”

19 યહોવાએ કહ્યું, “હું માંરી સંપૂર્ણ ભલમનસાઈ તને દેખાડીશ, અને તારી સમક્ષ માંરું નામ ‘યહોવા દેવ’ તરીકે જાહેર કરીશ. હું જેને પસંદ કરીશ એ લોકો પર દયા અને કરુણા વરસાવીશ.”

20 વધુમાં તેમણે કહ્યું, “પણ માંરું મુખ તું જોઈ શકીશ નહિ, કારણ, કોઈ પણ માંણસ મને જોઈને જીવતો રહી શકે નહિ.

21 “તેમ છતાં માંરી બાજુમાં આ ખડક પર ઊભો રહેજે.

22 અને માંરું ગૌરવ તારી નજર આગળથી પસાર થાય ત્યારે હું તને આ ખડકની ફાટમાં મૂકી દઈશ. અને હું પોતે પસાર થઈ જાઉં ત્યાં સુધી માંરા હાથ વડે તને હું ઢાંકી દઈશ.

23 પછી હું માંરો હાથ લઈ લઈશ અને તું માંરી પીઠ જોવા પામીશ, પણ માંરું મુખ તને દેખાશે નહિ.”

યહોવાએ મૂસાને કહ્યું, “પ્રથમના જેવી જ પથ્થરની બે તકતીઓ બનાવ, અને તારા વડે ભાંગી ગયેલી તકતીઓ ઉપર જે વચનો લખેલાં હતાં તે હું તેના પર લખીશ.

૨ સવારમાં સિનાઈ પર્વત ઉપર આવવા માટે તું તૈયાર રહેજે અને સિનાઈ પર્વતના શિખર પર ચઢી ટોચ પર માંડી રાહ જોતો ઊભો રહેજે.

૩ તારી સાથે કોઈએ ઉપર આવવાનું નથી. એટલું જ નહિ, પર્વત ઉપર કોઈ માંસપેશ નજરે પણ ચઢવો જોઈએ નહિ, અથવા તે પર્વતની આસપાસ ઘેટાંબકરાં કે ઢોરડાંબર પણ ચરતાં હોવા જોઈએ નહિ.”

૪ તેથી મૂસાએ પ્રથમની તકતીઓનાં જેવી જ પથ્થરની બે તકતીઓ બનાવી અને સવારમાં તે વહેલો ઊઠ્યો અને યહોવાએ તેને કહ્યું હતું તે પ્રમાણે તેના હાથમાં તકતીઓ લઈને તે સિનાઈ પર્વત ઉપર ચઢી ગયો.

૫ પછી યહોવા મેઘસ્તંભના રૂપમાં નીચે ઊતરી આવ્યા અને તેની સાથે ઊભા રહ્યા. અને પોતાનું નામ ‘યહોવા’ જાહેર કર્યું.

૬ ત્યારબાદ યહોવા તેની આગળથી જાહેર કરતા પસાર થયા કે, “હું યહોવા છું. હું દયાળુ અને કૃપાળુ દેવ છું. કરોધ કરવામાં મંદ અને કરુણાથી ભરપૂર અને વિશ્વાસપાત્ર છું.

૭ હું યહોવા હજારો પેઢી સુધી કરુણા રાખું છું અને તેઓના પાપોની માંફી આપું છું. તેમ છતાં ગુનેગારને નિર્દોષ ઠરાવવા ના પાડું છું. અને પિતાના અધર્મની સજા તરીકે અને ચોથી પેઢી સુધી પુત્રો અને પૌત્રોને કરું છું!”

૮ મૂસાએ એકદમ ભોય પર લાંબા થઈને સાષ્ટાંગ નમસ્કાર કર્યા.

૯ તેણે કહ્યું, “હે યહોવા, તમે કહો છો કે તમે માંડા પર પ્રસન્ન છો તે જો સત્ય હોય તો કૃપા કરી અમારી સાથે આવો. આ લોકો ગમે તેટલા હઠીલા હોય તો પણ તમે અમારો અધર્મ અને અમારાં પાપ માંફ કરો અને તમારાં પોતાના લોકો તરીકે અમારો સ્વીકાર કરો.”

૧૦ યહોવાએ કહ્યું, “જુઓ, હું અત્યારે જ તમારી સાથે આ કરાર કરનાર છું. અગાઉ પૃથ્વી પર કોઈ પણ દેશમાં ન થયા હોય તેવા ચમત્કારો હું કરીશ. તારા લોકો તે જોશે કે હું, દેવ ખૂબ મહાન છું. હું જે તારા માટે અદ્ભુત કાર્યો કરીશ, તે લોકો જોશે.”

૧૧ કરારનો તારો ભાગ આ છે કે તું માંડી સર્વ આજ્ઞાઓને આધીન થા. પછી હું તમારી વચ્ચેથી અમોરી, કનાની, હિતી, પરિઝમી, હિવ્વી અને યબૂસી લોકોને હાંકી કાઢીશ.

૧૨ પણ સાવધાન રહેજે. તું જે દેશમાં જાય છે, ત્યાંના વતનીઓ સાથે કરાર કરવો નહિ, નહિતર તેઓ તને જાળમાં ફસાવશે.

૧૩ પણ યાદ રાખો, તમારે તેમની વેદીઓ તોડી પાડવાની છે, તેમના પૂજારીઓ તોડી નાખવાના છે. અને તેઓની અશેરાહ દેવીની મૂર્તિઓ ભાંગી નાખવાની છે.

૧૪ તમારે અન્ય કોઈ દેવોની પૂજા કરવી નહિ કારણ કે માંડાં નામ યહોવા છે માંડાં નામ હું એટલે કાનાહ છું-ઈર્ધાળુ દેવ.

૧૫ “એ દેશના વતનીઓ સાથે કોઈ કરાર કરવો નહિ, નહિ તો તેઓ જ્યારે પોતાના દેવોને યજ્ઞ ચઢાવે, ત્યારે કદાચ તમને બોલાવે અને તમે એ યજ્ઞ ખાઓ.

૧૬ કદાચ તમે તમારાં પુત્રોને તેમની પુત્રીઓ સાથે પરણાવો અને એ કન્યાઓ વ્યભિચારીની જેમ પોતાના દેવોની પૂજા કરે ત્યારે તમારા પુત્રોને પણ એ રસ્તે ચઢાવી દે અને પૂજા કરાવે. પછી તારા પુત્રો તેઓની પત્નીઓના દેવોની ઉપાસના કરીને માંડી વિરુદ્ધ પાપ આચરશે.

૧૭ “તેઓની મૂર્તિઓ સાથે કોઈ સંબંધ હોય નહિ, તેથી તમારે તે દેવોની મૂર્તિઓ બનાવવી નહિ.

૧૮ “મેં તમને આજ્ઞા કરી છે તે મૂજબ સાત દિવસ સુધી તમારે આબીબ મહિનામાં નક્કી કરેલ સમયે ખમીર વગરની રોટલી ખાવી. અને તમારે ખમીર વગરની રોટલીનો ઉત્સવ પાળવો; કારણ કે આબીબ મહિનામાં તમે મિસર દેશમાંથી બહાર નીકળ્યા હતા.

૧૯ “બધાં પ્રથમ પ્રસવનાં સંતાન માંડાં છે; તમારાં પશુઓનાં બધા પહેલા વેતરના નર માંડાં છે, પછી એ ગાયનો હોય કે બકરીનો હોય.

૨૦ જો તમે ગધેડાના પ્રથમ બચ્ચાંને રાખવા માંગતા હોય તો તેને બદલે હલવાન આપીને તેને ખરીદી શકાય. જો તું તેને ખંડી લેવા ના ઈચ્છતો હોય તો તેની ડોક ભાંગી નાખવી, અને તારા બધા જ પ્રથમજનિત પુત્રોને તારે ખંડી લેવાના છે. ભેટ લાવ્યા વિના કોઈએ માંડી સમક્ષ ખાલી હાથે આવવું નહિ.

૨૧ “છ દિવસ તમારે ખેડવાનું કે વાવણીનું કામ કરવું. સાતમાં દિવસે વિશ્રામ કરવો. માંતર છ દિવસ કામ કરવું અને સાતમે દિવસે આરામ પાળવો.

- 22 “તમારે અઠવાડિયાનો પર્વ ઊજવવો. આ પર્વ માટે ઘઉંનો પ્રથમ ફળ અને શરદ ઋતુમાં કાપણી નો પર્વ ઊજવવો.
- 23 “પ્રત્યેક વર્ષમાં ત્રણ વાર ઘરરાએલના સર્વ પુરુષો અને સંતાનોએ ઘરરાએલના દેવ યહોવા સમક્ષ ઉપસ્થિત થવું.
- 24 “પ્રતિવર્ષ ત્રણ વાર તમે તમારા દેવ યહોવાના દર્શને જાઓ અને તે વખતે તમારા દેશ પર કોઈ આકરમણ કરશે નહિ અને તેને જીતી લેશે નહિ. કારણ, તમારી ભૂમિ પરથી હું બીજુ પ્રજાઓને હાંકી કાઢીને તમારી સરહદ વિસ્તારી આપીશ.
- 25 “તમારે યજ્ઞ ચઢાવીને એનું લોહી ખમીરવાળી રોટલી સાથે મને ધરાવવું નહિ. પારખાપર્વ યજ્ઞનો કોઈ ભાગ સવાર સુધી રાખી મૂકવો નહિ.
- 26 “પ્રતિવર્ષ તમારી જમીનનો પ્રથમ પાકનો ઉત્તમોત્તમ ભાગ તમારે તમારા દેવ યહોવાના મંદિરમાં લઈને આવવું.” તમારે લવારને તેની માંતાના દૂધમાં રાંધવું નહિ.”
- 27 યહોવાએ મૂસાને કહ્યું, “આ શબ્દો તું લખી લે, કારણ તારી સાથે અને ઘરરાએલ સાથે મેં એ પ્રમાણે કરાર કર્યો છે.”
- 28 તેથી મૂસા 40 દિવસ અને 40 રાત અન્નજળ લીધા વિના યહોવા સાથે રહ્યો અને તેણે કરારના શબ્દો-દશ આજ્ઞાઓ તકતી ઉપર લખી.
- 29 છેલ્લે મૂસા કરારની બે તકતીઓ લઈને સિનાઈ પર્વત ઉપરથી નીચે ઊતર્યો, ત્યારે તે જાણતો ન હતો કે યહોવાની સમક્ષ રહેવાથી તેનો ચહેરો પ્રકાશતો હતો.
- 30 હારુન અને ઘરરાએલીઓ મૂસાના ચહેરાને પ્રકાશતો જોઈને તેની પાસે જતાં ગભરાતાં હતાં.
- 31 આથી મૂસાએ તેઓને પાસે બોલાવ્યા ત્યારે હારુન અને લોકોના આગેવાનો મૂસા પાસે ગયા અને મૂસાએ તેમની સાથે વાત કરી.
- 32 તે પછી સર્વ ઘરરાએલીઓ તેની પાસે આવ્યા અને તેને સિનાઈ પર્વત ઉપર યહોવાએ જે બધાં આદેશો આપ્યા હતા તે બધા તેણે લોકોને સંભળાવ્યા.
- 33 જ્યારે મૂસાએ તેઓની સાથે બોલવાનું પૂરું કર્યું ત્યારે તેણે પોતાના મોં ઉપર ઘૂંઘટ ઢાંકી દીધો.
- 34 જ્યારે જ્યારે તે યહોવા સમક્ષ વાત કરવા જતો, ત્યારે ત્યારે ઘૂંઘટ દૂર કરતો અને બહાર આવતાં સુધી ઘૂંઘટ પાછો ઢાંકતો નહિ. પછી બહાર આવીને પોતાને જે જે આજ્ઞાઓ મળી હોય તે તે ઘરરાએલીઓને કહી સંભળાવતો,
- 35 તે સમયે ઘરરાએલીઓને મૂસાનો ચહેરો પ્રકાશતો દેખાયો તેથી તે યહોવા સાથે ફરી વાત કરવા જતાં સુધી ઉપર પાછો ઘૂંઘટ નાખી દેતો.

પ્રકરણ 35

મૂસાએ સર્વ ઘરરાએલી લોકોની એક સભા ભેગી કરી તેઓને કહ્યું, “યહોવાએ તમને આટલા નિયમોનું પાલન કરવાની આજ્ઞા કરી છે:

- 2 “માત્ર છ દિવસ તમારે કામ કરવું. સાતમો દિવસ યહોવાને સમર્પિત કરેલ વિશ્રામનો દિવસ છે. તે દિવસે જે કોઈ કામ કરે તેને મોતની સજા કરવી.
- 3 સાબ્બાથના દિવસે તમે જ્યાં પણ રહેતા હોય ત્યાં આગ પેટાવાની મનાઈ છે.”
- 4 પછી મૂસાએ ઘરરાએલીઓના સમગ્ર સમાજને કહ્યું, “યહોવાએ આ આજ્ઞા આપી છે:
- 5 દેવ માટે ખાસ ભેટો ભેગી કરો. તમારામાંથી પ્રત્યેકે તમારા હૃદયમાં નક્કી કરવું કે તમારે શું આપવું છે. જેઓના હૃદય ઉદાર હોય તેઓ યહોવા પાસે અર્પણો લાવે: સોનું, ચાંદી અને કાંસા.
- 6 ભૂરા, જાંબુડિયા અને કિરમજી રંગનું ઊન, શણનું ગ્રીથું કાપડ, બકરાંના વાળ,
- 7 ઘેટાનું પકવેલું ચામડું, કુમાંશદાર ચામડાં, બાવળનાં લાકડાં,
- 8 દીવા માટે તેલ, અભિષેકના તેલ માટે અને ધૂપને માટે તેજના, સુંગધીદાર ધૂપ માટે સુંગધી દ્રવ્યો,
- 9 ચાજકના એફોદ અને ઉરપત્તર ઉપર જડવા માટે ગોમેદ પાષાણ અને અન્ય પાષાણો.
- 10 “તમારામાંથી જેઓ ખાસ કુશળ કારીગરો છે તેઓ આવે અને યહોવાએ જે બનાવવાની આજ્ઞા કરી છે તે બનાવે:
- 11 પવિત્રમંડપનો તંબુ, તેનાં આરછાદન, તેની કડીઓ, પાટિયાં, વળીઓ, થાંભલી અને કૂભીઓ:
- 12 પવિત્રકોશ અને તેની દાંડાઓ, ઢાંકણ અને દયાસન, પવિત્રસ્થાનને બંધ કરવાનો પડદો;
- 13 બાજઠ અને તેને ઊંચકવાની દાંડીઓ, અને તેનાં બધાં પાત્રો; ધરાવેલી રોટલી.

- 14 દીપવૃક્ષ અને દીવાઓ, તેનાં સાધનો, કોડિયાં અને પૂરવાનું તેલ.
- 15 “ધૂપની વેદી અને તેની દાંડીઓ, અભિષેક માટેનું તેલ, સુગંધીદાર ધૂપ, અને મૂલાકાતમંડપનો પરવેશદ્વાર માટેનો પડદો.
- 16 આહુતિ માટે વેદી, અને તેની કાંસાની જાળી; થાંભલાઓ અને વેદી પર વપરાતી બધી વસ્તુઓ અને કાંસાનું પહેળુ વાસણ અને તેનું તળ. વેદીને ઊંચકવાનાં બધાં સાધનો, દાંડા, કડી અને તેની ધોડી;
- 17 આંગણાની ભીતો માટેના પડદાઓ, સ્તંભો, તેઓની કૂભીઓ અને આંગણાનાં પરવેશદ્વાર માટેના પડદાઓ;
- 18 મૂલાકાતમંડપના અને તેના આંગણાં માટેના સ્તંભો, આંગણાની ખૂટીઓ અને તેની દોરીઓ,
- 19 પવિત્રસ્થાનમાં સેવા કરવાના સમયે યાજ્ઞકોએ ધારણ કરવાના દબદબાભર્યા વસ્ત્રો, એટલે કે યાજ્ઞક હાત્તન અને તેના પુત્રો માટેનાં યાજ્ઞક તરીકે સેવા કરવા માટેનાં પવિત્ર વસ્ત્રો.”
- 20 પછી ઇસ્ત્રાએલીઓના સમગ્ર સમુદાયે ભેટો આપવા માટેની વસ્તુઓ તૈયાર કરવા માટે મૂસા આગળથી રજા લીધી. અને પોતપોતાના તંબુઓમાં પાછા ફર્યા.
- 21 પછી યહોવાના આત્માંથી જેઓના હૃદયોને સ્પર્શ થયો હતો, તે દરેક પોતાની રાજીખુશીથી મૂલાકાતમંડપનાં સાધનો માટે, તેની સામગ્રી માટે અને પવિત્ર વસ્ત્રો માટે તેઓનાં અર્પણો લઈને યહોવાને ભેટ ધરવા પાછા આવ્યા.
- 22 સ્ત્રીઓ અને પુરુષો પણ આવ્યા અને તેમણે દરેકે રાજીખુશીથી-કોઈએ નથ, તો કોઈએ લવિંગિયાં કોઈએ વીટી, તો કોઈએ હાર. એમ વિવિધ પ્રકારના સોનાનાં ઘરેણાં યહોવાને ભેટ ધર્યા.
- 23 બીજાં કેટલાક ભૂરા, જાંબુડા અને કિરમજી રંગનાં ઊન ગ્રીણા કાંતેલા શણના કાપડ અને બકરાનાં વાળનાં કાપડ લાવ્યાં. વળી લાલા રંગ કરેલાં ઘેટાનાં ચામડાં અને ખાસ રીતે પકવેલાં બકરાનાં ચામડાં પણ તેઓ લઈ આવ્યાં.
- 24 જે કોઈ યહોવાને ચાંદી કે કાંસાની ભેટ ધરાવી શકે તેમ હતા તે સૌ તે લાવ્યા, તો કેટલાક બાંધકામ માટે જરૂરી બાવળનું લાકડું લાવ્યા.
- 25 જે સ્ત્રીઓ કાંતવામાં કુશળ હતી, તેમણે ભૂરું, જાંબુડિયું અને કિરમજી ઊન તથા બારીક શણ કાંતી આપ્યું.
- 26 બીજી કેટલીક કુશળ સ્ત્રીઓએ બકરાનાં વાળ કાંતીને કાપડ તૈયાર કરી આપ્યું.
- 27 યાજ્ઞકોના ઉપદ્રવમાં અને એફોદમાં જડવા માટે આગેવાનો ગોમેદ પાષાણ અને અન્ય પાષાણ લાવ્યાં.
- 28 તેમ જ દીવા માટે તથા અભિષેક અને સુગંધીદાર ધૂપ માટે સુગંધી દ્રવ્યો અને તેલ લઈ આવ્યા.
- 29 આ પ્રમાણે ઇસ્ત્રાએલના લોકોએ યહોવાએ મૂસા માંરફતે જે જે કામો કરવાની આજ્ઞા કરી હતી તેને માટે તે કાર્યમાં મદદ કરવાની ઈચ્છા જે સ્ત્રી પુરુષોની હતી તે સૌએ પોતાના અર્પણો રાજીખુશીથી તેમને આપ્યાં.
- 30 પછી મૂસાએ ઇસ્ત્રાએલીઓને કહ્યું, “જુઓ, યહોવાએ ચહૂદાના કુળસમૂહના હૂરના દીકરા ઊરીના દીકરા, બઝાલએલને મંદિરનાં હસ્તકલાનાં કામ માટે પસંદ કર્યો છે.
- 31 અને તેનામાં દેવના આત્માંનો સંચાર કરીને તેને દરેક પ્રકારની કારીગરીમાં કુશળતા, સમજદારી તથા હોશિયારી ભરપૂર આપ્યા છે.
- 32 સોનાચાંદી અને કાંસાના સાધનો બનાવવામાં, નવી નવી ભાતો ઉપજાવી કાઢવામાં,
- 33 રત્નોને પહેલ, પાડવામાં, જડવામાં, તથા લાકડામાં કોતરણી કરવામાં, તથા બધા પ્રકારના નકશીકામ કરવામાં તેને કુશળ બનાવ્યો છે.
- 34 યહોવાએ તેને અને દાનકુળના અહીસામાંબના પુત્ર આહોલીઆવને બીજાને શીખવવાની શક્તિ આપી છે.
- 35 તેણે તેમને સર્વ પ્રકારનું કામ કરવાનું કૌશલ્ય આપ્યું છે; કોતરણીનું, સિલાઈનું, ભરતકામના કિરમજી રંગના કાપડના પડદાઓની ભાત તૈયાર કરવાનું, ભૂરાં, જાંબુડિયા અને કિરમજી ઊનના અને બારીક શણના ભરતગૂંથણનું અને વણાંટનું, તેઓ સર્વ પ્રકારનું કામ કરી શકે છે અને ભાત રચી શકે છે, સર્વમાં તેઓ શ્રેષ્ઠ પુરવાર થશે.

પ્રકરણ 36

- “બઝાલએલ, આહોલીઆબ અને અન્ય બધા કારીગરો, જેઓને યહોવાએ કૌશલ્ય અને સમજ આપ્યાં છે જેથી તેઓને મૂલાકાતમંડપના બાંધકામને લગતું બધું કામ કરતાં આવડે, તેમણે બરાબર યહોવાની આજ્ઞા મુજબ જ બધું બનાવવાનું છે.”
- 2 પછી મૂસાએ બઝાલએલને, આહોલીઆબને અને જે કારીગરોને યહોવાએ કૌશલ્ય આપ્યું હતું અને જેઓ કામ કરવાને તૈયાર હતા તે બધાને બોલાવ્યા અને સૌને કામ શરૂ કરવા જણાવ્યું.
- 3 ઇસ્ત્રાએલીઓએ મંદિર બાંધવા માટે જે જે ભેટો આપી હતી તે બધી મૂસાએ તેમને સોંપી દીધી. તેમ છતાં ઇસ્ત્રાએલીઓ

પ્રતિદિન સવારમાં ભેટ લાવતા રહ્યા.

4 તેથી મંદિરનું કામ કરનારા બધાજ કારીગરો પોતપોતાનું કામ છોડીને મૂસા સમક્ષ આવીને કહેવા લાગ્યા,

5 “યહોવાએ જે કામ કરવાની આજ્ઞા કરી છે તે પૂરું કરવા માટે જરૂરી હોય તેના કરતાં ઘણું વધારે લોકો લાવ્યા કરે છે.”

6 તેથી મૂસાએ આખી છાવણીમાં દંદેરો પિટાવ્યો કે હવે વધુ ભેટ લાવવાની જરૂર નથી. એટલે લોકોએ ભેટ લાવવાનું બંધ કર્યું.

7 અત્યાર સુધીમાં જે કાંઈ આવ્યું હતું તે બધું કામ પૂરું કરવા માટે જોઈએ તેના કરતાં વધારે હતું.

8 સૌથી કુશળ કારીગરોએ પવિત્રમંડપ બનાવ્યો. ઝીણાં કાંતેલા શણ અને ભૂરા કિરમણ અને લાલ ઊનના દશ પડદાઓથી તેમણે તંબુ બનાવ્યો. એના ઉપર કરુબ દેવદૂતોની આકૃતિઓ ભરેલી હતી.

9 પ્રત્યેક પડદો 28 વાર લાંબો અને 4 વાર પહોળો હતો. બધા જ પડદા સમાંન માંપના હતા.

10 તેમણે પાંચ તાકા જોડીને એક મોટો પડદો બનાવ્યો, અને બીજા પાંચનો બીજો મોટો પડદો બનાવ્યો.

11 તેમણે દરેક મોટા પડદાની બહારની બાજુએ ભૂરા કાપડની પટ્ટીથી પચાસ નાકાં બનાવ્યાં.

12 તેમણે એક મોટા પડદાના પહેલાં પડદાને 50 નાકાં બનાવ્યા, અને બીજા મોટા પડદાના છેલ્લા પડદાને એની બરાબર સામે આવે એ રીતે 50 નાકાં બનાવ્યાં.

13 આ નાકાંઓને જોડવા માટે તેમણે 50 સોનાની કડીઓ બનાવી. અને તેના વડે આ બે પડદાઓને જોડી દીધા એટલે પવિત્રમંડપનો એક સળંગ તંબુ રચાયો.

14 એ પવિત્રમંડપ ઉપર તંબુ બનાવવા માટે તેમણે બકરાંના વાળના કાપડના અગિયાર પડદાઓ બનાવ્યા. તે બધા સરખા માંપના હતા.

15 પ્રત્યેક પડદો 30 હાથ લાંબો અને 4 હાથ પહોળો હતો. બધા પડદા એક જ માંપના હતા.

16 બગાલચેલ પાંચ પડદા એકબીજા સાથે જોડી દઈને એક મોટો પડદો બનાવ્યો અને બીજા છ નો બીજો એક મોટો પડદો બનાવ્યો;

17 પછી તેમણે પહેલા મોટા પડદાના છેલ્લા તાકાને 50 નાકાં મૂક્યાં અને બીજા મોટા પડદાની બાજુએ બીજા પચાસ નાકાં મૂક્યાં.

18 આ નાકાંઓને જોડવા માટે કાંસાની નાના કદની 50 કડીઓ બનાવી તેના વડે એ બે પડદા જોડી દીધા એટલે એક સળંગ તંબુ થઈ ગયો.

19 તેમણે પવિત્રમંડપની છતનું સૌથી ઉપરનું આવરણ બનાવ્યું. પહેલું ઘેટાનાં લાલ રંગેલાં ચામડાઓમાંથી તથા બીજું બકરાંના પકવેલાં કુમાંશદાર ચામડાનું બનાવ્યું.

20 પવિત્રમંડપની બાજુની ભીતો માટે ઊભા ગોઠવવા તેમણે બાવળનાં પાટિયાં તૈયાર કર્યાં.

21 પ્રત્યેક પાટિયું 10 હાથ લાંબું અને દોઢ હાથ પહોળું હતું.

22 પ્રત્યેક પાટિયાંને એકબીજા સાથે જોડવા માટે દરેકને બબ્બે સાલ કાઢ્યાં હતાં;

23 દક્ષિણ બાજુએ ભીત માટે 20 પાટિયાં હતાં.

24 તે 20 પાટિયાં ચાંદીની 40 ફૂલીઓમાં ઊભા કર્યા હતા, પ્રત્યેક પાટિયું બે ફૂલીઓમાં ઊભું કર્યું હતું.

25 ઉત્તર બાજુએ ભીત માટે પણ 20 પાટિયાં હતાં.

26 તે 20 પાટિયાં ચાંદીની 40 ફૂલીઓમાં ઊભા કર્યા હતાં. પ્રત્યેક પાટિયું બે ફૂલીઓ વચ્ચે ઊભું કર્યું હતું.

27 મુલાકાતમંડપનો પાછળનો ભાગ પશ્ચિમ દિશામાં હતો અને તેની પછીત માટે છ પાટિયાં બનાવ્યાં હતાં.

28 અને પછીતના ખૂણાઓ માટે બે પાટિયાં બનાવ્યાં.

29 પછીતનાં અને ખૂણાઓનાં પાટિયાં નીચેથી જોડેલાં હતાં અને ઠેઠ ઉપરથી પહેલી કડી સુધી જોડી દીધેલાં હતાં.

30 આમ, પશ્ચિમ બાજુએ કુલ આઠ પાટિયાં, ચાંદીની 16 ફૂલીઓમાં ઊભા કરેલાં હતાં. અને પ્રત્યેક પાટિયું બે ફૂલીઓમાં બેસાડેલું હતું.

31 પછી તેમણે આ પાટિયાઓને તેમની બાજુએથી એક બીજા સાથે જોડી દેવા માટે બાવળનાં લાકડાંની ભૂંગળો બનાવી, પાંચ તંબુની એક બાજુનાં પાટિયાં માટે અને બીજી પાંચ બીજી બાજુનાં પાટિયાં માટે.

32 અને પાંચ ભૂંગળો પશ્ચિમની પછીતના પાટિયાં માટે,

33 આ પાંચ ભૂંગળોમાંથી વચલી ભૂંગળ પાટિયાઓની અડધી ઊંચાઈને એક છેડાથી તે બીજા છેડા સુધી લાગેલી હતી.

- 34 આ પાટિયાઓ અને ભૂંગળો સોનાંથી મઢેલાં હતાં અને કડાંઓ શુદ્ધ સોનાનાં બનાવ્યાં હતાં.
- 35 અંદરનો પડદો વણાંટકામના કાપડનો બનાવેલો હતો. અને ભૂરા, જાંબુડા અને કિરમજી બિનનો હતો. તેના ઉપર જરીથી કલાત્મક રીતે કર્ણબદ્ધેવદૂતોની આકૃતિઓનું ભરત કરવામાં આવ્યું હતું.
- 36 પડદાને લટકાવવા માટે બાવળની ચાર થાંભલીઓ બનાવી અને તેને સોને મઢીને, સોનાની વાળી મુકી. અને થાંભળીઓ માટે ચાર ચાંદીની ફૂભીઓ બનાવી.
- 37 માંડવાના પ્લેશદ્વાર માટે બગ્ગાલએલે ભૂરા, કિરમજી અને લાલ બિનનો તથા ઝીણા કાંતેલા શણનો ભરત ભરેલો પડદો બનાવ્યો.
- 38 બાવળના લાકડામાંથી પાંચ થાંભલી અને કડીઓ તૈયાર કરી સોનાથી મઢી, પછી તેઓને કાંસાની પાંચ ફૂભીઓમાં ઊભી કરી. તેના ટોચકાઓને અને પડદાની દાંડીને. પછી સોનાની પાંચ કડીઓ વડે આ પડદો લટકાવવામાં આવ્યો.

પ્રકરણ 37

- પછી બગ્ગાલએલે બાવળના લાકડામાંથી પવિત્રકોશ બનાવ્યો, જેની લંબાઈ અઢી હાથ, પહોળાઈ દોઢ હાથ અને ઊંચાઈ દોઢ હાથ હતી.
- 2 તેણે તેને અંદર બહાર શુદ્ધ સોનાથી મઢીને તેની ફરતે સોનાની પટ્ટી મૂકી હતી.
- 3 તેના ચાર પગોમાં સોનાનાં ચાર કડાં જોડેલા હતાં. પ્રત્યેક છેડા ઉપર બે કડાં.
- 4 પછી તેણે બાવળના લાકડાના દાંડા બનાવ્યા અને તેને સોનાથી મઢી લીધાં.
- 5 અને કોશ ઉપાડવા માટે બંને બાજુના કડામાં પરોવી દીધા.
- 6 ત્યારબાદ તેણે શુદ્ધ સોનામાંથી અઢી હાથ લાંબુ અને દોઢ હાથ પહોળું ઢાંકણ તૈયાર કર્યું.
- 7 તેણે બે કર્ણબદ્ધેવદૂતોની આકૃતિઓ સોનામાંથી ઘડીને ઢાંકણના બે છેડા માટે બનાવી.
- 8 એક છેડે એક કર્ણબદ્ધેવદૂત અને બીજે છેડે એક કર્ણબદ્ધેવદૂત; તેણે તેને ઢાંકણ સાથે જોડી દીધી.
- 9 દેવદૂતોની પાંખો ઊંચે પસારેલી હોવાથી ઢાંકણ પાંખોથી ઢંકાઈ જતું હતું. દેવદૂતોનાં મોં એકબીજાની સામસામે હતાં, અને ઢાંકણ તરફ વાળેલાં હતાં.
- 10 બાવળના લાકડામાંથી તેણે 2 હાથ લાંબો, 1 હાથ પહોળો અને દોઢ હાથ ઊંચો બાજઠ બનાવ્યો,
- 11 આખા બાજઠને શુદ્ધ સોનાથી મઢી લઈને બાજઠની ચારે તરફની ધાર પર સોનાની કિનારી બનાવી.
- 12 પછી તેણે તેની ફરતે ચાર ઈંચની કિનાર બનાવી અને તેની ફરતે સોનાની કોર મૂકી.
- 13 તેણે એને ઉપાડવા માટે સોનાનાં ચાર કડાં બનાવ્યાં અને ચાર ખૂણે ચાર પાચે જડી દીધાં.
- 14 બાજઠ ઉપાડવાની દાંડીની જગાઓ એટલે કડાં એ કિનારીની નજીક હતા.
- 15 દાંડીઓ બાવળના લાકડાની બનાવી અને તેને સૂવર્ણથી મઢી લીધી.
- 16 પછી તેણે બાજઠને માંટેનાં વાસણો-રકાબીઓ, વાટકા, બરણીઓ અને પેચાર્પણ માંટેના વાટકા શુદ્ધ સોનાનાં બનાવ્યા.
- 17 તેણે શુદ્ધ સોનાની દીવી બનાવી; દીવીની બેસણી અને થાંભલી સોનામાંથી ઘડીને બનાવ્યાં અને તેના ઉપરનાં શોભાનાં ફૂલો, કળીઓ અને પાંદડીઓ તેની સાથે જડી દીધાં.
- 18 દીપવૃક્ષની બંને બાજુએ તરણ તરણ એમ કુલ છ શાખાઓ હતી.
- 19 પ્રત્યેક શાખા ઉપર શોભા માટે કળીઓ અને પાંદડીઓ સાથે બદામ ઘાટનાં તરણ તરણ ફૂલ હતાં.
- 20 દીપવૃક્ષની થાંભલીઓને કળીઓ અને પાંદડીઓવાળાં ચાર શોભાનાં ફૂલ હતાં.
- 21 દીપવૃક્ષનાં સ્તંભ ઉપર બબ્બે શાખાઓની દરેક જોડી નીચે એક એક ફૂલ હતું. વળી ટોચની શાખાની જોડીના ઉપરના ભાગમાં પણ એક ફૂલ હતું. અને નીચેની શાખાઓની જોડીના નીચેના ભાગમાં એક ફૂલ હતું. આમ ચાર ફૂલ હતાં.
- 22 દીવીની થાંભલી સાથે શાખાઓ અને કળીઓ જોડી દેવામાં આવ્યા હતાં, અને એ બધું શુદ્ધ સોનાની એક જ ઢાળકીમાંથી ઘડીને બનાવવામાં આવ્યું હતું.
- 23 દીવી માટે તેણે સાત કોડિયાં બનાવ્યાં. દિવેટની વાટ સમાંરવાની કાતર અને રાખદાનીઓ શુદ્ધ સોનામાંથી બનાવ્યાં.
- 24 દીપવૃક્ષ અને એનો સાજ બનાવવામાં તેણે 75 પૌંડ શુદ્ધ સોનું વાપર્યું હતું.
- 25 ધૂપ માટેની વેદી તેણે બાવળના લાકડામાંથી બનાવી. તે 1 હાથ લાંબી, 1 હાથ પહોળી અને 2 હાથ ઊંચી ને સમચોરસ

હતી. વેદી પર ચાર શિંગ હતાં દરેક ખૂણામાં એક શિંગ હતું. આ શિંગો એકબીજા સાથે જોડેલા હતા, એક નંગ બનાવવા એક ભાગ તરીકે એક જ એકમમાં તેના ખુણાઓ ઉપર શિંગ તૈયાર કરેલાં હતાં.

26 આખી વેદીને શુદ્ધ સોનાથી મઢી લેવામાં આવી અને તેની ચારે તરફની ધાર ઉપર સોનાની કિનારી બનાવવામાં આવી.

27 તેણે તેને માંટે બે સોનાનાં કડા બનાવીને બંને બાજુએ કિનારીની નીચે જડી દીધાં. જેમાં ઉપાડતી વખતે દાંડા પચોવી શકાય.

28 પછી તેણે બાવળનાં લાકડાના દાંડા બનાવીને સોનાથી મઢયા.

29 વળી તેણે અભિષેક માંટેનું તેલ તેમજ સરૈયો બનાવે તેવો શુદ્ધ સુગંધીદાર ધૂપ પણ બનાવ્યો.

પ્રકરણ 38

તેણે 5 હાથ લાંબી, 5 હાથ પહોળી અને 3 હાથ ઊંચી ચોરસ યજ્ઞ માંટેની વેદી બાવળના લાકડામાંથી બનાવી.

2 તેના ચાર ખૂણા પર ચાર શિંગ હતાં, તે વેદીના લાકડામાંથી જ બનાવેલાં હતાં. આ વેદી ઉપર કાંસાનું આવરણ ચઢાવવામાં આવ્યું હતું.

3 પછી તેણે વેદીનાં બધાં જ પાત્તો-ભરમપાત્તો, તાવડીઓ, તપેલાં, ડોયા, પંજેટી અને સગડીઓ-કાંસાનાં બનાવ્યાં.

4 પછી તેણે વેદીની અંદરના ભાગમાં જ્યાં અગ્નિ પ્રગટે છે ત્યાં અડધી ઊંચાઈએ ટેકા માંટેની ધાર બનાવીને તેના ઉપર કાંસાની જાળી ગોઠવી.

5 આ વેદીની ચાર બાજુઓ માંટે ચાર કડાં બનાવીને કઠેરાના ચાર ખૂણે મૂક્યાં જેથી તેમાં દાંડા ભેરવી શકાય.

6 આ દાંડા બાવળના લાકડાના બનાવીને તેને કાંસાથી મઢી લીધા,

7 પછી તેને વેદીની બાજુએ આવેલાં કડાંઓમાં પચોવી દીધા. વેદી લાકડાના પાટિયામાંથી બનાવેલી હતી અને અંદરથી પોલી રાખી હતી.

8 મુલાકાતમંડપના પ્રવેશદ્વાર પાસે ભેગી થયેલી સ્ત્રીઓનાં દાન કરેલા કાંસાના દર્પણમાંથી ટાળીને તેણે હાથ પગ ધોવાની કાંસાની ફૂડી અને તેની કાંસાની ઘોડી બનાવ્યાં.

9 પછી તેણે આંગણું બનાવ્યું; તેની દક્ષિણ બાજુના પડદાની ભીત 100 હાથ લાંબી હતી અને તે ઝીણા કાંતેલા શણના પડદાઓની બનાવેલી હતી.

10 આ પડદાને પકડી રાખવા માંટે 20 થાંભલીઓ અને 20 ફૂભીઓ કાંસાની હતી. તથા એ થાંભલીઓના આંકડા અને આડા સળિયા ચાંદીના બનાવેલા હતા.

11 ઉત્તરની બાજુએ 100 હાથ લાંબા પડદા હતા અને તેને માંટે કાંસાની 20 થાંભલીઓ અને 20 ફૂભીઓ હતી, તથા આંકડા અને સળિયા ચાંદીના હતા.

12 આંગણાની પશ્ચિમ બાજુએ 50 હાથ લાંબા પડદા હતા. તથા 10 થાંભલીઓ અને 10 ફૂભીઓ હતી. અને આંકડા અને સળિયા ચાંદીના હતા.

13 આંગણાની પૂર્વ તરફ 50 હાથ લાંબી ભીત હતી. આંગણનો પ્રવેશદ્વાર આ તરફ હતો.

14 પ્રવેશદ્વારની એક બાજુએ

15 હાથનો પડદો હતો અને તેને થોભવા માંટે ત્રણ થાંભલીઓ અને ત્રણ ફૂભીઓ હતી. 15 અને આંગણાના પ્રવેશદ્વારની બીજી બાજુએ 15 હાથ લાંબા પડદા હતા, અને તેમને ત્રણ થાંભલીઓ અને ત્રણ ફૂભીઓ હતી.

16 ભીતો બનાવવા માંટે વપરાયેલા બધા જ પડદાઓ ઝીણા કાંતેલા શણના બનાવેલા હતા.

17 પ્રત્યેક થાંભલીઓ માંટેની ફૂભીઓ કાંસાની હતી અને આંકડા તથા દાંડીઓ ચાંદીના હતાં. થાંભલીઓનો ટોચકા ચાંદીના પતરાથી મઢેલી હતી, આંગણાની બધી થાંભલીઓને ચાંદીની દાંડીઓ હતી.

18 આંગણાના પ્રવેશદ્વારનો પડદો ભૂરા, કિરમજી, તથા લાલ રંગના ઊનનો અને ઝીણા કાંતેલા શણનો હતો, તેના પર ભરતકામ કરેલું હતું. અને તે 20 હાથ લાંબો અને આંગણાને ફરતા પડદાની જેમ 5 હાથ ઊંચો હતો.

19 તે ચાર કાંસાની ફૂભીઓમાં બેસાડેલી ચાર કાંસાની થાંભલીઓ ઉપર લટકાવેલો હતો. તેના આંકડાઓ અને સળિયાઓ ચાંદીના હતા. થાંભલીઓના મથાળાં ચાંદીથી મઢેલાં હતાં.

20 પવિત્રમંડપ તથા આંગણાના બાંધકામમાં વપરાયેલી બધી ખૂંટીઓ કાંસાની બનાવેલી હતી.

21 પવિત્ર તંબુ એટલે કે કરારકોશના તંબુના બાંધકામમાં વપરાયેલ વિવિધ ધાતુનો હિસાબ આ મુજબ છે. મૂસાએ એ યાદી

તૈયાર કરવાનો આદેશ આપ્યો હતો, અને તે ચાજક હાતુનના પુત્ર ઇથામાંરના નિરીક્ષણ હેઠળ તૈયાર કરેલી હતી.

22 ચહુદાના કુળસમૂહના હૂરના દીકરા ઊરીના દીકરા બગાલએલે ચહોવાએ મૂસાને જે જે બનાવવાની આજ્ઞા કરી હતી તે બધું બનાવ્યું.

23 તેને મદદ કરનાર દાનના વંશના અહીસામાંબનો પુત્ર આહોલીઆબ કોતરકામ કરનાર, નવી ભાતો બનાવનાર, અને ભૂરા કિરમજી અને લાલ ઊન તેમજ ગ્રીણા કાંતેલા શણનું ભરત ભરનાર હતો.

24 એ પવિત્રસ્થાનક માટે ચહોવાને સમર્પિત કુલ સોનાનું વજન મંદિરના માંપના ધોરણ મુજબ 2 ટન કરતા વધારે હતું.

25 વસ્તીગણતરીની નોંધણી વખતે લોકો પાસેથી મળેલ ચાદીનું વજન મંદિરના માંપ ધોરણ પરમાણે 3-3/4 ટન કરતા વધારે હતું.

26 વસ્તીગણતરીમાં વીસની અને તેની ઉપરની ઉંમરના 6,03,550 માંણસો નોંધાયેલ હતાં. અને તેમાંના પ્રત્યેક એક બેકા ચાંદીની ખંડણી ભરી હતી (અધીકૃત માંપ વાપરતા એક બેકા એટલે અડધો શેકેલ).

27 પવિત્રસ્થાન માટેની અને પડદા માટેની કૂભીઓ બનાવવામાં 3-3/4 ટન ચાંદી વપરાઈ હતી: તેમાંથી 10 કૂભીઓ બનાવી. તેથી દરેક કૂભીમાં 75 પૌડ ચાંદી હતી.

28 બાકીની 50 પૌડ ચાંદીમાંથી તેણે થાંભલીઓના આંકડા, તેમનાં મથાળાં અને દાંડીઓ બનાવી.

29 ચહોવાને સમર્પિત કુલ કાંસા સાડા છવ્વીસ ટન કરતા વધારે હતું.

30 આ કાંસાનો ઉપયોગ મુલાકાતમંડપના પ્રવેશદ્વારની કૂભીઓ, કાંસાની વેદી અને તેની કાંસાની જાળી, વેદીનાં બધાં સાધનો,

31 આંગણા માટેના પાયા તથા તેના પ્રવેશદ્વાર અને પવિત્રમંડપ અને આંગણાનાં બાંધકામ માટે વપરાયેલા સર્વ અને ખીલીઓ બનાવવા માટે થયો હતો.

પ્રકરણ 39

પવિત્રસ્થાનમાં સેવા કરતી વખતે ચાજકોએ પહેરવાના દબદબાભર્યા પોષાક, લોકોએ ભૂરા, જાંબુડા અને કિરમજી રંગના કાપડમાંથી બનાવ્યા. ચહોવાએ મૂસાને આજ્ઞા કરી હતી તે મુજબ તેમણે હાતુનને માટેનાં વસ્ત્રો બનાવ્યાં.

2 તેમણે એફોદ સોનાનું તથા જાંબુડિયા, કિરમજી અને લાલ ઊન અને ગ્રીણા કાંતેલા શણનું બનાવ્યું.

3 સોનાને ટીપીને બગાલએલે સોનાના પાતળાં પતરાં બનાવ્યાં. અને તેને કાપીને તેના તાર બનાવ્યા. આ તાર ભૂરા, જાંબુડા, અને કિરમજી રંગના કાપડમાં વણી લેવામાં આવ્યા. આ કાર્ય એક બહુ જ કુશળ કારીગરનું હતું.

4 એફોદને ખભે બાંધવાના પટા બનાવીને તેની બે બાજુએ જોડી દીધા. જેથી તે બાંધી શકાય.

5 એના ઉપરનો કમરપટો પણ ચહોવાએ મૂસાને આજ્ઞા કર્યા મુજબ એફોદના જેવી ન કારીગરીવાળો અને સોનેરી, જાંબુડિયા, કિરમજી અને લાલ ઊન તથા ગ્રીણા કાંતેલા શણ સાથે ગૂંથીને બનાવેલો હતો અને તેની સાથે જોડી દીધેલો હતો.

6 પછી તેમણે બે ગોમેદ પાષાણો સોનાના ચોકઠામાં જડયા, આ પાષાણો ઉપર ઘસારાએલના કુળોનાં નામ કોતરેલાં હતાં.

7 અને પછી તેઓએ તેને એફોદના ખભાના પટ્ટા સાથે, દેવને ઘસારાએલીઓની ચાદી તરીકે જોડી દીધા. ચહોવાએ જેમ મૂસાને આજ્ઞા કરી હતી તે પ્રમાણે કરવામાં આવ્યું હતું.

8 તેમણે ન્યાયકરણ ઉરપત્તર એફોદની જેમ સુંદર કારીગરીથી બનાવ્યું હતું. તેને બનાવવા માટે તેમણે સોનાના દોરા, જાંબુડિયા, કિરમજી, અને લાલ ઊન તથા ગ્રીણા કાંતેલા શણનો ઉપયોગ કર્યો.

9 તે એક સમયોરસ બેવડ વાળેલું એક વેંત લાંબું અને એક વેંત પહેળું હતું.

10 એમાં નંગોની ચાર હાર બેસાડેલી હતી; પ્રથમ હારમાં માંણેક, પોખરાજ અને લાલ રત્ન હતા.

11 બીજી હારમાં લીલમ, નીલમ અને હીરા.

12 ત્રીજી હારમાં શનિ, અકીક અને ચાકૂત

13 અને ચોથી હારમાં ગોમેદ, પિરોજ અને ચાસપિસની, એ બધાં સોનાનાં નકશીકામવાળા ચોકઠામાં જડેલા હતા.

14 આ રીતે તેમાં બાર નંગો હતા અને તેના પર ઘસારાએલના પુત્રોનાં નામ કોતરેલાં હતાં. પ્રત્યેક નંગ પર ઘસારાએલના એક વંશનું નામ કળાથી કોતરેલું હતું.

15 તેમણે ન્યાયકરણ ઉરપત્તર માટે શુદ્ધ સોનાની ગૂંથેલી દોરી જેવી સાંકળીઓ બનાવી.

16 તદુપરાંત તેમણે સોનાની બે વાળી બનાવી ન્યાયકરણ ઉરપત્તરના બે ખૂણાઓમાં બેસાડી દીધી. તેઓએ ખભાના ટુકડાઓ માટે બે સોનાની નકશી બનાવી.

- 17 પછી ન્યાયકરણ ઉત્પત્તરના છેડા પર મૂકેલી કડીઓમાં સોનાની સાંકળીઓ જોડી દીધી.
- 18 એ સાંકળીના બીજા બે છેડા બે ચોકઠાં સાથે જોડી દીધાં અને એ રીતે એ ચોકઠાં ન્યાયકોથળીની રક્ષપટીઓના આગળના ભાગ પર જોડી દીધાં.
- 19 તે પછી સોનાની બીજી બે કડીઓ બનાવી એફોદની નજીકના ન્યાયકરણ ઉત્પત્તરની અંદરની બાજુના નીચલા ખૂણાએ મૂકી.
- 20 ત્યારબાદ બીજી બે સોનાની કડીઓ બનાવીને એફોદના ખભાના બે પટાના સામેના નીચેના છેડે સાંધા નજીક અને સુંદર ગૂંથેલા કમરપટાની ઉપરના ભાગમાં લગાવી દીધી.
- 21 ન્યાયકરણ ઉત્પત્તરના નીચલા છેડાને ભૂરી દોરી વડે એફોદની કડીઓ સાથે બાંધી દીધો, જેથી ચહોવાએ મૂસાને આજ્ઞા કરી હતી તે મુજબ ન્યાયકરણ ઉત્પત્તર કરમપટા ઉપર રહે અને છૂટ્ટુ ન પડી જાય.
- 22 અફોદ પરનો જામો આખો ભૂરા રંગના કાપડનો એક કુશળ કારીગરે બનાવ્યો હતો.
- 23 તેમણે જામાંની વચ્ચે એક કાણું પાડ્યું અને તેની કિનાર સીવી લીધી. તેની કિનાર ફાટી ન જાય તે માંટે સીવવામાં આવી હતી.
- 24 જામાંની નીચેની બાજુએ દાડમ ભરેલાં હતાં. તે કાંતેલા શણના તથા ભૂરા તથા જાંબુડા તથા કિરમજી રંગના ભરતકામથી બનાવેલાં હતાં.
- 25 તેમજ શુદ્ધ સોનાની ઘૂંઘરીઓ બનાવી એ દાડમો વચ્ચે આખી નીચલી બાજુએ મૂકી હતી.
- 26 એ જ રીતે ઝભ્ભાની નીચેની બાજુએ વારાફરતી દાડમ અને ઘૂંઘરી આવતાં હતાં. ચહોવાએ મૂસાને આજ્ઞા કરી હતી તે પ્રમાણે હાતુન ચહોવાની સેવા કરતી વખતે આ ઝભ્ભો પહેરતો હતો.
- 27 તેમણે હાતુન અને તેના પુત્રો માટે ઝીણા કાંતેલા શણના અંગરખાં બનાવ્યાં,
- 28 વળી ઝીણા કાંતેલા શણમાંથી પાઘડીઓ, ફાળિયા, અને પાયજામાં બનાવ્યા.
- 29 તથા ચહોવાની આજ્ઞા મુજબ ભૂરા, કિરમજી, અને લાલ ઊનનો ભરત ભરેલો ઝીણા કાંતેલા શણનો કમરપટો બનાવ્યો.
- 30 અંતે તેમણે શુદ્ધ સોનામાંથી એક તકતી બનાવી જેની પર પવિત્ર શબ્દો કોતરેલા હતા, “ચહોવા પવિત્રતા” તે મુગટ ઉપર જડેલી હતી.
- 31 એ ભૂરા રંગની પટ્ટી સાથે બાંધેલી હતી, જે પાઘડી ઉપર બંધાયેલી હતી.
- 32 આ રીતે ચહોવાએ મૂસાને આપેલી આજ્ઞા અનુસાર પવિત્રમંડપનું કામ પૂર્ણ થયું. આ બધુંજ ઘરરાએલીઓએ આજ્ઞા મુજબ કર્યું.
- 33 પછી તેઓએ પવિત્રમંડપ, તેનો તંબુ અને તેનું બધું રાચરચીલું, તેની કડીઓ, પાટિયાં, વળીઓ, થાંભલીઓ અને કૂભીઓ,
- 34 તેઓએ તેને સુકવેલા રાતા રંગેલા ચામડાંમાંથી બનાવેલા મંડપના ઢાંકણ અને ઝીણા ચામડામાંથી બનાવેલા ઢાંકણ અને અત્યંત પવિત્રજગ્યાનાં પ્રવેશ દ્વારનો પડદો બનાવ્યો.
- 35 કરારકોશ, તેના દાંડા, તેનું ઢાંકણ,
- 36 મેજ અને તેનાં બધાં સાધનો, અર્પણ કરેલી ચોટલી,
- 37 શુદ્ધ સોનાનું દીપવૃક્ષ-તેનાં કોડિયા, જે હારબંધ ગોઠવવાનાં હતાં, અને તેનાં બધાં સાધનો, અને પૂરવાનું તેલ,
- 38 સોનાની વેદી, અભિષેક માટેનું તેલ, સુગંધીદાર ઘૂંપ, મુલાકાત મંડપના પ્રવેશદ્વારનો પડદો,
- 39 કાંસાની વેદી, તેની કાંસાની બનાવેલી જાળી, તેના દાંડા, અને તેનાં બધાં સાધનો ફૂડી અને તેની ધોડી,
- 40 આંગણાની ભીતો માટેના પડદાઓ, અને તેને લટકાવવા માટેની થાંભલીઓ અને કૂભીઓ, તેમજ આંગણાના પ્રવેશદ્વાર માટેના પડદાઓ અને તેના સ્તંભો, દોરી અને ખીલાઓ તથા મુલાકાતમંડપમાં સેવા માટે વાપરવાનાં બધાં સાધનો.
- 41 પવિત્રસ્થાનમાં સેવા કરવાના સમયે પહેરવાનાં સુંદર દબદબાભર્યા વસ્ત્રો તથા ચાજક તરીકે ફરજ બજાવતી વખતે હાતુન અને તેના પુત્રોએ પહેરવાનાં પવિત્ર વસ્ત્રો મૂસાને બતાવ્યાં.
- 42 ચહોવાએ મૂસાને જણાવ્યા મુજબ બધું જ કામ ઘરરાએલીઓએ પૂર્ણ કર્યું હતું.
- 43 પછી મૂસાએ બધું જ તપાસી લીધું અને ચહોવાએ જણાવ્યા મુજબ બનાવ્યું છે એની ખાતરી કરી લીધી અને પછી મૂસાએ તેમને આશીર્વાદ આપ્યા.

૯ વે યહોવાએ મૂસાને કહ્યું,

૨ “પ્રથમ માંસના પ્રથમ દિવસે તું પવિત્રમંડપ ઊભો કરજે.

૩ પછી જેમાં દશ આજ્ઞાઓ મૂકેલી છે, તે સાદ્યકોશ મંડપમાં મૂકજે; અને પરમપવિત્ર સ્થાનમાં સાદ્યકોશને પડદાથી ઢાંકી દેજે.

૪ પછી મેજ લાવીને તેના પર પાત્રો ગોઠવજે, અને દીવી લાવીને તેના પર કોડિયાં ગોઠવીને દીવાઓ પ્રગટાવજે.

૫ ત્યારબાદ સાદ્યકોશ આગળ સોનાની ધૂપદાની ગોઠવજે.

૬ “પ્રવેશદ્વારનો પડદો મુલાકાતમંડપમાં યથાસ્થાને લટકાવજે. અને મુલાકાતમંડપના પ્રવેશદ્વાર સામે દહનાર્પણ માટે વેદી મૂકજે.

૭ મુલાકાતમંડપ અને વેદીની વચ્ચે કૂડી મૂકજે અને તેમાં પાણી ભરજે.

૮ મુલાકાત મંડપના બહારના ભાગમાં ચારે બાજુ આંગણું તૈયાર કરજે અને આંગણાના પ્રવેશદ્વારે પડદો લટકાવજે.

૯ “પછી અભિષેકનું તેલ લઈ પવિત્રમંડપનો તથા તેમાંની સર્વ વસ્તુઓનો અભિષેક કરી, તેની તથા તેમાંના બધા રાચરચીલાની શુદ્ધિ કરજે તેથી એ પવિત્ર થઈ જશે.

૧૦ વેદીનો અને તેનાં સર્વ સાધનોનો પણ અભિષેક કરી તેમની શુદ્ધિ કરજે તેથી તે પણ અત્યંત પવિત્ર થઈ જશે.

૧૧ કૂડી અને તેની ઘોડીની પણ શુદ્ધિ કરવા માટે અભિષેક કરજે.

૧૨ “પછી તું હાતુનને અને તેના પુત્રોને મુલાકાત મંડપના પ્રવેશદ્વાર આગળ લાવજે અને તેમને જળથી સ્નાન કરાવજે.

૧૩ ત્યારબાદ હાતુનને પવિત્ર પોશાક પહેરાવજે અને તેનો અભિષેક કરજે, અને યાજક તરીકે માંરી સેવા કરવા માટે તેને પવિત્ર કરજે.

૧૪ ત્યાર પછી તું તેના પુત્રોને આગળ લાવીને અંગરખાં પહેરાવજે.

૧૫ તેમના પિતાની જેમ તમને પણ અભિષેક કરી યાજકપદે દીક્ષિત કરજે. તેમનો અભિષેક કરવાથી તેઓ અને તેમના વંશજો કાયમ માટે યાજકો બનશે.”

૧૬ યહોવાએ મૂસાને જે આજ્ઞા કરી હતી તે પ્રમાણે કરવા માટે મૂસા આગળ વધ્યો.

૧૭ બીજા વર્ષના પ્રથમ માંસના પ્રથમ દિવસે પવિત્રમંડપ ઊભો કરવામાં આવ્યો.

૧૮ મૂસાએ કૂભીઓ ગોઠવી. પાટિયાં બેસાડ્યાં, વળીઓ જડી દીધી અને થાંભલીઓ ઊભી કરી દીધી.

૧૯ યહોવાએ તેને કહ્યું હતું તે પ્રમાણે પવિત્રમંડપ ઉપર આવરણ પાથરી દીધું અને છેક ઉપર આરછાદન લગાવ્યા.

૨૦ અને તેની પર યહોવાની આજ્ઞા મુજબ ઢાંકણ પાથરી દીધું. તેણે સાદ્યલેખ કોશમાં મૂકી, કડામાં દાંડીઓ બેસાડી કરારકોશને મથાળે ઢાંકણ મૂકી દીધું.

૨૧ પછી પવિત્રકોશને તે પવિત્રમંડપમાં લાવ્યો અને યહોવાની આજ્ઞા અનુસાર તેને ઢાંકવા પડદો લટકાવ્યો.

૨૨ મુલાકાતમંડપમાં ઉત્તર બાજુએ તેણે પડદાની બહાર મેજ મૂક્યો.

૨૩ અને તેના ઉપર યહોવાની આજ્ઞા અનુસાર યહોવાને ધરાવેલી રોટલી મૂકી.

૨૪ મુલાકાત મંડપની અંદર મેજની સામે દક્ષિણ બાજુએ તેમણે દીવી મૂકી.

૨૫ અને યહોવાની આજ્ઞા મુજબ તેના ઉપર યહોવા સમક્ષ દીવા સળગાવ્યાં.

૨૬ મુલાકાતમંડપમાં પડદાની આગળ તેણે સોનાની વેદી મૂકી.

૨૭ યહોવાની આજ્ઞા અનુસાર તેમાં સુંગધી ધૂપ કર્યાં.

૨૮ પવિત્રમંડપના પ્રવેશદ્વારે તેણે પડદો લટકાવ્યો.

૨૯ તેણે મુલાકાતમંડપના પ્રવેશદ્વાર પર અર્પણોને બાળવા માટે વેદી ગોઠવી, અને તેના ઉપર બળેલાં દહનાર્પણ અને ખાધાર્પણ અર્પવા આ બધું તેણે દેવની આજ્ઞા મુજબ કર્યું.

૩૦ તેણે મુલાકાતમંડપ અને વેદીની વચ્ચે કૂડી ગોઠવી અને તેમાં હાથપગ ધોવા માટે પાણી રેડ્યું;

૩૧ મૂસા અને હાતુન અને તેના પુત્રો મુલાકાતમંડપમાં પ્રવેશ કરવા અથવા આહુતિ અર્પણ કરવા વેદી પાસે જતા.

૩૨ ત્યારે યહોવાએ મૂસાને આજ્ઞા કર્યા મુજબ એમાંથી હાથપગ ધોતા.

૩૩ તેણે પવિત્રમંડપ અને વેદીની ચારેબાજુ આંગણું ઊભું કર્યું. અને આંગણાના પ્રવેશદ્વારે પડદા વડે દરવાજો બનાવ્યો. આ પ્રમાણે મૂસાએ કાર્ય પરિપૂર્ણ કર્યું.

૩૪ ત્યારબાદ મુલાકાતમંડપને વાદળે ઘેરી લીધો. અને યહોવાનું ગૌરવ મંડપમાં વ્યાપી ગયું.

- ૩૫ મૂસા મુલાકાત મંડપમાં પ્રવેશી શકયો નહિ, કેમ કે, વાદળ તેના પર સ્થિર થયું હતું, અને યહોવાનું ગૌરવ મંડપમાં પ્રસરી ગયું હતું.
- ૩૬ ઇસ્ત્રાએલીઓના પ્રવાસના પ્રત્યેક મુકામે જ્યારે વાદળ મંડપ પરથી હઠી જતું ત્યારે તે લોકો મુકામ ઉપાડતા.
- ૩૭ પણ જો વાદળ પવિત્રમંડપ ઉપર સ્થિર થતું તો વાદળ હઠે નહિ ત્યાં સુધી તેઓ મુકામ ઉપાડતા નહિ.
- ૩૮ દિવસ દરમિયાન મુલાકાતમંડપ પર વાદળ આરછાદન કરે અને રાતે વાદળ અગ્નિમય બની જાય, એટલે ઇસ્ત્રાએલી લોકો સમગ્ર પ્રવાસ દરમિયાન પ્રત્યેક મુકામને જોઈ શકતા.

For other languages please go to www.wordproject.org